

ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΕΤΟΣ 2014

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Πρόεδρος

Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος

Ειδικὸς σύμβουλος

Πανιερώτατος Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος

Μέλη

Ἀρχιμ. Νικόδημος Σκρέττας, Ἀρχιμ. Εὐδόκιμος Ἀγιοσαββίτης,
Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ἰωαννίδης, Πρωτ. Γεώργιος Τσέτσης,
Πρωτ. Χρυσόστομος Νάσσης, Πρωτ. Κωνσταντῖνος Κωνσταντίνου,
Οἶκον. Παρασκευᾶς Ἀγάθωνος, Πρεσβ. Γεώργιος Χατζηαδάμου,
Θεόδωρος Γιάγκου, Γεώργιος Χριστοδούλου καὶ Μάριος Ἀντωνίου

Παρακάθονται

Ἀρχιμ. Φώτιος Ἰωακείμ, Γεώργιος Ἀνδρέου καὶ Θεόδωρος Συμεοῦ

Γραμματεὺς

Πρωτ. Μιχαὴλ Βοσκὸς

Ἐπογραμματοεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κωνσταντίνου

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΕΤΟΣ 2014

Σύνταξις κειμένων καὶ Ἐπιμέλεια:
Ἡ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ 2013

Ἰησοῦς Χριστὸς [φορητὴ εἰκὼν, ἔτους 1190, Παναγία τοῦ Ἄρακος].

ἄπολυγτίκιον ἁγ. Βαρνάβα
Ἦχος α΄.

Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου,
τῆς Οἰκουμένης τὸν κήρυκα,
τῶν ἀντιοχέων τὸν πρῶτον,
τῆς χριστωνύμου κλήσεως ἀρχιτέκτονα,
τῆς Ῥώμης τὸν κλεινὸν εἰσηγητὴν
καὶ θεῖον τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴν,
τὸ τῆς χάριτος δοχεῖον,
τοῦ Παρακλήτου Πνεύματος τὸν ἐπώνυμον,
ἀπόστολον τὸν μέγαν,
τὸν τοῦ θείου Παύλου συνέκδημον,
τῶν ἐβδομήκοντα πρῶτον,
τῶν δώδεκα ἰσοστάσιον·
πάντες συνελθόντες σεπτῶς οἱ πιστοὶ
τὸν Βαρνάβαν ἄσμασι στέψωμεν·
πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παραίνεσις περὶ τοῦ σεβασμοῦ εἰς τὴν τάξιν

Οὐδὲν μικρὸν ἐν τῇ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲν δίχα λόγου· ὅτι αὐτοῦ τοῦ ζῶντος λόγου ἡ Ἐκκλησία, διὸ μετὰ λόγου πάντα μερίστοι. Πῶς οὔν τολμᾷ τις ὅλως τὰ μετὰ λόγου καὶ τὰ τοῦ θεοῦ λόγου ἰδίαις ὁρμαῖς παρορᾶν; καὶ ἐαυτὸν εἰσάγειν τῆς τούτων καταλύσεως νομοθέτην; Οὐκ οἶδας ὅτι τάξις συνέχει πάντα, ὡς γέγραπται; καὶ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀκαταστασίας ὁ θεός, ὡς ὁ θεορρήμων ἔφη, ἀλλ' εἰρήνης καὶ τάξεως; καὶ ὅτι ἡ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὐταξία καὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐστὶ; Μὴ παράλγε τοιγαροῦν τὴν ἀνωθεν τάξιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἔσο σνητηρῶν ταύτην, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ζηλῶν ὅση δύναμις· καὶ μὴ μόνον σπούδαζε ἃ παρέλαβες σνιστᾶν, ἀλλὰ καὶ προσθήκαις ἱεραῖς ἐπαυξάνειν καὶ κοσμεῖν ταῦτα, ὡς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. Ὑπερμάχει οὔν τῶν ἱερῶν τάξεων, ἵνα μισθοῦς πολλαπλοῦς κομίσῃ παρὰ θεοῦ, ὡς ἀγαπῶν εὐπρέπειαν οἴκου Κυρίου καὶ τὴν ἱερὰν τηρῶν τάξιν.

Συμεὼν Θεσσαλονίκης,
Διάλογος, PG 155, 680BC

ὁ Ἱερός Χρυσόστομος

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΑΣ

Οἱ ἱεροψάλται, ὡς διάκονοι τῆς θείας λατρείας καὶ τῆς λατρευούσης κοινότητος, εἶναι οἱ στενοὶ συνεργάται τῶν ἱερέων εἰς τὴν τέλεσιν τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Κατὰ ταῦτα ὀφείλουσι νὰ προσέρχωνται ἐγκαίρως εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν καὶ νὰ τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τὰς εἰς αὐτοὺς ἀφορῶσας ὁδηγίας τῆς «Περὶ ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας» ἀρχιεπισκοπικῆς ἐγκυκλίου, τῆς ὁποίας τὸ σχετικὸν μὲ τοὺς ἱεροψάλτας ἀπόσπασμα ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ ἱεροψάλται ὀφείλουσι νὰ παρευρίσκωνται ἀμφοτέρω κατὰ τὰς ἱερὰς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ Ὁρθρου καὶ κατὰ τὰς λειτουργίας τῶν Κυριακῶν, τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν, ὡς καὶ τῶν ἑορταζομένων ἀγίων (Ἰανουαρίου 1, 5, 6, 7 καὶ 30. Φεβρουαρίου 2. Μαρτίου 25. Ἀπριλίου 23. Μαΐου 21. Ἰουνίου 11, 29 καὶ 30. Ἰουλίου 27. Αὐγούστου 6 καὶ 15. Σεπτεμβρίου 8 καὶ 14. Ὀκτωβρίου 26. Νοεμβρίου 8, 21 καὶ 30. Δεκεμβρίου 6, 12, 24, 25 καὶ 26), κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Α΄ ἑβδομάδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ τὰς ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος (πρωτῆ καὶ ἐσπέρας), τὴν Δευτέραν καὶ Παρασκευὴν τῆς Διακαινησίμου, τὴν Πέμπτην τῆς Ἀναλήψεως, τὴν Δευτέραν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ κατὰ τὰς πανηγύρεις τῶν ναῶν.

Ἐάν, ἕνεκα λόγου εὐλόγου, κωλύηται νὰ παρίσταται ἱεροψάλτης κατὰ τὰς ὡς ἄνω ἀκολουθίας καὶ λειτουργίας, δύναται νὰ ὀρίζη κατάλληλον ἀναπληρωτὴν».

Προτρέπονται περαιτέρω οἱ κληρικοὶ καὶ οἱ ἱεροψάλται νὰ μελετοῦν μετὰ ἰδιαιτέρας προσοχῆς, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, τὰς τυπικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι καταγράφονται εἰς τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον.

ΣΤΙΧΟΙ ΠΡΟΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΑΡΙΩΝ

Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν

α) Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα»

Εἰς στίχους 10

1) «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου».

2) «Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι».

Εἰς στίχους 8

3) «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου».

4) «Γεννηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου».

Εἰς στίχους 6

5) «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν».

6) «Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον».

Εἰς στίχους 4

7) «Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπιάσῃ τω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον».

8) «Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ».

9) «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί».

10) «Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα».

β) Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Σαββάτου

Τὸ α' Ἀπόστιχον φάλλεται ἄνευ στίχου.

Εἰς τὸ β': «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

Εἰς τὸ γ': «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».

Εἰς τὸ δ': «Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

Εἰς τὸν Ὁρθρον

α) Εἰς τὴν «Τιμιωτέραν» (Ὡδὴ τῆς Θεοτόκου)

1) «Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου».

2) «Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί».

3) «Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν».

4) «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν».

5) «Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς».

6) «Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος».

β) Εἰς τοὺς Αἴνους

1) «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ».

2) «Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

3) «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ».

4) «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ».

5) «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ».

6) «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐκ κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον».

7) «Ἀναστήθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

8) «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

Όταν εἰς τὰς Κυριακὰς ψάλλωνται τροπάρια ἑορταζομένων Ἁγίων, παραλείπονται τότε οἱ ἀνωτέρω δύο τελευταῖοι (7ος καὶ 8ος) στίχοι: «Ἀνάστηθι, Κύριε ...» καὶ «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ...», καὶ ἀντ' αὐτῶν λέγονται οἱ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἐλλείψει δὲ τούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς:

Εἰς ἀποστόλους

1) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν) καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν)».

2) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Εἰς ἱεράρχας

1) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».

2) «Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται».

Εἰς ἱερομάρτυρας

1) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

2) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Εἰς μεγαλομάρτυρας

1) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

2) «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀυλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει».

Εἰς μάρτυρας

1) «Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».

2) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

Εἰς ὁσίους ἄνδρας

1) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον».

2) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Εἰς ὁσίας γυναῖκας

1) «Ἐπὶ τῶν ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι».

2) «Ἐστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου».

Η ΛΙΤΗ

Ἐὰν ὑπάρχη λιτή, μετὰ τὰ πληρωτικὰ καὶ τὴν ἐκφώνησιν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου», γίνεται λιτανεῖα πέριξ τοῦ ναοῦ, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων τῆς λιτῆς. Ἐπανερχομένη αὕτη εἰς τὸν ναὸν (ἢ εἰς τινὰς κοινότητας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ ναοῦ), ὁ διάκονος (ἢ ἐλλείψει αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς) ἐκφωνεῖ τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις ὡς συνήθως. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα πολυέλεε», τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ ἀσπαζομένου τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἑορταζομένου ἀγίου, οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ τροπάρια·

Ἦχος β΄.

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Ἄβραάμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ τελῶν τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δὲ ὁ ἅγιος· καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπη σου.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Η ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ

Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἀρτοκλασία, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐξέρχονται οἱ ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ βήματος καὶ ὁ πρῶτος τῇ τάξει, κρατῶν τὸν θυμιάτον, ψάλλει τὸ τροπάριον· «Θεοτόκε Παρθένε» κύκλω τοῦ τετραποδίου, ὅπου οἱ ἄρτοι. Ἀκολουθῶς λέγει τὴν εὐχὴν τῶν ἄρτων καὶ ψάλλεται τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δις. Εἶτα λέγει τὴν εὐχὴν τῶν κολλύβων (ἐὰν ὑπάρχουν) καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» ἐκ γ΄.

Η ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Διὰ τοῦ ὄρου «Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐννοοῦμεν τὴν ἀκόλουθον διάταξιν: μετὰ τὸ προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*». Ὁ ἱερεὺς: «*Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἀγίοις ἐπαναπαύῃ*». Οἱ χοροὶ τὸ «*Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον*» (τρῖς). Ὁ διάκονος: «*Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς ..., Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν*». Ὁ ἱερεὺς: «*Εἰρήνη πᾶσι. Ἐκ τοῦ κατὰ (...) ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα*». Ὁ διάκονος: «*Πρόσχωμεν*». Ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος δεξιᾷ τῆς ἀγίας Τραπέζης, ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὸ «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*» καὶ τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», φάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ τῶν χορῶν ὁ ν' ψαλμός, Ψαλλομένου τοῦ στίχου: «*Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας*», ὁ ἱερεὺς φέρει τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ν' ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς χορός: «*Δόξα. Ταῖς τῶν ἀποστόλων*», ὁ ἀριστερός: «*Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου*» καὶ αὐθις ὁ δεξιός: «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς*». (Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς τοῦ Τριωδίου, ὁ δεξιὸς χορός: «*Δόξα. Τῆς μετανοίας*», ὁ ἀριστερός: «*Καὶ νῦν. Τῆς σωτηρίας*» καὶ ὁ δεξιός: «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων*»). Εἶτα ὁ διάκονος: «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» καὶ ὁ ἱερεὺς: «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*».

ΔΙΠΛΑΙ ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Αἱ διπλαῖ καταβασίαι φάλλονται κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον·

Ῥδὴ α' πεζή: δεξιὸς χορός.	Ῥδὴ α' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορός.
Ῥδὴ γ' πεζή: δεξιὸς χορός.	Ῥδὴ γ' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
Ῥδὴ δ' πεζή: ἀριστερὸς χορός.	Ῥδὴ δ' ἱαμβική: δεξιὸς χορός, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.
Ῥδὴ ε' πεζή: δεξιὸς χορός.	Ῥδὴ ε' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
Ῥδὴ ς' πεζή: ἀριστερὸς χορός.	Ῥδὴ ς' ἱαμβική: δεξιὸς χορός, τὸ τέλος ὁ ἀριστερός.
Ῥδὴ ζ' πεζή: δεξιὸς χορός.	Ῥδὴ ζ' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορός, τὸ τέλος ὁ δεξιός.
Ῥδὴ η' πεζή: ἀριστερὸς χορός.	Ῥδὴ η' ἱαμβική: δεξιὸς χορός.
Ῥδὴ θ' πεζή: δεξιὸς χορός.	Ῥδὴ θ' ἱαμβική: ἀριστερὸς χορός.

ΤΑ ΕΝ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Καθ' ὅλας τὰς Κυριακάς τοῦ ἐνιαυτοῦ (ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα καὶ ἐφ' ὅσον δὲν συμπίπτει ἐν Κυριακῇ δεσποτικῇ ἑορτῇ), πρὸ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων ψάλλεται πάντοτε τό· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» ὡς ἐξῆς·

Ὁ α' χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ β' χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α' χορός· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

Ὁ β' χορός· «Ὅτι ἅγιός ἐστιν».

ΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΣΤΙΧΩΝ ΑΥΤΩΝ

Κατὰ τὰς ἐπισήμους ἀγρυπνίας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν ἢ τῶν μεγάλων ἀγίων, καθὼς καὶ κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς δεσποτικῆς Κυριακῆς, συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ Τυπικοῦ, δύνανται νὰ ψαλῶσιν τὰ λεγόμενα «Τυπικά», ἧτοι οἱ ψαλμοὶ ρβ' καὶ ρμε', στιχολογούμενοι, μετὰ τῶν μακαρισμῶν καὶ τῶν προβλεπομένων τροπαρίων αὐτῶν εἰς τὴν Παρακλητικὴν διὰ τὰς Κυριακάς, καὶ εἰς τὰ Μηναῖα διὰ τὰς ὑπολοίπους ἑορτάς (τροπάρια γ' καὶ ζ' ὠδῆς τῶν ἀντιστοίχων κανόνων).

Ὅταν ψάλλωνται ἀντίφωνα, διὰ τὰς μὲν δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτάς, ὑπάρχουσιν εἰς τὰ Μηναῖα πλήρεις οἱ στίχοι αὐτῶν μετὰ τῶν ἐφυμνίων. Κατὰ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ὅμως τῆς Κυριακῆς ἐπεκράτησεν λανθασμένως καὶ παρατύπως ἡ ἀτυχῆς μεῖξις στίχων ἐκ τῶν μὴ ψαλλομένων κατὰ τὴν τάξιν «Τυπικῶν» μετὰ τῶν ἐφυμνίων τῶν δύο πρώτων ἀντιφώνων.

Δέον ὅπως, διὰ τὴν λειτουργικὴν εὐταξίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, οἱ στίχοι τῶν τριῶν ἀντιφώνων λαμβάνωνται ἐκ τῶν τριῶν ἀναστασίμων ψαλμῶν (91, 92, 94), οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀσματικὸν τυπικὸν ἐστιχολογοῦντο ὁλόκληροι μετ' ἐφυμνίων.

Οἱ στίχοι τῶν ἀναστασίμων αὐτῶν ψαλμῶν, μετὰ τῶν ἀντιστοίχων αὐτῶν τελικῶς διαμορφωμένων ἐφυμνίων, ψάλλονται εἰς ὅλας τὰς λειτουργίας, εἴτε ἐν Κυριακῇ εἴτε ἐν καθημερινῇ μετὰ ἑορτῆς, εἴτε ἐν ψιλῇ καθημερινῇ ἄνευ ἑορτῆς.

Ἔχουν δὲ ὡς ἐξῆς·

Α'. Ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ μεθ' ἑορτῆς

Ἀντίφωνον α'

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 4α' (91)

Στίχ. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Στίχ. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου,
καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Στίχ. «Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...»

Ἀντίφωνον β'

Ἦχος β'. Ψαλμὸς 4β' (92)

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐπὶ μνήμη
ἐορταζομένου ἀγίου· «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι·
Ἀλληλούϊα».

Στίχ. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ...».

Στίχ. «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς
ὁ Κύριος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ...».

Στίχ. «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει
ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ ...».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς «Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀντίφωνον γ´

ᾠχος ὁ τοῦ ἀπολυτικίου. Ψαλμὸς 48´ (94)

Στίχ. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τοῦ ἀγίου).

Στίχ. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τοῦ ἀγίου).

Στίχ. «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν». Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τοῦ ἀγίου).

Εἰσοδικὸν

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ἐπὶ μνήμῃ ἐορταζομένου ἀγίου· «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»), ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Β´. Ἐν καθημερινῇ ἄνευ ἐορταζομένου ἀγίου

Ἀντίφωνον α´

ᾠχος β´. Ψαλμὸς 4α´ (91)

Στίχ. «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ᾠψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς».

Στίχ. «Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Στίχ. «Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου,
καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσομαι».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Στίχ. «Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου ...»

Ἀντίφωνον β´

Ἦχος πλ. α´. Ψαλμὸς 4β´ (92)

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».
«Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε».

Στίχ. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».
«Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε».

Στίχ. «Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος».
«Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε».

Στίχ. «Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν».
«Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν.

«Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ
καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἷς ὢν τῆς
ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
σῶσον ἡμᾶς».

Ἀντίφωνον γ´

Ἦχος β´. Ψαλμὸς 48´ (94)

Στίχ. «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν
τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι.
Ἀλληλούϊα».

Στίχ. «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει
καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός ...».

Στίχ. «Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός ...».

Εἰσοδικὸν

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα».

«ΠΛΗΡΩΘΗΤΩ»

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β´
χοροῦ ὁ ἀκόλουθος ὕμνος·

Ἦχος β´

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων.
Τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἀγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετῶντας τὴν
δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ὁ ἀρχαῖος οὗτος ὕμνος (εἰσήχθη ἀπὸ τοῦ 624 μ.Χ.) διατηρεῖται ἕως
τῆς σήμερον, ψαλλόμενος εἰς τὰς ἱεράς μονὰς καὶ εἰς ἄλλας Ὁρθοδόξους
Ἐκκλησίας. Ὁ ὕμνος καλύπτει φιλανθρωπῶς, ἀλλὰ πρὸ πάντων λει-
τουργικῶς, τὸν χρόνον ὅστις ἀπαιτεῖται, διὰ τὴν μεταφορὰν ὑπὸ τῶν
λειτουργῶν, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ», τῶν τιμίων δώρων εἰς τὴν ἀγίαν πρόθεσιν, χωρὶς νὰ χρειάζεται νὰ
ἐκφωνοῦν καθ' ὁδὸν τὰς μετὰ τὴν μετοχὴν εἰς τὴν κοινωνίαν εὐχαριστιακὰς
προτροπὰς· «Ὁρθοί· μεταλαβόντες».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ

Ἐκ τῶν βασικῶν στόχων τῆς ἐκδόσεως τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* ἦτο πρωτίστως ἡ διάδοσις τῆς μνήμης τῶν Κυπρίων καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἐορταζομένων ἁγίων, ἰδίως διὰ τῶν συναξαρίων των καὶ τῆς λειτουργικῆς χρήσεως τῶν ἀκολουθιῶν των, τῶν περιεχομένων ἐν αὐτοῖς. Κατὰ τοῦτο δὲν ἐπιδιώκεται διὰ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἐν χρήσει *Μηναιῶν* διὰ νέων πληρεστέρων ἀκολουθιῶν. Στόχος εἶναι ἡ παροχὴ δυνατότητος πανηγυρικοῦ ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου ἐκεῖ ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖ ὅπου παραδοσιακῶς τιμᾶται ἡ μνήμη αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ παροχὴ δυνατότητος συμφαλμωδίας τῆς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας μετ' ἀκολουθίας τινὸς ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*. Οὕτω, καὶ ἡ μνήμη τῶν ἐν τοῖς *Κυπρίοις Μηναιῶις* ἁγίων διασώζεται καὶ ἡ ἐπαφὴ καὶ γνωριμία αὐτῶν ὑπὸ τῶν χριστιανῶν πραγματοποιεῖται καὶ ἡ καθ' ἡμέραν λειτουργικὴ πράξις τῆς Ἐκκλησίας διατηρεῖται ἀναλλοίωτος.

Ἔχοντες ταῦτα ὡς γνώμονα, σημειοῦμεν ἐνταῦθα διαφοροὺς τυπικὰς διατάξεις, αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν εἰς τὰς περιπτώσεις ἐορτασμοῦ ἐνὸς ἁγίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκολουθία εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιῶα*, ἐν Κυριακῇ, ἢ συμφαλμωδίας τῆς ἀκολουθίας ταύτης μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ *Μηναιῶι* ἢ ἐορτασμοῦ τοῦ ἁγίου τούτου ἐν καθημερινῇ ἢ συμφαλμωδίας τῆς ἀκολουθίας αὐτοῦ πρὸς τὴν τῆς ἡμέρας. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν κατανόησιν τῶν κατωτέρω σημειουμένων τυπικῶν διατάξεων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς των εἰς τὴν λατρείαν εἶναι ἡ διάκρισις μεταξὺ μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ συνήθους ἐορταστικοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ μεταξὺ πανηγυρικοῦ Ὁρθρου καὶ ἐορταστικοῦ Ὁρθρου.

Μέγας Ἑσπερινὸς εἶναι αὐτὸς εἰς τὸν ὁποῖον μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψάλλεται ἢ ἀναγινώσκεται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», γίνεται εἴσοδος, ἀναγινώσκονται ἀναγνώσματα, ψάλλεται λιτὴ καὶ τελεῖται ἄρτοκλασία. Συνήθης ἐορταστικὸς Ἑσπερινὸς διὰ τὰς ἐνορίας εἶναι, ἀπλῶς εἰπεῖν, ὁ μετὰ εἰσόδου. Πανηγυρικὸς Ὁρθρος εἶναι ὁ ἔχων πολυέλεον, Εὐαγγέλιον, καταβασίας, αἶνους καὶ μεγάλην δοξολογίαν. Ἐορταστικὸς Ὁρθρος εἶναι ὁ ἔχων καταβασίας, αἶνους καὶ μεγάλην δοξολογίαν.

Δεδομένου ὅτι ἡ παρὰ Θεῶ τιμὴ καὶ δόξα ἐνὸς ἁγίου οὐδεμίαν σχέσιν

ἔχει πρὸς τὴν μορφήν τῆς ὑφ' ἡμῶν τελουμένης ἀκολουθίας, ἢ ἐν πολλοῖς διάχυτος ἄποψις ὅτι, ἐὰν ἡ τελουμένη ἀκολουθία δὲν εἶναι πληρεστάτη δὲν τιμᾶται ἱκανοποιητικῶς ὁ ἅγιος, μόλις καὶ μετὰ βίας χρειάζεται νὰ ὑποδειχθῇ ὡς θεολογικῶς ἐσφαλμένη. Ἀποκορύφωμα τῆς οἰασδήποτε τελέσεως μνήμης ἁγίου καὶ τῆς οἰασδήποτε φαλλομένης ἀκολουθίας εἶναι ἢ τέλεισι τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Λειτουργίας. Εἰς αὐτὴν κατατείνουσι πᾶσαι αἱ ἀκολουθίαι. Μνήμη ἁγίου σημαίνει πρωτίστως μετοχὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου.

Τυπικαὶ Διατάξεις

Ἐὰν ἡ μνήμη ἁγίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκολουθία εὐρίσκεται
εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*, τύχη ἐν Κυριακῇ.

Α'. Περίπτωσις συμψαλμωδίας τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς
τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ ἁγίου 4. Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ἀναγινώσκονται τὰ ἀναγνώσματα αὐτοῦ, ψάλλεται δὲ καὶ ἡ λιτή. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἀπολυτίκια τὰ ἀναστάσιμον. Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἐὰν θὰ τελεσθῇ ἀρτοκλασία, «Καὶ νῦν» θὰ ψαλῆ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ψάλλεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ς' ὠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν

θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἁγίου 4 (εἰς τὰ δύο τελευταῖα λέγονται οἱ ἀρμόζοντες εἰς τὸν ἅγιον στίχοι). Δόξα, τὸ ἐωθινόν, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ὅποτε ψάλλεται τὸ δοξαστικὸν αὐτοῦ. Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόροις). Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ, εἰδᾶλλως ὁ τῆς Κυριακῆς. Εὐαγγέλιον, τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Β'. Περίπτωσης συμφαινωδίας τῆς ἀναστασίμου ἀκολουθίας μετὰ τῆς τοῦ Μηναίου καὶ τῆς τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου 3. Δόξα τοῦ Μηναίου. Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα. Δόξα τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου. Δόξα τοῦ ἁγίου τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα. Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου. Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ ὁ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, τὸ τοῦ Κυπρίου Μηναίου. Καὶ νῦν, τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ Μηναίου, τοῦ Κυπρίου Μηναίου καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 2, τοῦ Μηναίου 3 καὶ τοῦ Κυπρίου Μηναίου

3. Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* στερεῖται αἰνῶν, λέγονται ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 4. (Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, εἰς τὰ δύο τελευταῖα προσόμοια λέγονται οἱ ἀρμόζοντες εἰς τὸν ἅγιον στίχοι). Δόξα τὸ ἑωθινόν. Καὶ νῦν «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς, ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ *Μηναίου*, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Ἐὰν ἡ μνήμη ἀγίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀκολουθία εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*, τύχη ἐν καθημερινῇ.

Α'. Περίπτωσις καθ' ἣν ἀκολουθία ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων* φάλλεται μόνη.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*, λαμβανομένων ὑπόψιν τῶν ἑξῆς·

Ὅπου ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου, ἀναγινώσκονται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τὰ ἀναγνώσματα καὶ φάλλεται ἡ λιτή. Ἐν τῷ ὄρθρῳ φάλλεται καὶ τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου καὶ ἀναγινώσκειται τὸ διαταττόμενον Εὐαγγέλιον, ἀφοῦ προψαλῆ τὸ ἀ' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου μετὰ τοῦ προκειμένου. Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου, ταῦτα πάντα παραλείπονται. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*, ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. (Ὅπου ὁ ναὸς δὲν τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀγίου, καλὸν θὰ ἦτο, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεων, νὰ προτιμῶνται τὰ προβλεπόμενα διὰ τὰς καθημερινὰς ἀναγνώσματα). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικὸν τοῦ ἀγίου.

Ἐὰν ἡ μνήμη τοῦ ἀγίου συμπέσῃ κατὰ τὰς καθημερινὰς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, αὕτη μετατίθεται πρὸς τὸ πλησιέστερον Σάββατον, πλὴν

τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, καὶ ψάλλεται ἢ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας ἢ, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμόν, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Α΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Δύναται ἐπίσης νὰ μετατεθῆ καὶ εἰς τὴν Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακὴν τῶν νηστειῶν καὶ νὰ ψαλῆ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας. Ἐὰν συμπέσῃ ἐντὸς τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, δύναται νὰ μετατεθῆ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος τοῦ Θωμᾶ.

Β΄. Περίπτωσις καθ' ἣν ἀκολουθία ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* συμφάλλεται μετὰ τῆς τοῦ *Μηναίου*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῶ. Ἑσπέρια, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. Δόξα τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, Δόξα τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον (ἐν ἑσπέρα Παρασκευῆς, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἴχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος). Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα τοῦ *Μηναίου*. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ ἀπόστιχα, λέγονται αὐτὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Δόξα τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια τοῦ *Μηναίου*. Δόξα τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν θεοτοκίον ὁμόηχον. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ δοξαστικόν, λέγεται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον).

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὸ τοῦ *Μηναίου*. Δόξα τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ καθίσματα, λέγονται τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου, ὁ τοῦ *Μηναίου* καὶ ὁ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*. Καὶ νῦν τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Ἀφ' ς΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ *Μηναίου* (ἢ τὰ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*, ἐὰν δὲν ἔχῃ ταῦτα τὸ *Μηναῖον*) καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, τῆς περιόδου. Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ὑπάρχῃ), τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ ἐν αὐτῷ θεοτοκίον. Αἶνοι, τοῦ *Μηναίου* 3 καὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* 3. (Ἐὰν τὸ *Μηναῖον* δὲν ἔχῃ αἶνους, λέγονται αὐτοὶ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* εἰς 4). Δόξα τοῦ *Μηναίου* (ἢ, ἐλλείψει τούτου, τὸ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Καὶ νῦν θεοτοκίον

όμοιον. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν), ἢ τὸ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς ἢ τῆς τυχούσης ἑορτῆς (ἐν μεθεόρτοις). Ἀπολυτίκια, τοῦ *Μηναίου* (ἐὰν ἐψάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν), τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς περιόδου. Ἀπόστολος τοῦ *Κυπρίου Μηναίου* καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ *Μηναίου* (ἢ, ἐλλείψει τούτου, τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τοῦ *Μηναίου* ἢ τοῦ *Κυπρίου Μηναίου*.

ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου

Χρυσοστόμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου, Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος καὶ Ἐθνάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου

Γεωργίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Ἀρσινόης καὶ Ρωμαίων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κιτίου

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κιτίου, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λάρνακος καὶ Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κυρηνείας

Χρυσοστόμου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κυρηνείας, Ὑπερτίμου καὶ Ἐξάρχου Λαπήθου καὶ Καραβά, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Λεμεσοῦ

Ἀθανασίου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Λεμεσοῦ καὶ Προέδρου Ἀμαθοῦντος καὶ Κουρίου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου

Νεοφύτου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Μόρφου καὶ Προέδρου τῶν Σόλων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου

Βασιλείου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κωνσταντίας καὶ Προέδρου Ἀμμοχώστου, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου καὶ Τηλλυρίας

Νικηφόρου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Προέδρου Τηλλυρίας, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς

Ἡσαΐου τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Ταμασοῦ καὶ Προέδρου Ὀρεινῆς, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Τριμυθοῦντος

Βαρνάβα τοῦ Πανιερωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος καὶ Προέδρου Λευκάρων, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρπασίας

Χριστοφόρου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Καρπασίας, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀρσινόης

Νεκταρίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος

Νικολάου τοῦ Θεοφιλεστάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος, Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμένος, πολλὰ τὰ ἔτη.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ ΕΤΟΥΣ 2014

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	γ'	ς'	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων <i>Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι</i> (Β' Τιμ. δ' 5 - 8)	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων <i>Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ</i> <i>Χριστοῦ</i> (Μάρκ. α' 1 - 8)
12	δ'	Ζ'	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν</i> (Ἐφεσ. δ' 7 - 13)	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα <i>Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι</i> <i>Ἰωάννης</i> (Ματθ. δ' 12 - 17)
19	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς ΚΘ' Ἐπιστολῶν <i>Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ</i> (Κολ. γ' 4 - 11)	Κυριακῆς ΙΒ' Λουκᾶ <i>Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ</i> (Λουκ. ιζ' 12 - 19)
26	πλ. β'	Θ'	Κυριακῆς ΛΒ' Ἐπιστολῶν <i>Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος</i> (Α' Τιμ. δ' 9 - 15)	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ (<i>Ζαχαρίου</i>) <i>Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱερικὴν</i> (Λουκ. ιθ' 1 - 10)
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	βαρὺς	Γ'	Τῆς ἑορτῆς <i>Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας</i> (Ἐβρ. ζ' 7 - 17)	Τῆς ἑορτῆς <i>Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς</i> (Λουκ. β' 22 - 40)
9	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν <i>Παρηκολούθηκάς μου</i> <i>τῇ διδασκαλίᾳ</i> (Β' Τιμ. γ' 10 - 15)	Κυρ. Ις' Λουκᾶ (Τελ. καὶ Φαρ.) <i>Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν</i> (Λουκ. ιη' 10 - 14)
16	α'	Α'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν <i>Πάντα μοι ἔξεστιν</i> (Α' Κορ. ζ' 12-20)	Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου) <i>Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς</i> (Λουκ. ιε' 11 - 32)
23	β'	Β'	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω <i>Βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι</i> <i>τῷ Θεῷ</i> (Α' Κορ. η' 8 - θ' 2)	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω <i>Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς</i> (Ματθ. κε' 31- 46)

ΜΑΡΤΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΘΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	γ'	Γ'	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς <i>Νὼν ἐγγύτερον ἡμῖν ἢ σωτηρία</i> (Ρωμ. ιγ' 11- ιδ' 4)	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς <i>Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις</i> (Ματθ. ζ' 14 - 21)
9	δ'	Δ'	Τῶν Μαρτύρων <i>Τοσοῦτον ἔχοντες</i> (Ἑβρ. ιβ' 1-10)	Κυρ. Α' Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας) <i>Ἦθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν</i> (Ἰω. α' 44 - 52)
16	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν <i>Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν</i> <i>ἐθεμελίωσας</i> (Ἑβρ. α' 10 - β' 3)	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν <i>Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς</i> <i>Καπερναοὺμ</i> (Μάρκ. β' 1 - 12)
23	πλ. β'	ζ'	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) <i>Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν</i> (Ἑβρ. δ' 14 - ε' 6)	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Σταυροπροσκυνήσεως) <i>Ὅστις θέλει ὀπίσω μου</i> (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)
30	βαρὺς	Ζ'	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν <i>Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος</i> (Ἑβρ. στ' 13 - 20)	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν <i>Ἄνθρωπός τις προσῆλθε</i> (Μάρκ. θ' 17 - 31)
ΑΠΡΙΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΘΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
6	πλ δ'	Η'	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν <i>Χριστὸς παραγενόμενος</i> <i>ἀρχιερεὺς</i> (Ἑβρ. θ' 11 - 14)	Κυριακῆς Ε' Νηστειῶν <i>Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς</i> <i>δώδεκα</i> (Μάρκ. ι' 32 - 45)
13	-	-	Κυριακῆς τῶν Βαΐων <i>Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε</i> (Φιλιπ. δ' 4 - 9)	Κυριακῆς τῶν Βαΐων <i>Πρὸ ἑξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα</i> (Ἰω. ιβ' 1 - 18)
20	-	-	ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ <i>Τὸν μὲν πρῶτον λόγον</i> (Πράξ. α' 1 - 8)	ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ <i>Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος</i> (Ἰω. α' 1 - 17)
27	-	Α'	Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ) <i>Διὰ τῶν χειρῶν τῶν</i> <i>ἀποστόλων</i> (Πράξ. ε' 12 - 20)	Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (Θωμᾶ) <i>Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ</i> (Ἰω. κ' 19 - 31)

ΜΑΪΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
4	β'	Δ'	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων <i>Πληθυνόντων τῶν Μαθητῶν</i> (Πράξ. ζ' 1 - 7)	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων <i>Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀρμαθαίας</i> (Μάρκ. ιε' 43 - ις' 8)
11	γ'	Ε'	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου <i>Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον</i> (Πράξ. θ' 32 - 42)	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου <i>Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα</i> (Ἰω. ε' 1 - 15)
18	δ'	Ζ'	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος <i>Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι</i> (Πράξ. ια' 19 - 30)	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος <i>Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας</i> (Ἰω. δ' 5 - 42)
25	πλ. α'	Η'	Τοῦ Προδρόμου <i>Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους</i> (Β' Κορ. δ' 6 - 15)	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ <i>Παράγων ὁ Ἰησοῦς</i> (Ἰω. θ' 1 - 38)
ΙΟΥΝΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
1	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων <i>Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι</i> (Πράξ. κ' 16 - 18, 28 - 36)	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων <i>Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς</i> (Ἰω. ιζ' 1 - 13)
8	-	-	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ <i>Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν</i> (Πράξ. β' 1 - 11)	ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ <i>Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ</i> (Ἰω. ζ' 37 - 52, η' 12)
15	πλ. δ'	Α'	Τῶν Ἀγίων Πάντων <i>Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως</i> (Ἐβρ. ια' 33 - 40, ιβ' 1 - 2)	Τῶν Ἀγίων Πάντων <i>Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει</i> (Ματθ. ι' 31 - 33, 37 - 38, ιθ' 27 - 30)
22	α'	Β'	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν <i>Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη</i> (Ρωμ. β' 10 - 16)	Κυριακῆς Β' Ματθαίου <i>Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς</i> (Ματθ. δ' 18 - 23)
29	β'	Γ'	Τῶν Ἀποστόλων <i>Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ</i> (Β' Κορ. ια' 21 - ιβ' 9)	Τῶν Ἀποστόλων <i>Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας</i> (Ματθ. ιστ' 13 - 19)

ΙΟΥΛΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
6	γ'	Δ'	Κυριακῆς Δ' Ἐπιστολῶν <i>Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας</i> (Ρωμ. ζ' 18 - 23)	Κυριακῆς Δ' Ματθαίου <i>Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ</i> (Ματθ. η' 5 - 13)
13	δ'	Ε'	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων <i>Πιστὸς ὁ λόγος</i> (Τίτ. γ' 8 - 15)	Κυριακῆς Ἀγίων Πατέρων <i>Ἦμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου</i> (Ματθ. ε' 14 - 19)
20	πλ. α'	ζ'	Τοῦ προφήτου <i>Ἵπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας</i> (Ἰακ. ε' 10 - 20)	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου <i>Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον</i> (Ματθ. θ' 1 - 8)
27	πλ. β'	Ζ'	Τοῦ ἁγίου <i>Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι</i> (Β' Τιμ. β' 1 - 10)	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου <i>Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ</i> (Ματθ. θ' 27 - 35)
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
3	βαρὺς	Η'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν <i>Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος</i> (Α' Κορ. α' 10-17)	Κυριακῆς Η' Ματθαίου <i>Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον</i> (Ματθ. ιδ' 14 - 22)
10	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν <i>Θεοῦ ἐσμεν συνεργοὶ</i> (Α' Κορ. γ' 9-17)	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου <i>Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς</i> (Ματθ. ιδ' 22 - 34)
17	α'	Ι'	Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν <i>Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους</i> (Α' Κορ. δ' 9-16)	Κυριακῆς Ι' Ματθαίου <i>Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ</i> (Ματθ. ιζ' 14 - 23)
24	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΙΑ' Ἐπιστολῶν <i>Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς</i> (Α' Κορ. θ' 2-12)	Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου <i>Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν</i> (Ματθ. ιη' 23 - 35)
31	γ'	Α'	Τῆς Θεοτόκου <i>Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ</i> (Ἐβρ. θ' 1- 7)	Κυριακῆς ΙΒ' Ματθαίου <i>Νεανίσκος τις προσῆλθε</i> (Ματθ. ιθ' 16 - 26)

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	δ'	Β'	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως <i>Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν</i> (Γαλ. ζ' 11 - 18)	Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως <i>Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν</i> (Ἰω. γ' 13 - 17)
14	-	-	Τῆς ἑορτῆς <i>Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ</i> (Α' Κορ. α' 18 - 24)	Τῆς ἑορτῆς <i>Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν</i> (Ἰω. ιθ' 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28, 30)
21	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν <i>Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται</i> (Γαλ. β' 16 - 20)	Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν <i>Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν</i> (Μάρκ. η' 34 - θ' 1)
28	βαρὺς	Ε'	Κυριακῆς ΙΣΤ' Ἐπιστολῶν <i>Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν</i> (Β' Κορ. στ' 1 - 10)	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ <i>Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην</i> (Λουκ. ε' 1 - 11)
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
5	πλ. δ'	ς	Τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων <i>Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως</i> (Ἐβρ. ια' 33 - 40, ιβ' 1 - 2)	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ <i>Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν</i> (Λουκ. ζ' 31 - 36)
12	α'	Ζ'	Κυριακῆς Ἁγίων Πατέρων <i>Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος</i> (Τίτ. γ' 8 - 15)	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ (Σπορέως) <i>Εἶπεν ὁ Κύριος ... Ἐξῆλθεν ὁ σπεῖρων</i> (Λουκ. η' 5 - 15)
19	β'	Η'	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν <i>Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου</i> (Β' Κορ. ια' 31 - 33, ιβ' 1 - 9)	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ <i>Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν</i> (Λουκ. ζ' 11 - 16)
26	γ'	Θ'	Τοῦ ἁγίου <i>Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι</i> (Β' Τιμ. β' 1 - 10)	Κυριακῆς ς' Λουκᾶ <i>Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν</i> (Λουκ. η' 26 - 39)

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
2	δ'	Γ'	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν <i>Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος</i> (Γαλ. β' 16-20)	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ <i>Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος</i> (Λουκ. ιστ' 19 - 31)
9	πλ. α'	ΙΑ'	Τοῦ ἁγίου <i>Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε</i> (Ἐφεσ. ε' 8 - 19)	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ <i>Ἄνθρωπός τις... Ἰάειρος</i> (Λουκ. η' 41 - 56)
16	πλ. β'	Α'	Τοῦ ἀποστόλου <i>Λέγει ἢ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ</i> (Ῥωμ. ι' 11 - ια' 2)	Τοῦ ἀποστόλου <i>Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον</i> (Ματθ. θ' 9 - 13)
23	βαρὺς	Β'	Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν <i>Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν</i> (Ἐφεσ. β' 14 - 22)	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ <i>Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου</i> (Λουκ. ιβ' 16 - 21)
30	πλ. δ'	Γ'	Τοῦ ἀποστόλου <i>Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους</i> (Α' Κορ. δ' 9 - 16)	Τοῦ ἀποστόλου <i>Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν</i> (Ἰω. α' 35 - 52)
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ				
ΗΜΕΡΟΜ.	ΗΧΟΣ	ΕΩΘΙΝΟΝ	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ	ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
7	α'	Δ'	Κυριακῆς Κς' Ἐπιστολῶν <i>Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε</i> (Ἐφεσ. ε' 8 - 19)	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ <i>Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς</i> (Λουκ. ιγ' 10 - 17)
14	β'	Ε'	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων <i>Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ</i> (Ἐφεσ. στ' 10 - 17)	Κυρ. ΙΑ' Λουκᾶ (Προπατόρων) <i>Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα</i> (Λουκ. ιδ' 16 - 24)
21	γ'	ς'	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως <i>Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ</i> (Ἐβρ. ια' 9 - 10, 32 - 40)	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως <i>Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ</i> (Ματθ. α' 1 - 25)
28	δ'	Ζ'	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν <i>Γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον</i> (Γαλ. α' 11 - 19)	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν <i>Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων</i> (Ματθ. β' 13 - 23)

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ ἀκολουθίαι ἄρχονται:

Μῆνες	Ἑσπερινὸς	Ὅρθρος
Ἰανουάριος καὶ Δεκέμβριος	4.30 μ.μ.	7.00 π.μ.
Φεβρουάριος καὶ Νοέμβριος	4.30 μ.μ.	6.30 π.μ.
Μάρτιος	5.00 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ἀπρίλιος καὶ Σεπτέμβριος	6.00 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ὀκτώβριος	5.30 μ.μ.	7.00 π.μ.
Μάϊος καὶ Αὐγουστος	6.30 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ἰούνιος καὶ Ἰούλιος	7.00 μ.μ.	6.30 π.μ.

Τὰ Χριστούγεννα ὁ Ὅρθρος ἄρχεται τὴν 5.00 π.μ.

Οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου ἄρχονται τὴν 6.00 μ.μ. (χειμερινὴν ὥραν)
καὶ τὴν 6.30 μ.μ. (θερινὴν ὥραν).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος τοῦ δεκαπενταυγούστου ἄρχεται τὴν
7.00 μ.μ.

Τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα αἱ ἀκολουθίαι ἄρχονται:

Ὁ Νυμφίος	7.00 μ.μ.
Ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων	
τῆς Μεγάλης Δευτέρας,	7.00 π.μ.
τῆς Μεγάλης Τρίτης	7.00 π.μ.
τῆς Μεγάλης Τετάρτης	7.00 π.μ.
Ἡ θεία Λειτουργία τῆς Μεγάλης Πέμπτης	7.00 π.μ.
Τὰ Ἅγια Πάθη τὴν Μεγάλην Πέμπτην	6.30 μ.μ.
Αἱ Ἔωροι τὸ πρωῖ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς	7.00 π.μ.
Ὁ Ἐπιτάφιος τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς	7.00 μ.μ.
Ἡ θεία Λειτουργία τὸ Μέγα Σάββατον	7.30 π.μ.

Τὸ Πάσχα οἱ κώδωνες σημαίνουν εἰς τὴν 11ην τῆς νυκτὸς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου
καὶ ὁ Καλὸς Λόγος λέγεται τὴν 12ην ἀκριβῶς μεσονύκτιον ὥραν.

Ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 11.00 π.μ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ*».

Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερουσίον*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτῆρ*» (δὶς) καί· «*Οὐκ ἐπησχύνθη*» (ἅπαξ) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου· «*Ὁ ἐπωνύμως κληθεῖς*».

Δόξα, τοῦ ἀγίου· «*Σοφίας ἐραστής*».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Συγκαταβαίνων ὁ Σωτῆρ*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 15).

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου· «*ὦ θεία καὶ ἱερά*», μετὰ τῶν στίχων·

«*Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν*».

«*Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν*».

Δόξα, τοῦ ἀγίου· «*Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων*».

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος*».

Ἀπολυτίκια: τοῦ ἁγίου· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Ἀμήν, ἀμήν, λέγω ὑμῖν. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοστοχου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Κανόνες: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου· «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἐξανοίζας τὸ στόμα». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί· «Στείβει θαλάσσης» (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 16).

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Τῆς έορτῆς

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».
«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν νόμον σαρκὶ περιτηθέντα».
«Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδῶῃ περιτομὴν λαβόντα».
«Ἵπερβὰς τοὺς ὅρους Χριστός».

Στίχ. «Σήμερον ὁ Δεσπότης σαρκὶ περιετιμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη».
«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τοῦ ἐνδοξα».

Τοῦ ἁγίου

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν ἱεράρχαις Βασίλειον τὸν μέγαν».
«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασίλειον τὸν μέγαν».
«Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερον».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου
θεότητος τὸ κράτος».
«Τῆς τῶν ἀποστόλων καθέδρας».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς
ἐκ τῆς κατάρας».
«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι».

Καταβασίαι· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Ἄπορεῖ πᾶσα
γλῶσσα» καὶ· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ..., Ὡ τῶν
ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια: τοῦ ἁγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι» καὶ τῆς έορτῆς· «Τὴν
σάρκα περιτέμνεται».

Αἵνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί».

Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις».

Καὶ νῦν, τῆς έορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐξῆς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ· διηγῆσασθε πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἶπατε τῷ Θεῷ· ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει
τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω
ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα,
ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν
ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».
«Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Στίχ. «Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο
ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου».
«Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ περιτμηθεῖς».

Ἀπολυτικά· «Μορφήν ἀναλλοιώτως», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν» καὶ τὸ τοῦ
ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος» (ζήτηι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν).

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἰπέστρεψαν οἱ ποιμένες».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Εἰς τὰ δίπτυχα, εἴθισται νὰ φάλλεται τὸ κάτωθι μεγαλυνάριον τοῦ Με-
γάλου Βασιλείου·

Ἦχος β'

«Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωσ-
τῆρα τὸν φαινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασί-
λειον τὸν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Εἰς τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ» «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν» (ὄρα εἰς
τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 21).

Ἵπισθάμβωνος εὐχὴ· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε».

Ὁ α' χορός· «Μορφήν ἀναλλοιώτως».

Ὁ β' χορός· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ὁ α΄ χορός· τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος β΄

«Ὁ πάσης δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β΄ χορός· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Οἱ χοροὶ· Τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῖᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τὴν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν καὶ τὸν στρατὸν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνον. Τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαίτερας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον, τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεὸν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις.

Σήμεραν ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Κωνσταντίας καὶ Ἀμμοχώστου κ. Βασίλειος.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Σιλβέστρου πάπα Ἰώμης, Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ ὀσίου.

Πανηγυρίζει το ἱερόν ἡσυχαστήριο τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σαρώφ παρὰ τὴν Σκουριώτισσαν Σολέας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου, αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' στιχηροῦ λέγονται οἱ στίχοι:

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Μετὰ τὸ «*Nūn ἀπολύεις*», ψάλλονται τὰ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον ὠρισμένα τριώδια (ἢ κανῶν) τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. Ἀπόλυσις: «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἅπαξ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 19 ἐξ.). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον: «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας (*Πέμπτη ΚΗ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν*) καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*» «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων, Μαλαχίου προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Τῷ πρωτῷ. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὠραὶ τῶν Θεοφανείων, ὡς κατωτέρω. Ἐν αὐταῖς δέ, ἀντὶ τοῦ ἀπο-

λυτικίου· «Ἀπεστρέφετο ποτέ», λέγεται τὸ ἕτερον προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών».

Ὦρα Α΄

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σοῦ ἐστίν». Ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν ..., Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α΄ χορός· τὸ α΄ ἰδιόμελον· «Σήμερον τῶν ὑδάτων» (ἄνευ στίχου).

Ὁ β΄ χορός· τὸν στίχον· «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιεῖμ» καὶ τὸ β΄ ἰδιόμελον· «Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῶ».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα».

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν».

Ὁ α΄ χορός· τὸ γ΄ ἰδιόμελον· «Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεύς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὦρας. Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὦραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρεῖθροις», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῶ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὦρα Γ΄

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὦρα. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ὦρα τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος· «Εἶδοσάν σε ὑδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὑδατα καὶ ἐφοβήθησαν». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος

καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Θεέ», ἄρχεται ἡ

Ὦρα 5'

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρῆσίαν». Καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὦρα τάξιν, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἰδιόμελον ὁ στίχος· «Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἐρμωνιείμ». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἄρχεται ἡ

Ὦρα 9'

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 φαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών». Καὶ νῦν· «Ὁ δὲ ἡμᾶς γεννηθεῖς». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «Ὅτε πρὸς αὐτόν», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα». Ὁ β'· «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Μὴ δὴ παραδώης» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρα.

Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Μετὰ τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἀναγνώστης τὸ κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ιβ', καὶ τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» χῦμα (τρῖς). Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν, καὶ ἀναγινώσκονται οἱ φαλμοί· «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καί· «Ἰψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Φώτων. Προεόρτια τῶν Φώτων, ἡ σύναξις τῶν ἁγίων Ὁ ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου, Χρυσάνθου καὶ Εὐφημίας μαρτύρων, Νικηφόρου ὁσίου τοῦ λεπροῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Χρυσάνθου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημείωσις. Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς προδιετάχθησαν τῇ 2α Ἰανουαρίου, ἀλλ' ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον λέγονται τὰ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων. Κοινωνικὸν δὲ τὸ «*Ἄγαλλιᾶθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ*».

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Παραμονὴ τῶν ἁγίων Θεοφανείων, Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων, Συγκλητικῆς ὁσίας.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν ζ'

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Συγκλητικῆς καταλιμπάνεται καὶ φάλλεται ἡ ἀναστάσιμος, ἡ προεόρτιος καὶ ἡ τῶν μαρτύρων.

Νηστεία. Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐτοιμάζου Ζαβουλῶν*».

Κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «*Προεόρτια ἄσματα*» (2α Ἰανουαρίου) καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων· «*Θεωνᾶν καὶ Θεοπέμπτου*» (5η Ἰανουαρίου).

Δόξα, τὸ προεόρτιον· «*Ἐτοιμάζου Ἰορδάνη ποταμῆ*» (5η Ἰανουαρίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἐν Ἰορδάνη ποταμῶ*» (3η Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἀπεστρέφετο ποτέ*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἀπεστρέφετο ποτέ».

Καθίσματα· τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (5ῃ Ἰανουαρίου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Εὐφραίνου ποταμέ», διὰ δὲ τὴν β'· «Τὸν ἀκατάληπτον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (ᾄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 16).

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν μαρτύρων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν μαρτύρων· «Θεόπεμπος ὀφθείς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ὁ μέγας ὑετός».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς· τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια· (ᾄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 17) τὸ 5' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος» καὶ τὸ προεόρτιον· «Ὁ ἐκ Παρθένου λάμψας».

Αἶνοι· ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προεόρτια προσόμοια· «Τί ἀμφιγνοεῖς, Βαπτιστὰ» (5ῃ Ἰανουαρίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιέμ».

«Εἶδοσάν σε ὕδατα, ὁ Θεός, εἶδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν».

Δόξα, τὸ προεόρτιον· «Ἰωάννη Βαπτιστὰ» (5ῃ Ἰανουαρίου, εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν).

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεῖα Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεῖα Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 18-19).

Ἀπολυτίκια: «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἄπεστρέφετο ποτέ*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων: «*Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι*».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων: «*Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ¹, ὡς ἀκολουθῶς.

1. Ἐτέρα τάξις τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων, ὅστις τελεῖται ἐντὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς.

Ἐν ταῖς ἐνορίαις ἐπεκράτησεν, ὡσάκις τὰ Θεοφάνεια συμπέσουν ἐν Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ, τῷ πρωτῷ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς νὰ τελῆται μετὰ τὴν τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου Λειτουργίαν ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς τῶν Θεοφανείων. Ὅμως κρίνομεν ὀρθὸν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἡ λειτουργικὴ μας παράδοσις γνωρίζει καὶ ἄλλην τάξιν, παλαιότεραν τῆς ἀνωτέρω ἀναγραφομένης, συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς τελεῖται ἐντὸς τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς. Οὕτως ἀποφεύγονται ἄτοπὰ τινα εἰς τὸ *Τυπικόν*, ὅπως π.χ. ἡ τέλεσις τοῦ Ἀγιασμοῦ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Ἑσπερινοῦ, διὰ τῆς ὁποίας γίνεται καὶ ἡ εἰσόδουσις εἰς τὴν ἑορτήν, ἡ ψαλμωδία τοῦ ἀπολυτικίου καὶ τοῦ κοντακίου τῆς ἑορτῆς πρὶν νὰ εἰσέλθωμεν εἰς αὐτὴν καὶ ἡ ἄνευ τελέσεως τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀπόλυσις: «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος*».

Εἰς τοιαύτην περιπτώσει, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Λειτουργίας τῆς παραμονῆς, θὰ ψαλῆ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς μέχρι καὶ τῆς εὐχῆς τῆς κεφαλοκλισίας. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν: «*Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου*», ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα: «*Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων*» καὶ τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμὸς ὡς ἀνωτέρω μέχρι καὶ τοῦ ἰδιομέλου: «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*». Εἶτα: «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (τρὶς) καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Τῷ δὲ ἑσπέρας, τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου χῦμα. Εἰς τὴν α' στάσιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῶν τροπαρίων: «*Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου*», λέγεται χῦμα τὸ ἀπολυτικίον: «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε*». Εἰς τὴν β' στάσιν, ἀντὶ τῶν τροπαρίων: «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*», λέγομεν, καὶ πάλιν χῦμα, τὸ κοντάκιον: «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Μετὰ δὲ τὴν μικρὰν δοξολογίαν, ψάλλονται τὰ

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων», ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ τοῦ διακόνου μετὰ θυμιατοῦ, καὶ ἔρχεται εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ Ἁγιασμοῦ, ὁ δὲ διάκονος θυμῶν τρεῖς κύκλῳ τὴν κολυμβήθραν.

Μετὰ τὰ ἰδιόμελα, ἀναγινώσκονται αἱ 3 προφητεῖαι, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά, ὁ δὲ ἱερεὺς μυστικῶς τὴν εὐχὴν· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Πληρωθείσης τῆς συναπτῆς, ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν· «Μέγας εἶ, Κύριε» (τὸ προοίμιον τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ· «Τριάς ὑπερούσιε» δὲν ἀναγινώσεται τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων, ἀλλὰ μόνον τὴν κυριώνημον ἡμέραν), ἐπαναλαμβάνων τρεῖς τὴν ἀρχὴν αὐτῆς, τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Τρεῖς ἐπαναλαμβάνει καὶ τὰς φράσεις· «Αὐτὸς οὖν, φιλόνηθρωπε βασιλεῦ» καὶ· «Αὐτὸς καὶ νῦν, Δέσποτα», τῶν χορῶν ἀποκρινομένων τὸ «Ἀμήν».

Ἀκολούθως ὁ ἱερεὺς τὸ «Εἰρήνη πᾶσι. Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν» καὶ τὴν εὐχὴν· «Κλῖνον, Κύριε». Καὶ εὐθύς, βαπτίζων τὸν τίμιον Σταυρὸν, ψάλλει τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ δῖς. Ἐπειτα ῥαντίζει τὸν λαόν, ψάλλων τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐν τοῖς ῥείθροις». Εἶτα, ἀσπαζομένων τῶν πιστῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ῥαντιζομένων ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ψάλλεται τὸ ἰδιόμελον· «Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια μετέορτα τῶν Φώτων.

ἰδιόμελα τῆς λιτῆς τῆς ἐορτῆς καὶ τελοῦμεν τὴν δέησιν αὐτῆς. Εἶτα, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἐορτῆς, μεθ' ἧ· «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου, Κύριε» (τρεῖς), ἢ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, ὡς συνήθως, καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἴστέον ὅτι, ἐὰν τῷ ἐσπέρας δὲν τελεσθῆ τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, ἢ λιτὴ τῆς ἐορτῆς ὡς καὶ τὰ ἀπόστιχα αὐτῆς δέον ὅπως ψαλοῦν τῷ πρωῒ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, μετὰ τὸν ν' ψαλμόν.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*». Δόξα· «*Ἄπεστρέφετο ποτέ*». Κοντάκιον· «*Ἐν τοῖς ρείθροις σήμερον*».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α' ἀνάγνωσμα· «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ*» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολούθως ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει*», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ *Μηναίῳ* 4 στίχων. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ε' ἀνάγνωσμα· «*Εἶπεν Ἡλίας*». Μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ τροπάριον· «*Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις*» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα). Ἀκολούθως ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «*Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι*», ἀπαγγελλομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ *Μηναίῳ* 4 στίχων. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα, καὶ νῦν*», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

ς' ἀνάγνωσμα· «*Παρεγένετο Νεεμάν*».

Εὐθὺς (ἄνευ συναπτῆς καὶ τρισαγίου), ὁ Ἀπόστολος· «*Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν*» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· «*Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ*».

Εἶτα ἡ ἐκτενής, τὸ «*Καταξίωσον*», τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ εὐχή τῆς κεφαλολκλισίας².

2. Ἐνταῦθα δύναται νὰ τελεσθῇ ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τῶν Θεοφανείων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης ὑποσημειώσεως.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ», μετὰ τῶν στίχων.

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: «Τὸν ἐκ Παρθένου ἦλιον».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου.

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς: «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. **Δόξα:** «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς: «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ: «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα» καί: «Στείβει θάλασσης».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Τοῦ α' κανόνος

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων». «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἰορδάνῃ ἐλθόντα βαπτισθῆναι». «Δαυῖδ πάρεσο πνεύματι».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ Προδρόμου τὸ βάπτισμα λαβόντα». «Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα». «Συντηρώμεθα χάριτι».

Τοῦ β' κανόνος

Στίχ. «Σήμερον ὁ Δεσπότης κλίνει τὸν αὐχένα χειρὶ τῆ τοῦ Προδρόμου». «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Στίχ. «Σήμερον Ἰωάννης βαπτίζει τὸν Δεσπότην ἐν ρείθροις Ἰορδάνου». «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος». «Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας». «Χρίεις τελειῶν».

Καταβασίαι. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καί· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ» (τρὶς).

Αἶνοι: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Νάματα ἰορδάνεια».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «... ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν». Τὸ ὑπόλοιπον· «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον», ψάλλεται ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ, ἀντὶ τοῦ α' στίχου τῆς μεγάλης δοξολογίας, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Θεία Λειτουργία

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Στίχ. «Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Εἰσοδικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Κοντάκιον. «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν. «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα· «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» καὶ τελεῖται ὁ Μέγας Ἀγιασμός ὡς καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων³. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ τὸ προοίμιον τῆς εὐχῆς τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ· «Τριάς ὑπερούσιε». Ὅταν δὲ ὁ ἱερεὺς ῥαντίζη τὸν λαόν, ψάλλει τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνης σήμερον».

«Ἐἴη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. Ἀκολουθεῖται ἐναυθὰ ἡ ἐπικρατήσασα πράξις, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν πιστῶν. Ἡ ἀκριβὴς τάξις θέλει ὅπως ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ τελῆται μετὰ τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς δοξολογίας.

7. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «*Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ*». Δόξα· «*Ἐνσαρκε λύχνε*». Καὶ νῦν· «*Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί*». Εἰσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια· «*Ὡς εἶδέ σε, Δέσποτα*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα· «*Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής*». Καὶ νῦν· «*Δεῦτε μιμησώμεθα*». Ἀπολυτίκια· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Δόξα· «*Μνήμη δικαίου*». Καὶ νῦν· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μνήμη δικαίου*» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες· ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 6 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Μηναιῷ. Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «*Στείβει θαλάσσης*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθὲς καὶ ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας. Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Προδρόμου καὶ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα· «*Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν*». Καὶ νῦν· «*Σήμερον ὁ Χριστὸς*» μέχρι τοῦ «*... ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν*». Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθὲς διὰ τοῦ· «*Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ*», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «*Μνήμη δικαίου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» καὶ «*Μνήμη δικαίου*». Κοντάκιον· «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς· «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικόν·

«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὅρθρῳ φάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Πολυεύκτου μάρτυρος.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἐὰν ἑορτάζηται ὁ ἅγιος Γρηγόριος, Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον τῶν Φώτων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὰ Φῶτα. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου· «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ» (ζῆτει τῇ Παρασκευῇ Β' ἐβδ. Λουκᾶ). Κανόνες· ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 6. Καταβασίαι· «Στείβει θαλάσσης». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τοῦ ἀγίου καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Τατιανῆς μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐν Ἰορδάνῃ». Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς».

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» (6ῃ Ἰανουαρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἀγίας· «Ὅτε τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ» (12ῃ Ἰανουαρίου).

Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Υπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ» (6ῃ Ἰανουαρίου).

Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὸν ἐκ Παρθένου ἥλιον» (6ῃ Ἰανουαρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (12ῃ Ἰανουαρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «Ἰορδάνη ποταμέ», διὰ δὲ τὴν β΄· «Βαπτίζεται Χριστός».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνης σήμερον», εἶτα τὸ

κάθισμα τῆς ἀγίας· «Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ὁ μέγας ὑετός».

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἤραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἐκ φωτός» (6ῃ Ἰανουαρίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω».

«Τί σοί ἐστι, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σοί, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».

Δόξα, τὸ Ζ' ἑωθινόν· «Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** ΙΓ' ἐβδ. **Ματθαίου.**

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἀγίων ἀββάδων, ἑορταζομένων τῇ ἰδ' Ἰανουαρίου, διότι κατ' αὐτὴν ἀποδίδεται

ἡ ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορτον τῶν Φώτων.

14. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων, τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντων ἁγίων ἀββάδων.

Ἐν τῇ Θ´ Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρὶς). Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν ο υ κ τ ι κ ῶ (τῶ καθ' ἡμέραν). Μετὰ τὸ α' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καί, μετὰ τὸ β', τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου ..., Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παύλου τοῦ Θηβαίου, Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 9ης Φεβρουαρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον» καὶ κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· «Ὁ μήτραν παρθενικήν», ἐκτὸς τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ἐν ἣ φάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 18-19). Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· «Καὶ νῦν», τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἀγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ι' λεπρῶν). Μακαρίου ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου, Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν Η΄

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἔργοις λάμπαντες».

Κοντάκιον· «Ἱεράρχαι μέγιστοι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου· «Τῆς μακαριότητος» εἰς 4.

Δόξα: τοῦ ἀγίου· «Εὐφραίνου Αἴγυπτος».

Καὶ νῦν: τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τοῦ ἀγίου· «Ὅσιε πάτερ».

Καὶ νῦν: τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Τῆς ἐρήμου πολίτης». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Ἀσκήσεως πυρί». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁδήγησον ἡμᾶς».

Ἀφ' ς' ὥδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τοῦ ἁγίου· «Ἀγγελικὸν τὸν βίον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τῆ κραταιᾷ σου σκέπη».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Η' ἑωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τῆς ἐρήμου πολίτης», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Ἀπόστολος τῆς ΚΘ' Κυριακῆς· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΒ' Κυριακῆς Λουκᾶ (ι' λεπρῶν)· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΑ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἑβδ. Ματθαίου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

21. ΤΡΙΤΗ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος, Ἄγνης μάρτυρος.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου ἀποστόλου, Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου ὀσιομάρτυρος.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου Τιμοθέου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ξένης ὀσίας, Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίου, τῆς Θεοσημείας, ἦτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τοῦ ἀγίου Νεοφύτου κατὰ τὴν πτώσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ἑγκλείστρας.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῆς Θεοσημείας καὶ τοῦ ἀγίου Φίλωνος εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἑσπέρια· «*Καὶ νῦν*», τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ πλ. ἀ' ἤχου· «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν τῶν καθημερινῶν μεθ'

εορτής. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (Ζακχαίου). Ξενοφώντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν Θ΄

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ξενοφώντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ ποιμενικὸς αὐλός».

Κοντάκιον· «Θεολόγῳ γλώττη σου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Λάμπων ἀξιώμασι ψυχῆς».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκιον: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ὁ τὴν εὐλογημένην».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 4.

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «*Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου*». Δόξα,
καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ὡς Παρθένον καὶ μόνην*».

Ἄφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*» καὶ
τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· «*Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας*».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Θ' ἐωθινόν· «*Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων*».

Καὶ νῦν: «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*».

Ἀπόστολος τῆς ΛΒ' Κυριακῆς· «*Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος*».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΕ' Κυριακῆς Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θεϊὰν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΒ' ἔβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** ΙΕ' ἔβδ. **Ματθαίου**.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, Δημητριάνου ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριάνου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . **Καταβασίαι:** «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου κ. Χρυσόστομος.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἐφραὶμ ὀσίου τοῦ Σύρου.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἴππολύτου πάπα Ῥώμης ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσοί σου ἀγαλλιάσονται».

Ἀπολυτίκια: τῶν ἀγίων· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. **Κανόνες**, ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων ἕκαστος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». **Καταβασίαι**· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα εἰς ἦχον β', εἶτα ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ἡ τῶν ἀγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα ἡ **καταβασία**· «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιαῖ καὶ γράμματι». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», «Ὡς τῶν ἀποστόλων

όμότροποι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. **Κοντάκιον**· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἄπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. **Κοινωνικόν**· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ὅπου ἐορτάζονται ἐπισημῶς οἱ ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἐσπέρια· «Καὶ νῦν· Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Σκέπη καὶ ἀντίληψις». Ἀπολυτίκιον· «Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου μαρτύρων». Δόξα, καὶ νῦν· «Χαῖρε, πύλη Κυρίου».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τοὺς αἴνους· «Καὶ νῦν· Οὐκ ἀποκρύπτω». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. **Κοντάκιον**· «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἄπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. **Κοινωνικόν**· «Εἰς μνημόσυνον».

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσι ὀκτῶ

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, Τρύφωνος μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τρύφωνος εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ λέγεται τὸ ἐξῆς προεόρτιον κοντάκιον·

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Οὐράνιος χορός». Δόξα· «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀγκάλας σήμερον» (ὄρα ἀνωτέρω).

Ἐσπερινὸς

Ἐσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε, Συμεὼν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» (δίς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Χορὸς ἀγγελικός», διὰ δὲ τὴν β'· «Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῆς ἑορτῆς· «Νηπιάζει δι' ἐμέ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, ἄνευ τοῦ ἀναστασίμου προκειμένου.

Προκείμενον, τῆς ἑορτῆς· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης)· «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ».

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν' ψαλμὸς φάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «*Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ*» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἶτα ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μέχρι καὶ τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α' τροπάριον. Εἶτα ἡ **καταβασία:** «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*»⁴.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἰ' ἀναστάσιμον: «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς: «*Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ*» (δίς).

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «*Νόμον τὸν ἐν γράμματι*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*».

«*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ*».

Δόξα, τῆς ἑορτῆς: «*Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς*».

Καὶ νῦν: «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ*».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

4. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα ψαλῆ εἰς ἤχον βαρύν, εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ εἶτα τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «*Ἀκατάληπτόν ἐστι*» ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μέχρι καὶ τοῦ «*Μητροπάρθενε ἀγνή*». Ἀπὸ δὲ τοῦ «*Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ*», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ψαλλόμενα ἅπαξ. Εἶτα ἡ **καταβασία:** «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι*».

Στίχ. «Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,
ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ,
τῇ ὥραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Καὶ ἔντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε ἔνεκεν ἀληθείας
καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, δυνατέ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν
βασταχθεῖς».

Στίχ. «Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος,
ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν
βασταχθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οἶός σου
καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Στίχ. «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ».

«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε».

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἄπολυτία· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ιζ' ἐβδ. Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγάθης μάρτυρος.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Βουκόλου ἐπικόπου Σμύρνης, Φωτίου τοῦ Μεγάλου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου, Λουκᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος, Ἀπρίωνος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παρθενίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Ζαχαρίου προφήτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ 15' ΛΟΥΚΑ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου). Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Νικηφόρου μάρτυρος, Φιλαργίου ἐπισκόπου Πάφου, Ἀμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς κ' μαρτύρων τῶν ἐν Σόλοις τῆς Κύπρου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν ΙΑ'

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Δόξα· «Στρατολογία ἀληθεῖ».

Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· ἀναστάσιμα 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα» εἰς 3 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Λέγε, Συμεὼν».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοούμενος».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

ἽΟρθρος

Ἄπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «Χορὸς ἀγγελικός», διὰ δὲ τὴν β΄· «Ὁ ὦν σὺν τῷ Πατρὶ».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν΄ ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων»..

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ τοῦ αὐτοῦ στίχου εἰς τὰ τροπάρια.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ α΄ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὑψωσε κατησχυμμένον». Δόξα, τὸ β΄ τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὑψωσε πάλαι Τελώνην». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ».

Ἀφ΄ ς΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου (9ῃ Φεβρουαρίου) καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Εἶτα ψάλλονται τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «Κατελθόντ΄ ἐξ οὐρανοῦ». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, δευτεροῦντες τὸν εἰρμὸν καὶ τὸ α΄ τροπάριον. Εἶτα ἡ **καταβασία**: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι»⁵.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ΄ ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τοῦ

5. Ὡς καὶ ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς ἐσημειώθη (ὑποσημ. 4), ἡ ἀκριβὴς τάξις προβλέπει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα ψαλῆ εἰς ἤχον πλ. δ΄, εἶτα ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος, ἡ θ΄ ὠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Τριωδίου καὶ εἶτα τὰ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· «Ἀκατάληπτόν ἐστι» ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μέχρι καὶ τοῦ «Μητροπάρθενε ἀγνή». Ἀπὸ δὲ τοῦ «Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ», συνάπτομεν εἰς αὐτὰ τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, ψαλλόμενα ἅπαξ. Εἶτα ἡ **καταβασία**: «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γράμματι».

Τριωδίου· «Υψηγορίαν φύγωμεν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 3, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου» καί· «Τοῦ Φαρισαίου τὴν μεγάλαυχον» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Νόμον τὸν ἐν γράμματι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοιμάσας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν».

«Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου, Ἰσραήλ».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχῆσεσι».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Χαῖρε, Κεχαριτωμένη», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

Ἀπόστολος τῆς ΛΓ' Κυριακῆς· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ».

Εὐαγγέλιον τῆς Ις' Κυριακῆς Λουκᾶ (Τελώνου καὶ Φαρισαίου)· «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ..., Ἐν νόμου σκιᾷ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΖ' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, κατὰ τὰς ἐκτὸς Κυριακῆς μηνίμας ἑορταζομένων ἀγίων, φάλ-

λονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

11. ΤΡΙΤΗ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης, Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐλογίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αὐξεντίου ὁσίου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὁνησίμου ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος τοῦ ἀπ. Ὁνησίμου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΛΟΥΚΑ (Ἀσώτου). Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν» εἰς 3.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ

νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὕορθρος

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε ἀγνή».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Τὴν Μωσέως ᾠδὴν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τὰ 2 τοῦ Τριωδίου· «Τὸν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας» καί· «Ἐσκόρπισα τὸν πλοῦτόν σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἁγία μητροπάρθενε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῶας δόξης σου».

Ἀπόστολος τῆς ΛΔ΄ Κυριακῆς· «Πάντα μοι ἔξεστιν».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΖ΄ Κυριακῆς Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἄνθρωπός τις εἶχε δύο υἱούς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΛΕ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια τῆς ἐβδ. τῆς Ἀπόκρεω.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Μαριάμνης ἰσαποστόλου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Αὐξιβίου καὶ Μαριάμνης εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισήμως ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ δύναται νὰ φιλῆ καὶ ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος.

18. ΤΡΙΤΗ. Λέοντος πάπα Ῥώμης.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρχίππου ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας.

Νηστεία.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Διδύμου, Νεμεσίου καὶ Ποταμίου μαρτύρων τῶν ἐν Κύπρῳ.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Νηστεία.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ἀπόκρεω (Ψυχασάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἡ εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρίστωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἄντι ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἄντι κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 πρῶτα μαρτυρικὰ τοῦ α' ἤχου· «Τῆ πρεσβείᾳ, Κύριε» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου*· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα: «Θρηῶ καὶ ὀδύρομαι».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

«Φῶς ἰλαρὸν» καὶ ἄντι τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρις ἐκ γ' εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*.

Εὐθὺς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ τέταρτον μαρτυρικὸν τοῦ α' ἤχου, τὸ ὁποῖον δὲν ἐψάλη εἰς τὰ ἑσπέρια· «Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς» ἄνευ στίχου καὶ τὰ 2 νεκρώσιμα ἰδιόμελα τοῦ αὐτοῦ ἤχου· «Ποία τοῦ βίου τρυφή» καί· «Ἔργω, Σωτήρ μου, δεικνὺς» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, Παρασκευῆ ἑσπέρας καὶ Σαββάτῳ πρῶτ' εἰς τοὺς αἶνους), μετὰ τῶν στίχων.

«Αί ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται».

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

Δόξα: «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», φάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ α' ἤχου (ζήτηι ἐν τῇ Παρακλητικῇ, Σαββάτῳ πρωί)· «Πύλας τοῦ θανάτου καὶ μοχλοῦς», ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ὠδῆς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'· «Αἰ ψυχαι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, τὸ ἐξῆς Κάθισμα. ᾠχος πλ. β'.

«Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα, ὁ δὲ βίος σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· καὶ γὰρ μάτην ταράττεται πᾶς γηγενής, ὡς εἶπεν ἡ γραφή· ὅτε τὸν κόσμον κερδήσωμεν, τότε τῷ τάφῳ οἰκήσωμεν, ὅπου βασιλεῖς καὶ πτωχοί· διὸ Χριστέ ὁ Θεός, τοὺς μεταστάντας ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος».

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. ᾠχος ὁ αὐτός.

«Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπης με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσης με· ἀλλ' αὐτῇ ἀντιλαβοῦ καὶ ἐλέησόν με».

Μετὰ τὴν ς' ὠδὴν, τὸ Κοντάκιον·

«Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος».

Ὁ οἶκος·

«Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ δὲ ἐκ γῆς διεπλάσθημεν καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν, τὸ Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, φάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

«Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν, κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, ἵνα σέ, Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι ἐλεήμων».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἑξῆς·

Ὁ ἱερεύς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κοιμηθέντων δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, πρὸ γονέων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων. Καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (καὶ μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν κεκοιμημένων ὑπὲρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ ἱερεύς· «Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καὶ ἄφεισον τῶν ἑαυτῶν ἀμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ β΄ χορός· «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ο Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταπατήσας, τὸν δὲ διάβολον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, πρὸ γονέων, ἀδελφῶν

καὶ συγγενῶν, τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης τελειωθέντων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἀμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἀμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἀμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια.

Ἔστι σὺ εἰ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦχος β' χορός· «Ἀμήν».

Ἦχος ιερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦχος α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦχος ιερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦχος β' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦχος ιερεύς· «Αἰωνία ὑμῶν ἡ μνήμη, ἀξιομακάριστοι καὶ ἀείμνηστοι ἀδελφοὶ ἡμῶν».

Ἦχος α' χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦχος ιερεύς· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητὸς» καὶ ποιεῖ τὴν συνήθη ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Ἄντι τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» τετρακίς εἰς ἦχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἑξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἁΐχου· «Ὡς καλοὶ στρατιῶται», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτῆρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 8 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ κάθισμα· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς ὑπομείνας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην».

Ἀφ΄ 5΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ΄ ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἑξαποστειλάρια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων», «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Μαρία θεονύμφευτε».

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες».

Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε».

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ ἁΐχου· «Σοῦ, Σῶτερ, δεόμεθα τῆς σῆς» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Δόξα: «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

«Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον. Εἶτα τὰ

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόστολος ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων».

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω· «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Τῆς δευτέρας καὶ ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἦχος β'. Ἑωθινὸν Β'

Κατὰ τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχὴ κρέατος καὶ κατάλυσις τυροῦ, ὠῶν καὶ ἰχθύος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «ὑπὸ τὴν σὴν, Δέσποινα, σκέπην». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' φαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 8 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὸ βῆμά σου φρικτόν», «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν». Δόξα· «Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή».

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Βοηθὸς καὶ σκεπαστής».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ τοῦ Τριωδίου· «Τὴν φοβεράν τῆς κρίσεως», «Ἴδου ἡμέρα ἔρχεται» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὥραν τῆς ἐτάσεως».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι καὶ Εὐαγγέλια ἐβδομάδος τῆς Τυρινῆς.

Σημείωσις. Κατὰ τὴν Τρίτην ἢ Πέμπτην ἡμέραν τῆς παρουσίας ἐβδομάδος δύναται νὰ προφαλῶσιν αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Κασσιανοῦ (29ῆ Φεβρουαρίου) καὶ Συνεσίου (1ῆ Μαρτίου), ἐκτὸς ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων. Πλήρεις ἀκολουθίαι αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ α' καὶ β' εὔρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου ψάλλεται μετὰ τῆς τοῦ Τριωδίου (Κυριακῆ τῆς Ἀπόκρεω ἐσπέρας καὶ Δευτέρᾳ τῆς Τυρινῆς πρωτῆ), ὡς ἀκολούθως·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῆ» καὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερα 3· «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν» (ζῆτει μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου). Δόξα· «Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν». Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Λιχνευ-

σάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου, πάντα τόπον ἀγιάζετε*», μετὰ τῶν στίχων· «*Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου*» καί· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Χαῖρε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν*». Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Καθίσματα, ἀναβαθμοί, προκείμενον, Εὐαγγέλιον καὶ τὰ μετ' αὐτό, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*». Εἰς τὴν α', ἡ' καὶ θ' ὠδὴν, εἰς ἃς ὑπάρχουν τριῶδια, δὲν ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου, ἀλλὰ ὁ τοῦ ἁγίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριῶδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ *Μηναίου*. Ἀφ' ε', τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι καὶ δοξαστικά, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δοξολογία μεγάλῃ⁶ μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον*».

25. ΤΡΙΤΗ. Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Ῥηγίνου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου, Μαρχέλλου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυπρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ῥηγίνου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

6. Κατὰ τὴν ἀκριβῆ τάξιν (βλ. καὶ *Μηναίων*), μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν, λέγεται τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Πάντα τὸν χρόνον*» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «*Τῶν ἁγίων ἀθλοφόρων τὴν μνήμην*», μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐνεπλήσθημεν τῷ πρῶτῷ τοῦ ἐλέους σου*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ*». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «*Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακι*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή ... μετὰ τοῦ Προδρόμου*». Εἶτα, τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης, Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. Σήμερον δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία.

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Τυρινῆς. Πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμφάντων ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπὸ Σαμαρειτῶν, Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύση.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, Θ' Ὑρα

Ἀντὶ ἀπολυτικίου, τὸ τροπάριον· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρᾳ» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀντὶ κοντακίου, τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής» κτλ.

Εἶτα τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ἡ εὐχὴ τῆς Θ' Ὑρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ».

Εὐθὺς χῦμα τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ καὶ τὰ μετ' αὐτῶν τροπάρια (ζῆτει ἐν τῷ Ὑρολογίῳ, ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν). Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν», ὁ ἀναγνώστης τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ», τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικόν· «Ἐπὶ τὴν πέτραν τὴν ἀσάλευτον» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, ἤχος β', Παρασκευῇ πρωϊ). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εισόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ» εἰς 6.

Δόξα τῶν ὁσίων· «Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσαντες».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

«Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ», ἡ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον· «Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ», τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς» (δις) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῶν ἁγίων μαρτύρων», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τῶν ὁσίων· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, ἀγνείας κειμήλιον».

Ἀπολυτίκιον τῶν ὁσίων· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις: «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὁρθρος

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Καθίσματα: τῶν ὁσίων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα.

Κανὼν τῶν ὁσίων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὰ καθίσματα τῶν ὁσίων· «Ἀντωνίου τὸ πρᾶον». Δόξα· «Τοὺς δεσμοὺς διαρρήξαντες». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ὁσίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῶν ὁσίων· «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι» καὶ «Τοὺς ἐν ἀσκήσει».

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια τῶν ὁσίων· «Τὴν τῶν πατέρων ἅπαντες πληθύν».

Δόξα τῶν ὁσίων· «Ὅσοι πατέρες».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῶν ὁσίων· «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ).

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς· «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν πρωτοπλάστων, Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Γ'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδότου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Κοντάκιον· «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ παραδείσου».

Καὶ νῦν τὸ ὁμῶρον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυσεν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν΄ ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ΄ ὥδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ». Δόξα· «Νῦν ὁ καιρὸς». Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε».

Ἀφ΄ ε΄ ὥδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ΄ ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε» καὶ· «Ἀποικισθέντες, Κύριε».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 5 καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

«Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου».

«Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου· «Τῆς σοφίας ὁδηγέ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῖν ἡ σωτηρία».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια».

Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ γ' ἤχου· «Ἑσπερινὸν ὕμνον προσφέρομέν σοι» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Τρισάριθμοι μάρτυρες» (3ῃ Μαρτίου).

Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Νοσοῦσαν, πανύμνητε, δεινῶς».

Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου, Κύριε»

(δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀγγέλων αἰ τάξεις σε». Ἄντι ἀπολυτικίων, τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καὶ νῦν (χῦμα)· «Ἰπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν».

Ἀμέσως ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς 3 μεγάλας μετανοίας μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου».

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή». Τούτου φαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τὴν χεῖρα τοῦ ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Τυπικὴ διάταξις τῶν καθ' ἡμέραν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς (ἐκτὸς Σαββάτου)

Μεσονυκτικὸν

Ἀναγινώσκεται ὡς ἐστὶ διατεταγμένον ἐν τῷ Ὡρολογίῳ (τὸ καθ' ἡμέραν).

Ὅρθρος

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε». Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» ἀργῶς, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὁποῦ οἱ ἱερεὺς θυμιᾷ διὰ κατζίου. Εἶτα, πάλιν τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» κτλ., ἡ δέησις, τὸ «Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ ἡχου τῆς ἐβδομάδος (ὄρα τούτους ἐν τῷ Ὡρολογίῳ ἢ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), ἕκαστος τῶν ὁποίων μετὰ τὰς λέξεις, «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός», συμπληροῦται οὕτως·

Ὁ α΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος, ἦτοι·

Τῆ Δευτέρᾳ· «Προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Τρίτῃ· «Πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Τετάρτῃ καὶ τῆ Παρασκευῇ· «Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Τῆ Πέμπτῃ· «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ β΄ διὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας αὐτοῦ, π.χ. «Πρεσβείαις τοῦ ἱεράρχου (ἢ τοῦ ἀθλοφόρου, ἢ τοῦ ὀσίου κτλ.), σῶσον ἡμᾶς». Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνοματι τῆς Ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται καὶ ὁ β΄ ὡς ὁ α΄.

Ὁ γ΄ πάντοτε διὰ τοῦ «Πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶσον ἡμᾶς».

Εἶτα ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας ἀναλόγως τοῦ ἤχου καὶ τῆς ἡμέρας (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Ἐὰν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου ἔχη κοντάκιον μετὰ τὴν ζ΄ ᾠδὴν, ψάλλεται μετὰ τῶν καθισμάτων τῆς α΄ στιχολογίας καὶ τὸ μαρτυρικὸν πρὸ τοῦ θεοτοκίου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας). Μετὰ τὴν β΄ καὶ γ΄ στιχολογίαν, ψάλλονται τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου.

Ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ᾠδῶν.

Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὀλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς θ΄ ᾠδῆς, τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται, ἦτοι ἡ προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τὸ α΄ μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν Τιμιωτέραν, τῶν δὲ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καὶ οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι μετὰ τοῦ «Δόξα» καὶ τοῦ «Καὶ νῦν». Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἡμέρα	Ὀλόκληρος ἡ ᾠδὴ	Ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος
Δευτέρα	α΄ ἢ θ΄	β΄ γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Τρίτῃ	β΄ ἢ θ΄	α΄ γ΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Τετάρτῃ	γ΄ ἢ θ΄	α΄ β΄ δ΄ ε΄ ζ΄
Πέμπτῃ	δ΄ ἢ θ΄	α΄ β΄ γ΄ ε΄ ζ΄
Παρασκευῇ	ε΄ ἢ θ΄	α΄ β΄ γ΄ δ΄ ζ΄

Μετὰ τὰς ὠδὰς λέγεται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* καὶ τῶν τριωδίων τῆς ἡμέρας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ὠδὰς ἐν αἷς ὑπάρχουσι τριῶδια, προηγεῖται ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου* μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς β' καὶ τοῦ καταλλήλου στίχου εἰς τὰ τροπάρια καὶ ἔπονται τὰ τριῶδια μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραωδίου, ψάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου. Εἰς δὲ τὰς ὠδὰς ἐν αἷς οὐχ ὑπάρχουσι τριῶδια, λέγεται μόνον ὁ κανὼν τοῦ *Μηναίου*.

Τῇ Τρίτῃ ἐκάστης ἑβδομάδος, μετὰ τὴν α' ὠδὴν τοῦ *Μηναίου*, λέγεται ἡ β' ὠδὴ τῶν τριωδίων μόνη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ καὶ ἔπεται ἡ γ' ὠδὴ τοῦ *Μηναίου*.

Εἰς τὰς ὠδὰς ὅπου ὑπάρχουσι τριῶδια, ψάλλεται μετ' αὐτὰς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου.

Μετὰ τὴν γ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* (ἐκτὸς τῆς Τετάρτης, καθ' ἣν ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου). Εἶτα μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλεται τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Μετὰ τὴν δ' ὠδὴν, ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου*, γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀναγινώσκειται τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Μετὰ τὴν ε' ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται μετὰ τοῦ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, καὶ μετὰ τὸν εἰρμὸν τοῦ β' τριωδίου ψάλλεται τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Μικρὰ συναπτὴ καὶ ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου ψάλλεται τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος τρίς, συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου* ἢ ἐν τῷ *Ὁρολογίῳ*).

Εἶτα οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα ὡς ἐν τῷ *Ὁρολογίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δις) καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε*» καὶ· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον).

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «*Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες*», τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν*

..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ εὐθὺς ἄρχονται

Αἱ Ὑμνοί

Ὑμνος Α΄: Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα, ἀλληλουΐα. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ). «Κύριε, ἐλέησον» (γ), καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Α΄ Ὑμνος: «Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη», καὶ ψάλλονται οἱ στίχοι: «Τὰ διαβήματά μου» ἐκ β' ἕκαστος, ἐκτὸς τοῦ «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν», ὁ ὁποῖος λέγεται ἐκ γ'. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον, ἀναλόγως τῆς ἡμέρας, ὡς ἐν τῷ Ὑμνολογίῳ. Εἶτα: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραΐμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Β΄: Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνος καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Β΄ Ὑμνος: «Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος», καὶ τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια: «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Εἶτα: «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνος. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὑμνος Γ΄: Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμοὺς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνος καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Γ΄ Ὑμνος: «Ὁ ἐν ἕκτη ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρόρησιαν», καὶ τὸ τροπάριον τῆς προφητείας ἐκ τοῦ Τριωδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα λέγεται τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ, ἡ προφητεία καὶ τὸ ἕτερον προκείμενον. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης: «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια: «Σωτηρίαν εἰργάσω». Δόξα: «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα». Καὶ νῦν, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ: «Εὐσπλαχνίας ὑπάρχουσα

πηγή», τῇ δὲ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ· «Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων». Εὐθὺς ἐπισυνάπτεται ἢ

Ὁρα Θ': Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα καὶ ψάλλεται τὸ τροπάριον τῆς Θ' Ὁρας· «Ὁ ἐν τῇ ἐνάτῃ ὥρα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα χῦμα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς», καὶ τὸ «Μὴ δὴ παραδώης». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ χῦμα τὰ τροπάρια· «Βλέπων ὁ ληστής». Εἶτα· «Κύριε, ἐλέησον» (μ') καὶ εὐθὺς· Δόξα, Καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν», καὶ αἱ τρεῖς μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὁρας· «Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ». Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ μακαρισμοί. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια· «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος», τὸ «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», «Ἄνες, ἄφες» καὶ· «Πάτερ ἡμῶν». Μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἐστίν», ἀναγινώσκονται τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τῆς ἡμέρας (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας (ὄρα εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου, μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' στιχολογίας). Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ». «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», τὰς τρεῖς μεγάλας μετάνοιαι καὶ ἄρχεται ἀμέσως ὁ Ἑσπερινὸς (ἄνευ Προηγιασμένης) ὡς κατωτέρω.

Ἐὰν ὁμως πρόκηται νὰ τελεσθῇ Προηγιασμένη, μετὰ τὸ «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», λέγεται τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπισυνάπτει τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς». Καί, ἀνοιγείσης τῆς ὠραίας πύλης, ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν, μεθ' ἣν ἄρχεται ἢ Προηγιασμένη, ὡς ἔπεται κατωτέρω.

Ἑσπερινὸς ἄνευ Προηγιασμένης

Ὁ ἀναγνώστης τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακόν, καὶ ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). «Φῶς

ίλαρόν». «Ἐσπέρας». Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν προκειμένων καὶ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Εὐθύς τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικὸν μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ τῇ Τρίτῃ καὶ τῇ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον). Εἶτα· «Νῦν ἀπολύεις», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε». Εὐθύς· «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· «Παναγία Τριάς». Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης χῦμα τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα» (ἐκ γ') καὶ τοὺς φαλμοὺς λγ'· «Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ ρμδ'· «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου». Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Εὐλόγησον» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν.

Ἑσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία».

Ὁ προοιμιακός, τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ *Ψαλτηρίου*· «Πρὸς Κύριον» εἰς στάσεις τρεῖς. Μεθ' ἐκάστην στάσιν ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν.

Εἰς τὴν συνέχειαν φάλλονται τὰ κεκραγάρια μετὰ τῆς στιχολογίας· «Θοῦ, Κύριε», καὶ ἀπὸ τοῦ στίχου· «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς», φάλλονται τὰ Ἑσπέρια καὶ δοξαστικά οὕτως:

α) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Τετάρτης, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Τριωδίου* καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ *Μηναίου*.

β) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Παρασκευῆς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου* εἰς 4 (ἐκ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης). Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου (ζῆτει ἀμφοτέρω ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

γ) ἐν ταῖς Προηγιασμέναις τῆς Α', Ε' καὶ ς' Παρασκευῆς, ταῖς τῆς Με-

- γάλης Ἑβδομάδος, καὶ ταῖς ἐν μνήμαϊς τῶν ἑορταζομένων ἀγίων, τὰ ἐσπέρια καὶ δοξαστικά ψάλλονται κατὰ τὰς ἐν αὐταῖς διατάξεις.
- Ἐῖσοδος μετὰ θυμιατοῦ ἢ μετὰ Εὐαγγελίου, ὡσάκις προβλέπεται ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρὸν» χῦμα.
- Ὁ ἱερεὺς· «Ἐσπέρας». Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸ ἀ' ἀνάγνωσμα.
- Ἀκολούθως λέγεται τὸ ἕτερον προκείμενον καὶ εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης ἐκφωνεῖ τὸ «Κέλευσον».
- Ὁ ἱερεὺς, κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην καὶ θυμιατόν, ἵσταται ἐνώπιον τῆς ἀγίας τραπέζης καί, φωτίζων σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ· «Σοφία· ὀρθοί».
- Ἐῖτα στραφεὶς σφραγίζει σταυροειδῶς τὸν λαὸν λέγων· «Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι».
- Ἀκολούθως ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν *Παροιμιῶν*.
- Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν ἀναγνώστην· «Εἰρήνη σοι», εῖτα στραφεὶς πρὸς ἀνατολὰς λέγει· «Σοφία».
- Καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Κατευθυνθήτω» μετὰ τῶν στίχων, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως (ὁ ὁποῖος θυμιᾷ κατὰ τὴν τάξιν), τετράκις ὑπὸ τῶν χορῶν, καὶ πάλιν ἐκ τοῦ βήματος ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου», τὸ δὲ τέλος· «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή», ἀποπληροῖ ὁ ἀ' χορὸς.
- Ἐῖτα ἡ ἐκτενὴς καὶ αἰ αἰτήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων (αἱ ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ φῶτισμα εὐτρεπιζομένων παρεμβάλλονται ἀπὸ τῆς Τετάρτης τῆς Δ' ἑβδομάδος καὶ ἐντεῦθεν) καὶ τῶν πιστῶν.
- Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Κατὰ τὴν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου», ψάλλεται ἀντὶ τοῦ χερουβικοῦ ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ τὸ «Νῦν αἰ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν». Μετὰ τὴν φράσιν· «... ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων ἐν ἄκρῳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος· «Ἴδου θυσία μυστικὴ ...», μέχρι τέλους.
- Ἐῖτα τὰ πληρωτικά καὶ ἡ Κυριακὴ προσευχή· «Πάτερ ἡμῶν».
- Κοινωνικόν· «Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα».
- Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».
- Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Δέσποτα Παντοκράτορ», μεθ' ἣν τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ'. «Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῶ» καὶ ρμδ'. «Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου», ἐνῶ διανέμεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ ἀντίδωρον.

Μέγα Ἀπόδειπνον

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται ὁ κανὼν οὕτω:

α) κατὰ μὲν τὴν Α' ἐβδομάδα τῶν νηστειῶν τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ὠρισμένον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Μετὰ τὴν ζ' ὥδην ψάλλεται ἀργῶς τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» καὶ μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

β) κατὰ τὰς λοιπὰς ἐβδομάδας ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου, κατὰ τὸν ἦχον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος.

Μετὰ τὸν κανόνα, ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον· «Κύριε τῶν δυνάμεων» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τῇ μὲν Δευτέρᾳ καὶ Τετάρτῃ τὸ θεοτοκίον· «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθὴ», τῇ δὲ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

3. ΔΕΥΤΕΡΑ (Καθαρὰ Δευτέρα). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ

Τῷ πρῶτῳ. Ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ παραλείπεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἄρχεται ὡς ἐξῆς:

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κτλ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ», «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Τῷ ἐσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ α' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε».

4. ΤΡΙΤΗ. Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «*Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην*».

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κόνωνος ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κόνωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἔωραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί, σωματικῶς*» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν. «*Εἴ τις ἀρετῆ*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. «*Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς*» εἰς 4 (6η Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. «*Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν*».

Ἔισοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «*Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ*».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ.

Τῷ ἑσπέρας. Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον, εἰς ὃ ψάλλεται τὸ δ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. «*Εἶπεν ὁ Κύριος· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν*».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Α' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἐφραίμ, Βασιλέως, Εὐγενίου, Ἀγαθοδώρου, Καπίτωνος, Αἰθερίου καὶ Ἐλπιδίου ἱερομαρτύρων τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Ἀρκαδίου καὶ Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος, Ἀρκαδίου ὁσίου, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Νέστορος, Ἀρκαδίου ὁσίου, Εὐβούλου καὶ Ἰουλιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ΄ τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ ἜΩραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Δεῦτε, πιστοί, ἐπεργασώμεθα*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ γ΄ ἤχου· «*Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου*» (ζήτηι ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριψιδίου*) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἀγίου Θεοδώρου· «*Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες*».

Δόξα τοῦ ἀγίου· «*Ὁργάνῳ χρησάμενος*».

Καὶ νῦν τὸ ἀ θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἐσπέρας. Ἡ Α΄ στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου· «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6. Ὁ μὲν εἰρμὸς ψάλλεται ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τροπάρια μετὰ στίχου· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», ἀλλ' εἰς τὰ 2 τελευταῖα τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*».

Ψαλλομένης τῆς θ΄ ὠδῆς, γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ. Μετ' αὐτὴν δέ, ψάλλεται τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια ἐφύμνια· «*Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε*» καί· «*Ἀλληλούϊα*» ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν, ἀρχομένου τοῦ ἀ΄.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς στάσεως, ψάλλεται καὶ πάλιν τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον), καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἀγίου Θεοδώρου·

«*Πίστιν Χριστοῦ, ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανώϊ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος*».

Καὶ ὁ ἀναγνώστης συνεχίζει· «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ΄). «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*».

«Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς».

Ἔπειτα οἱ δύο τεταγμένοι ἀναγνώσται, ὁ εἷς ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ ἕτερος ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τῆς Θεοτόκου, ἀπαγγέλλουσιν ἐμμελῶς καὶ ἐναλλάξ τὰς εὐχάς· «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» κτλ.

Μετὰ τὰς εὐχάς, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Παρασκευῆς τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν· «Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή». Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν, λέγων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Χριστὸς ὁ ἀληθινός» μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα».

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τὸ διὰ κολλύβων θαῦμα τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρώτῳ. Τὸ Μεσονυχτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν». Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ γ' ἤχου· «Ὅσοι φιλομάρτυρες», παραλειπομένου τοῦ νεκρωσίμου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β', τὰ τοῦ ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Δόξα· «Θεῖον δῶρον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ ἁγίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, οὕτως· ὁ εἰρμὸς ἄνευ στίχου, εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτῆς ὁ στίχος· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ»). Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι καὶ δοξαστικά, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Δοξολογία μεγάλη⁷, μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

7. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν, μετὰ τὰ δοξαστικά τῶν αἰνῶν, λέγεται τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, τὰ

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (ὁ β' ἐν τῷ Τριωδίῳ) καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων (843 μ.Χ.), τῶν Τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Κοντάκιον· «Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Σὲ τὸν ἀκατάληπτον» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων· «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας⁸.

ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη» μετὰ τῶν στίχων. Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα πρόσδεξι». Εἶτα, τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

8. Ὅπου οἱ μάρτυρες ἑορτάζονται ἐπισήμως, εἶναι δυνατὸν ν' ἀναγνωσθῶσιν ἀναγνώσματα (ζήτει τῇ 23ῃ Ἀπριλίου) καὶ νὰ γίνῃ λιτή, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος», «Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν», «Ἀληθείας κρατῆρα» (ἰδιόμελα αἰνῶν), «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ» (δοξαστικὸν αἰνῶν), «Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον» (δοξαστικὸν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν) καὶ· «Προφητικῶς ἀνεβόα» (δοξαστικὸν Ἑσπερινοῦ τῆς Προηγιασμένης). Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Χαίρετε, προφήται τίμιοι». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου».

Εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν, ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ διαμορφοῦται ὡς ἐξῆς·

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν μαρτύρων· «Ἐν ὧδαῖς ἀσμάτων».

Καὶ νῦν τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», τῆς Ὁρθοδοξίας· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα, τῶν μαρτύρων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν ἤχου. Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς· «Χαίρετε, προφήται τίμιοι». Καὶ νῦν· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου». Τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν μαρτύρων· «Τῶν ἀγίων μαρτύρων τὸ ἐγκαλλώπισμα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας»· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν μαρτύρων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν θείαν σου μορφήν» καί· «Μορφὰς τῶν προφητῶν». Δόξα, τῶν μαρτύρων: «Τῷ Χριστῷ στρατευθέντες». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἐνθυμοῦμαι τὴν κρίσιν».

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες*», τοῦ Τριωδίου· «*Σκιρτήσατε, κροτήσατε*», τῶν μαρτύρων· «*Χορὸς τετραδεκάριθμος*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «*Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλεται*» καὶ τὰ 3 τῶν μαρτύρων· «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοί*», μετὰ τῶν στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν*». «*Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον*».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «*Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Σημείωσις. Ἐν Κύπρῳ εἶθισται εἰς τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*» τῆς δοξολογίας ἵνα γίνηται ἡ ἀκόλουθος τελετή·

Οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται φάλλειν τὸ ἁσματικὸν «*Ἅγιος ὁ Θεός*». Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου μετ' ἀνθῶν καὶ 3 κηρίων. Εἶτα αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων ταύτην ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερυγῶν, καὶ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἶτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς εἰκόνας, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ, φάλλων τὸ «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς. Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνεῖ τὴν εἰκόνα. (Ὁ ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν τῆς εἰκόνας, εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον). Εἶτα τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει
πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ»;
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ἵψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ
πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν αὐτόν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας
ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς
υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Αἰνεσάτωσαν αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ, θάλασσα καὶ πάντα
τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. «Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Στίχ. «Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι».
«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτικά· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Τὰς ἀληθῶνας τῶν ἀγίων», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων».

Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν».

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὁπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται λιτάνευσις τῶν ἀγίων εἰκόνων πέριξ τοῦ ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

Τυπικὴ διάταξις τῆς λιτανείας κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας

Ὁ ἱερεὺς, ἱστάμενος ἐν τῷ σωλέα, ἐκφωνεῖ:

«Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἀγίου αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὸ προοίμιον τοῦ Συνοδικοῦ τῆς ἁγίας Ζ΄ οἰκουμενικῆς συνόδου·

«Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἐπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν, σὺν ἀποδείξεισι τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῇ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμενοι ρήσεσι, ἀποστολικάις τε παραινέσεσιν εἴκοντες καὶ εὐαγγελικάις ἱστορίαις στοιχειούμενοι, ταύτην σήμερον τὴν πανήγυριν ἐορτάζομεν καὶ ταύτη, εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραινόμενοι τε καὶ συναγαλλόμενοι, ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν».

Εἶθ' οὕτω κλῆρος καὶ λαὸς ἐξέρχονται τοῦ ναοῦ διὰ τῆς δυτικῆς πύλης. Προηγούμενοι τὰ ἑξαπτέρυγα, ἔπονται οἱ ψάλται, οἱ κρατοῦντες τὰς εἰκόνας, ὁ διάκονος μετὰ τοῦ θυμιατοῦ, ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ τέλος ὁ λαός. Ψάλλεται δὲ ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον·

Ἦχος β΄.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδοκήσας, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

Φθάσαντες εἰς τὴν νοτίαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ ἱερεὺς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόφρων Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδία καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογούντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἦ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Τῶν εἰδότων τῆς τοῦ Χριστοῦ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως, τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ κτιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατον καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμοζόντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνθομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἦ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκευομένων, ἥτοι εὐαγγελιζομένων, τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων διακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ἦ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Καὶ ἐκκινούσης αὐτῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες δὲ ὄπισθεν τοῦ ἱεροῦ, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ἦ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ἦ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιεπισκόπων, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάντων τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν».

Ἦ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ἦ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ἦ ἱερεύς· «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν

τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν τῷ λόγῳ ἀγιαζόντων τὰ χεῖλη, εἶτα τοὺς ἀκροατὰς διὰ τοῦ λόγου, εἰδόντων τε καὶ κηρυσσόντων, ὡς ἀγιάζεται μὲν ὁμοίως διὰ τῶν σεπτῶν εἰκόνων τὰ ὄμματα τῶν ὀρώντων, ἀνάγεται δὲ αὐτῶν ὁ νοῦς πρὸς θεογνωσίαν, ὥσπερ καὶ διὰ τῶν θείων ναῶν καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν καὶ τῶν ἄλλων κειμηλίων, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Τῶν ἐπισταμένων, ὡς ἡ ράβδος καὶ αἱ πλάκες, ἡ κιβωτὸς καὶ ἡ λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ τὸ θυμιατήριον, τὴν Παναγίαν προέγραφέ τε καὶ προδιετύπου Παρθένον, τὴν Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ ὡς ταῦτα μὲν προετύπου ταύτην, οὐ γέγονε δὲ ἐκείνη ταῦτα, γέγονε δὲ κόρη καὶ διαμένει μετὰ τὴν θεογεννησίαν παρθένος, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον Κόρην αὐτὴν τοῖς εἰκονίσμασι γραφόντων, ἢ τοῖς τύποις σκιαγραφούντων, αἰωνία ἢ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἢ μνήμη» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Τῶν τὰς προφητικὰς ὁράσεις, ὡς αὐτὸ τὸ θεῖον αὐτὰς ἐσχημάτισε καὶ διετύπου, εἰδόντων καὶ ἀποδεχομένων καὶ πιστευόντων, ἅπερ ὁ τῶν προφητῶν χορὸς ἑωρακότες διηγήσαντο, καὶ τὴν

τῶν ἀποστόλων καὶ εἰς τοὺς πατέρας διήκουσαν ἔγγραφόν τε καὶ ἄγραφον παράδοσιν κρατούντων καὶ διὰ τοῦτο εἰκονιζόντων τὰ ἅγια καὶ τιμώντων, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς πομπῆς, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Φθάσαντες εἰς τὴν βορείαν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου καὶ πανσέπτου ναοῦ τούτου, καὶ πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ».

Ὁ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ’).

Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Τῶν ὁμολογούντων ἓνα Θεὸν τρισυπόστατον, παντοδύναμον, οὐ μόνον ἄκτιστον κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὰς ὑποστάσεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν, καὶ λεγόντων προΐεναί μὲν τὴν θείαν ἐνέργειαν ἐκ τῆς θείας

ουσίας, προϊέναι δὲ ἀδιαιρέτως, διὰ μὲν τοῦ προϊέναι τὴν ἀπόρρητον διάκρισιν παριστώτων, διὰ δὲ τοῦ ἀδιαιρέτως ὑπερφυᾶ δεικνύοντων τὴν ἔνωσιν, ὡς καὶ ἡ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ ἔκτη Σύνοδος ἀπεφήνατο, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἱερεύς· «Τῶν ὁμολογούντων τὸν Θεόν, ὡσπερ κατ’ οὐσίαν ἄκτιστον καὶ ἄναρχον, οὕτω δὴ καὶ κατ’ ἐνέργειαν, τοῦ ἀνάρχου δηλαδὴ οὐ κατὰ χρόνον λαμβανομένου, κατὰ μὲν τὴν θείαν οὐσίαν ἀμέθεκτον καὶ ἀπερινόητον πάντῃ τὸν Θεὸν λεγόντων, μεθεκτὸν δὲ αὐτὸν εἶναι τοῖς ἀξίοις, κατὰ τὴν θείαν καὶ θεοποιὸν ἐνέργειαν, ὡς οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεολόγοι φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἱερεύς· «Τῶν δοξαζόντων τὸ φῶς τῆς τοῦ Κυρίου Μεταμορφώσεως ἄκτιστον μὲν, μὴ μέντοιγε αὐτὸ εἶναι λεγόντων τὴν ὑπερούσιον τοῦ Θεοῦ οὐσίαν, ὡς ἐκείνης ἀοράτου παντάπασι καὶ ἀμεθέκτου μενούσης· Θεὸν γὰρ οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε, δηλαδὴ καθὼς ἔχει φύσεως, οἱ θεολόγοι φασίν· δόξαν δὲ μᾶλλον αὐτὸ λεγόντων φυσικὴν τῆς ὑπερουσίου οὐσίας ἐξ ἐκείνης προϊοῦσαν ἀδιαιρέτως καὶ ἐπιφαινομένην διὰ φιλοφροσύνην Θεοῦ τοῖς κεκαθαρμένοις τὸν νοῦν· μεθ’ ἧς δόξης ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Θεὸς ἤξει κατὰ τὴν δευτέραν καὶ φρικτὴν αὐτοῦ παρουσίαν κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ὡς οἱ θεολόγοι τῆς Ἐκκλησίας φασίν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Καὶ ἐκκινούσης πάλιν τῆς λιτανείας, ψάλλεται ἅπαξ (ἢ πολλάκις) τὸ ἕξις ἀπολυτικίον·

Ἦχος β’.

«Καὶ ὁ χορὸς τῶν προφητῶν, μετὰ Μωσῆ καὶ Ἀαρών, εὐφροσύνη εὐφραίνεται σήμερον· ὅτι πέρασ τῆς προφητείας προαγαγὼν λάμπει ὁ σταυρός, ἐν ᾧ ἡμᾶς ἔσωσας. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Φθάσαντες εἰς τὴν δυτικὴν πύλην, γίνεται στάσις καὶ ἐκφωνεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν πόλιν (ἢ κώμην, ἢ μονὴν) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ἐν τῷ λέγειν ταῦτα τὸν διάκονον, ψάλλεται ὑπὸ τῶν χορῶν ἐναλλάξ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» μ', ἧτοι τετράκις ἀνὰ δέκα.

Καὶ ἐξακολουθεῖ

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ χορός· «Κύριε ἐλέησον» (γ').

Ὁ ἱερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Καὶ ἀμέσως ἀπαγγέλλουσιν ἅπαντες·

«Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν».

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ·

«Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρήσιασατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν, Χριστὸν τὸν

ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν.

Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν·

Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ χορός· «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ’).

Ὁ ἱερεύς· «Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγείσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεύημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων».

Ὁ χορός· «Ἀμήν».

Εὐθὺς δὲ εἰσέρχονται ἐν τῷ ναῷ, τοῦ κλήρου ψάλλοντος τὸ μέγα προκείμενον·

«Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δίς.

Εἶτα, ψάλλεται τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ γίνεται ἡ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ’ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων».

Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανουκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανουκτικὰ τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλειψαί» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν», καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Κοδρᾶτε πανάριστε, ζωῆς» (10ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα, ἀγνή».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτοὺς» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

11. ΤΡΙΤΗ. Σωφρονίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου, Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου.

Τῷ πρωτῷ. Τὸ Μεσονουκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ ἙΩραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι μάρτυρες, ὑμᾶς», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν θείων ἀποστόλων» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Λόγω τὰ πάθη, πανόβιε» εἰς 4 (13ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Βενεδίκτου ὁσίου.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἑσπερίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγησμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ δ' ἤχου· «*Ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν ταῖς μνεΐαις*» (ζητεῖ ἐν τῷ τέλει *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ *Μηναίου*· «*Μάρτυρες Χριστοῦ ἐπτάρημοι*» εἰς 4 (15ῃ Μαρτίου).

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ δ' ἤχου· «*Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προσπάθεια*».

Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγησμένων.

Τῷ ἐσπέρας. Ἀναγινώσκειται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκειται δὲ ἡ Β' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε*».

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Ἀγαπίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀριστοβούλου ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεταννίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀριστοβούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου, εἶτα ὁ

Ὅρθρος

Ἄντι τοῦ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ «*Ἀλληλούϊα*» ἐκ δ' εἰς ἤχον β', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν και γενεάν».

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα: «Μνήσθητι, Κύριε». Καὶ νῦν· «Μήτηρ ἁγία».

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικά τοῦ (δ') ἤχου, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτηε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς προεδηλώθη τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτῆρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν (ἀρχὴ καὶ τέλος τῶν α', β', γ', δ' καὶ ε' καὶ ὀλόκληροι αἱ ζ', ζ', η' καὶ θ').

Κανόνες: ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συνάπτομεν εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ στίχων.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Ἀφ' ζ' ᾠδῆς: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον» (ζήτηε τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω) καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Μετὰ τὴν ζ' ᾠδῆν: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου.

Μετὰ τὴν η' ᾠδῆν: ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου, μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ...».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῶδιου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ φωταγωγικὸν τοῦ (δ') ἤχου δις (ζήτηε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται ὡς ἐξῆς· «πρεσβεΐαις, Κύριε, τῶν ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με» καὶ τὸ τέλος τοῦ β'· «πρεσβεΐαις, Κύριε, τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με».

Εἶτα, τὸ νεκρώσιμον· «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον·

«*Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα*» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).

Αἶνοι: τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ (δ') ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

Δόξα τὸ νεκρώσιμον.

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

«*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ (δ') ἤχου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

(Εἶτα, «*Δόξα*», ἐὰν ἔχη ὁ ἤχος. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἐὰν δὲν ἔχη ὁ ἤχος, ἀμέσως)

Δόξα, καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

«*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*». Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα: «*Μνήσθητι, Κύριε*». Καὶ νῦν: «*Μήτηρ ἀγία*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἐορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκια: «*Μετὰ τῶν ἀγίων ἀνάπαυσον*» καί: «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἀπόστολος τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν: «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*».

Εὐαγγέλιον τοῦ Β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν: «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικὸν τοῦ Σαββάτου: «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλονται τὰ τροπάρια: «*Μετὰ πνευματῶν δικαίων*» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.

«*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἡ ἀνωτέρω τάξις τελεῖται ἀπαραλλάκτως καὶ ἐν τοῖς Σάββασι τῆς Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, Σαβίνου μάρτυρος τοῦ Αἰγυπτίου, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινὸν Ε΄

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε». Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ὅσιν τρισμάκαρ».

Καὶ νῦν τὸ ἀΰθροισμα τοῦ ἡχοῦ· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου».

Καὶ νῦν τὸ ὁμῶρον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμῶρον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχοῦ, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχοῦ καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχοῦ καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' φαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἄπο γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Τὴν πλάνην κατέφλεξας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ταχὺ δέξαι, Δέσποινα».

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τοῦ ἁγίου· «Χαῖρε, πατέρων καύχημα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων ἄνασσα».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημάτων».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Β' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον τῆς Β' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνιόν: «Αινείτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

ἽΟπισθάμβωνος εὐχή: «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ».

Ἐντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανουκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανουκτικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου. «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. «Ἀμέτρητά σοι πταίσας» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου. «Ἄνθρωπὸν σε ἔγνωμεν Θεοῦ» (17ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. «Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα, ἀγνή».

Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον. «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. «Χαλινοὺς ἀποπτύσας» (δὶς) καὶ τὸ μαρτυρικόν. «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων. «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ. «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου. «Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΤΡΙΤΗ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Χρυσάνθου καὶ Δαρείας μαρτύρων.

Τῷ πρῶτῳ. Τὸ Μεσονουκτικόν, ὁ Ὁρθρος, αἱ Ὁραὶ καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. «Ἀσώτως διασπείρας» (δὶς), τὸ μαρτυρικόν. «Ἱερεῖα ἔμφυχα», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου. «Ἡλίου

αυγάσματα» και τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον» εἰς 4 (20ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Μετανοίας τὸ ἄριστον».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων ὁσίων πατέρων.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἰακώβου ἐπισκόπου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῶ π ρ ω ῖ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑμνοι καὶ

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. α' ἤχου· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Ἰερωσύνης στολαῖς» εἰς 4 (22α Μαρτίου).

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου βοῶντος» (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῶ ἐ σ π έ ρ α ς . Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ Γ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Ν - Σ). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε».

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Γ' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Βασιλείου ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Τῷ πρωΐ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν:

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα, τὰ τοῦ πλ. α΄ ἤχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου).

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Γ΄ Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Νίκω-
νος καὶ τῶν αὐτοῦ 199 μαθητῶν, ὀσιομαρτύρων.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ς΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Λάμπων, ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός».

Δόξα τοῦ Σταυροῦ· «Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ συμμαχήσας, Κύριε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τοῦ Σταυροῦ· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρίν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας».
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Σταυροῦ εἰς 8 μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς τὰ ἐπόμενα· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Σταυροῦ· «Ὁ σταυρός σου, Κύριε», «Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν..., Σήμερον τὸ προφητικόν». Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Σταυροῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «Ὁ θειότατος προετύπωσε».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ς' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρὸν Χριστοῦ τὸν τίμιον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι».

«Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην».

Καὶ νῦν· «Ἰπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ').

Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυρόν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς αἶρει τὸν δίσκον εἰς τὸ ὕψος τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἑξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, περιέρχονται τοῦτο τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ χοροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ τετραποδίου. Καὶ ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον καὶ θυμιῶν κύκλω αὐτοῦ σταυροειδῶς ψάλλει τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐπαναλαμβανομένου δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ ἀρχιερεὺς, ἐὰν χοροστατῆ, κατέρχεται τοῦ θρόνου καὶ) προσκυνῶν τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλει: «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν*». Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν δις. (Παρόντος ἀρχιερέως, οὗτος εὐλογεῖ τὸν λαόν, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «*Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα*», καὶ ἀνέρχεται αὐθις εἰς τὸν θρόνον).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «*Δεῦτε, πιστοί*», ὡς ἐν τῷ *Τριωδίῳ*. Ψαλλομένων δὲ αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς διανέμει τὰ ἄνθη.

Ἄφου δὲ προσκυνήσωσιν ἅπαντες, ψάλλεται τὸ «*Σήμερον σωτηρία*» καὶ ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειῶσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν,
ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ,
προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῆ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἵψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου».
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Καὶ ποιῆσον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος».
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσομεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια. «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»,
τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

Ἀπόστολος τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν».

Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι»

(ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «Κύριε,

ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως» καὶ τὰ 3 προεόρτια ἐκ τοῦ Μηναίου· «Κε-

κρουμένον μυστήριον» (24ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομί-

αν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀτενίσαι τὸ ὄμμα» (δις) καὶ τὸ

μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα

τοὺς ὀφθαλμούς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτει τῇ 24ῃ Μαρ-

τίου εἰς τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνων).

Ἀπολυτίκια: τὸ προεόρτιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς», εἶτα

τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς

τῆς Τυρινῆς.

Σημείωσις. Ὁ τίμιος Σταυρὸς παραμένει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ πρὸς προσκύνησιν μέχρι τῆς Παρασκευῆς, ὅτε καὶ αἴρεται.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Τῷ πρῶτῳ. Μεσονυχτικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Πρὸ τοῦ ἑξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς» (δίς). Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ πλ. β΄ ἤχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ δὲ τὴν β΄ καὶ γ΄, τὰ τοῦ Τριωδίου (Δευτέρα Δ΄ ἐβδ. νηστειῶν). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ΄ ᾠδῶν. **Κανόνες**, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ τὰ δύο τριώδια τῆς ἡμέρας μετὰ στίχου· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου». Μεθ' ἑκάστον θεοτοκίον τοῦ β΄ τριωδίου φάλλεται καὶ τὸ ἕτερον τροπάριον μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν α΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου. Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἴτησις καὶ τὸ προεόρτιον κάθισμα· «Σήμερον ἅπανα κτίσις». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν ς΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἴτησις, τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν η΄ ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ...». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β΄ τριωδίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». **Ἐξαποστειλάριον**, τὸ προεόρτιον· «Ὡς δῶρα προεόρτια» (δίς). Οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. **Ἀπόστιχα**, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν, μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτῳ τοῦ ἐλέους σου» καὶ· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ» (Δευτέρα Δ΄ ἐβδ. νηστειῶν). **Δόξα**, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω». Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς» (ἅπαξ). Εἶτα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ ᾠδραὶ.

Ἐν ταῖς ᾠδαῖς. Ἀντὶ τοῦ τροπαρίου ἐκάστης ᾠδρας, λέγεται χῦμα τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· Δόξα· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ᾠδρας. Ἐν τῇ Α΄ ᾠδρᾷ, ἀντὶ τοῦ «Τὰ διαβήματά μου

κατεύθυνον», ψάλλεται τὸ «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» (γ'). Εἰς πάσας δὲ τὰς ὼρας, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» καὶ τὸ προεόρτιον· «Ἐπελεύσει Πνεύματος». Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς 5' ὼρας, γίνεται ἀπόλυσις.

25. ΤΡΙΤΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτῆ).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικός ναὸς Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ καὶ ὁ καθεδρικός ναὸς Παναγίας Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, Θ' ὼρα

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς».

Κοντάκια· «Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία» καί· «Ἐπελεύσει Πνεύματος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτω μηνί» μέτα τῶν στίχων·

«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».

Ἀπολυτίκιον· τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον» (γ').

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ἽΟρθρος

Ἄπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: «*Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ*».

Εὐαγγέλιον: τῆς ἑορτῆς· «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

«*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν).

Κανών: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια·

«*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «*Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ*» (ἄπαξ).

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*.

Καταβασίαι: «*Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου*», ὡς εὔρηνται ἐν τῷ *Μηναίῳ*, ἦτοι·

α΄ ᾠδῆ· «*... ταύτης τὴν σύλληψιν*»,

δ΄ ᾠδῆ· «*Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ*»,

ς΄ ᾠδῆ· «*Ἐβόησε προτυπῶν*»,

ἡ ᾠδῆ· «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ..., Ἄκουε, κόρη*»

(αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ ὡς συνήθως).

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδῆ τοῦ κανόνος, μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου· «*Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην*» πρὸ τοῦ εἰρμοῦ καὶ τῶν τροπαρίων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «*Δόξα*» καὶ τὸ «*Καὶ νῦν*». Εἶτα, ἡ καταβασία· «*Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ*».

Ἑξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγγελικῶν δυνάμεων*» καὶ· «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*».

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν οὐρανίων ἀψίδων*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Θεός, τὸ κριμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου
τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «᾿Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα
ἐπὶ τὴν γῆν».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐ παρασιωπήσεται».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Στίχ. «Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος».

«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Στίχ. «Εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Εἰσοδικόν. «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς, ψάλλοντάς σοι.
Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον. «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Συνέλαβεν Ἐλισάβητ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς· «Εὐαγγελίζου, γῆ ..., Ὡς
ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

Κοινωνικόν. «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετήσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν
ἑαυτῶ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ψάλλεται πανηγυρικὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ
τῆς 25ης Μαρτίου, ὡς κατωτέρω:

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Ὁ διάκονος. «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς). «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ α' χορός. «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Ὁ β' χορός. Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ».

Οἱ χοροί. τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος. «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά
σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α' χορός. «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος. «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β' χορός. «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος. «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ ἀ΄ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν εὐχήν·

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην τούτου τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ διὰ τούτου μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου ὀνόματός σου, εὐεργεσίαν δὲ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τὸ δοῦλον ἡμῶν ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠυλόγησας τὸν ἱερὸν τούτου ἀγῶνα, ἐδικαίωσας τούτου τὰς θυσίας καὶ τὸ ἐκχυθὲν αἷμα, καὶ ἐβράβευσας τούτῳ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν λύτρωσιν. Καὶ νῦν ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων τῆς σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καὶ φρούρει αἰὲ τὸ ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι τούτῳ εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν, κράτος καὶ δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον τοῦτο διατήρει καὶ στήριξε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ πάντων τῶν

δεομένων τῆς παρὰ σοῦ βοηθείας. Ἀποδιώξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου, ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατὸς ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθὸς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορὸς· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα»

Ὁ ἐντεταλμένος· τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί· τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν».

Τῇ αὐτῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς.

Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Βουλὴν προαιώνιον» (25η Μαρτίου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἀρχαγγέλου· «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος νοῦς» (26η Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῷ ἔκτω μηνί» (25η Μαρτίου) μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριοιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

Δόξα, καὶ νῦν: τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια» (25η Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικὸν καὶ ὁ Ὁρθρος, εἰς ὃν φάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ *Τριωδίου* ὡς συνήθως, μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ ἀρχαγγέλου. Εἶτα αἱ ἙΩραι. Ἐν τῇ Α' ἙΩρα, ἀντὶ τοῦ «*Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον*», φάλλεται τὸ «*Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν*» (γ'). Εἰς πάσας δὲ τὰς ἙΩρας, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ· «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*». Μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμούς, τὰ κοντάκια· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*», «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*», τοῦ ἀγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα· «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Καὶ νῦν· «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*». (Αἱ ἙΩραι λέγονται κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ τῇ ἐπερχομένῃ Παρασκευῇ). Εἶτα δὲ τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέριον: τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· «*Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος*» καὶ «*Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς*», τὸ μαρτυρικόν· «*Ἀχορέστῳ διαθέσει*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Σταυροῦ· «*Νηστείας ἐν ὕδατι*» καὶ τὰ 3 τοῦ *Μηναίου*· «*Ἰουδαίων φρουράγματι*» εἰς 4 (27ῃ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ· «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Ματρώνης μάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου.

Σημείωσις. Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ ἀκολουθία τοῦ *Μηναίου* δὲν φάλλεται, ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ *Τριωδίου*.

Τῷ π ρ ω ῖ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὁρθρος καὶ αἱ ἙΩραι, ἀναγιγνωσκόμεναι ὡς καὶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην. Εἰς τὴν Θ' ἙΩραν, μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*», ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ τίμιος Σταυρός, καὶ θυμιάσας αὐτὸν καὶ ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἀσπάζεται αὐτόν. Εἶτα, φαλλομένου τρις

τοῦ «*Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν*», αἶρει τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα, μεθ' ὃ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Ἀκολούθως τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγησμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Τοῖς πάθεσι δουλώσας*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*) καὶ τὰ 3 τῆς β' σειρᾶς τοῦ *Μηναίου*· «*Μάρτυς Βαραχῆ-σιε, πολλῶν*» εἰς 4 (29ῆ *Μαρτίου*)⁹.

Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου· «*Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις*» (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγησμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπερίᾳ. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς διετυπώθη κατὰ τὴν Α' Παρασκευὴν τῶν νηστειῶν. Ἀναγινώσκεται δὲ ἡ Δ' στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Τ - Ω καὶ Α). Κοντάκιον δὲ λέγεται τὸ ἐξῆς·

«*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῶ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου, συντήρησον, πολυέλεε*».

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Δ' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων καὶ Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων, Ἰωνᾶ καὶ Βαραχησίου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων.

Τῷ πρωτῷ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὃ Ὁρθρος καὶ ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν:

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, φωταγωγικόν, αἶνοι καὶ ἀπόστιχα, τὰ τοῦ πλ. β' ἤχου (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ *Τριωδίου*).

9. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Μάρκου καὶ Κυρίλλου (ἡ πρώτη εὑρίσκεται ἐν τῷ *Μηναίῳ*) καταλιμπάνεται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Δ' Σαββάτου τῶν νηστειῶν.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν Ζ'

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθῶσι τρεῖς Λειτουργίαι τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ὁσίου· «Πάτερ, Ἰωάννη ὅσιε» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ὁσίου· «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ὁσίου· «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' φαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας». «Ἐλέη-
σόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ
Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς: το κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ
Τριωδίου· «Τὸν ἄχραντον Σταυρόν σου». Δόξα, τοῦ ὁσίου· «Ταῖς
ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χε-
ρουβίμ».

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον
τοῦ Μηναίου. (Τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ συναξάριον τοῦ ὁσίου Ἰωάννου δὲν
λέγεται, διότι περιλαμβάνεται εἰς τὸ τοῦ Μηναίου).

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ
ὁσίου· «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Κυριῶς Θε-
στόκον σε».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα».

Καὶ νῦν «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου
ροαῖς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος».

Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Ἄνθρωπος τις προσῆλθε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἐπισητάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς».

Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱὸς» (ζήτηε ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε» (31ῆ Μαρτίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Χαίροις οἰκουμένης καύχημα».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὰ δύο ιδιόμελα τῆς ἡμέρας· «Ὁ τὸν ἀμπελῶνα» καὶ· «Λησταῖς λογισμοῖς» καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου» καὶ· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν, πιστοί».

Ἀπολυτίκια: «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὑπατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΤΡΙΤΗ. Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ).

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρικὴ δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν.

Τυπικὴ διάταξις δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ

Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ α΄ χορὸς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β΄ χορὸς· Δόξα, καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ».

Οἱ χοροὶ· Τὴν δοξολογίαν.

Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».

Ὁ α΄ χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».

Ὁ β΄ χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».

Ὁ α΄ χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».

Ὁ α΄ χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄).

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955-59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν·

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατερῥαγμένους, κλῖνον πρὸς ἡμᾶς τὸ οὖς σου καὶ πρόσδεξαι τὰς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνητο, ὅτι τὸν λαόν σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἄλλὰ καὶ νῦν, τῆς παρὰ σοῦ βοήθειας δεόμεθα, ὅτι ὑπὸ δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός σου περιήλθεν. Ὁλη καρδιά ἱκετεύομέν σου τὴν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καὶ ἐπὶ τὴν παροῦσαν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καὶ κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ θλίψεσι καὶ παντὸς τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δὸς λύτρωσιν τῷ λαῷ σου καὶ ἐλευθερίαν καὶ εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῆς εἰρήνης καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· Τὴν ἀπόλυσιν.

Ὁ χορός· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».

Ὁ ἐντεταλμένος: τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.

Οἱ χοροί: τὸν ἔθνικὸν ὕμνον.

Ὁ ἱερεύς: «Δί' εὐχῶν».

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τίτου ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Τῷ πρώτῳ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἑσπερίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω», φάλλεται τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν· «Εἶ τις ἀρετῆ», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, σὺ τοὺς ἱεροὺς μαθητάς σου» καὶ τὰ κατ' ἀλφάβητον ἕτερα· «Ἄπας ὁ βίος μου», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκειται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», φάλλεται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ ἀγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καὶ ὁ εἰς τὴν ὀσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν, μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. (Τὰ ἐν τῇ δ', ἡ καὶ θ' ᾠδῇ κείμενα τριῶδια παραλείπονται κατὰ τὴν σήμερον, καὶ ψάλλονται κατὰ τὸν Ὅρθρον τῆς ἐπαύριον).

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ψάλλονται τὰ καθίσματα.

Μετὰ δὲ τὴν ς' ᾠδὴν, φάλλεται τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Ἐπειτα οἱ μακαρισμοὶ καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ἀργῶς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως».

Τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου.

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», φάλλεται τὸ «Πάντων προστατεύεις».

3. ΠΕΜΠΤΗ τῆς Ε' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος, Νικήτα ὀσίου τοῦ ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς Μηδικίου, Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Πρὸ τοῦ ἐξαψάλμου τὸ «Ἐπακούσαι σου Κύριος» καὶ ἡ θυμίασις διὰ κατζίου. Τὸ «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις εἰς ἦχον βαρὺν μετὰ τῶν στίχων· «Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ βαρέος ἦχου (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Καθίσματα, μετὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν, τὰ ἀποστολικά τοῦ βαρέος ἦχου. Δόξα, τὸ μαρτυρικόν. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ Μεγάλου Κανόνος· «Φωστῆρες θεαυγεῖς». Δόξα· «Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὸν ἀπερίληπτον Θεοῦ». Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ ἡ στιχολογία τῶν θ' ᾠδῶν. Κανόνες, ὁ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τὰ δύο τριώδια τῆς ἡμέρας (Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος, ᾠδαὶ δ', η' καὶ θ'), ἀμφοτέρα ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Μετὰ τὴν δ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Εἰσακήκοα, Κύριε». Μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου, ἡ αἵτησις, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μεγάλου Κανόνος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὴν η' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν ..., Τὸν ἄναρχον βασιλέα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριωδίου· «Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς μεσίτιν» καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Φωταγωγικόν, τοῦ βαρέος ἦχου (τρῖς), συμπληρούμενον ὡς καὶ οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι (ζήτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου). Οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ταῖς ληστρिकाῖς ἐφόδοις» (δῖς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τὸν θώρακα τῆς πίστεως», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Δέχου τὰς φωνάς». Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ τροπάριον· «Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς· «Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε Βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου», καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκονται αἱ ὼραι.

Ἐν ταῖς Ὁραῖς. Εἰς πάσας τὰς Ὁρας, μετὰ τὸ τρισάγιον, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον· «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου». Μετὰ δὲ τοὺς μακαρισμούς, τὰ κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου»,

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Δόξα· «Μετὰ τῶν ἁγίων». Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Ἀυτεξουσίως ἐξεδύθην*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «*Ἠλούμενος, Κύριε, Σταυρῶ*» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «*Ὅλος ἀνακείμενος θερμῶς*» εἰς 4 (4ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «*Θρήνοις κοπτομένη ἡ ἀμνάς*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Τῷ πρῶτῳ. Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ὑραι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Βουλὴν προαιώνιον*» ἀνὰ μίαν.

Δόξα, καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἐσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται τὸ τροπάριον· «*Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς*» τρὶς (ἅπαξ ἀργόν, ἅπαξ ἀργοσύνητομον καὶ ἅπαξ σύντομον) καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται ἡ Α' στάσις (Α - Ζ) τῶν οἴκων. Μετὰ τὴν Α' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀκολούθως ψάλλονται αἱ α' καὶ γ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (ἀργὸν δίχορον) καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Β' στάσις (Η - Μ) τῶν οἴκων. Μετὰ τὴν Β' στάσιν, ὁ δεξιὸς χορὸς· «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Εὐθὺς φάλλονται αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσεται ἡ Γ' στάσις (Ν - Σ) τῶν οἴκων. Μετὰ τὴν Γ' στάσιν, ὁ ἀριστερὸς χορὸς: «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον).

Ἀμέσως φάλλονται αἱ ζ', η' καὶ θ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (ἀργοσύντομον δίχορον) καὶ ἀναγινώσεται ἡ Δ' στάσις (Τ - Ω καὶ Α) τῶν οἴκων.

Εἶτα ὁ ἀριστερὸς χορὸς τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (σύντομον) καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Κοντάκιον· «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» (χῦμα), «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» κ.λπ. τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου, ὡς καὶ ἐν ταῖς προλαβούσαις Παρασκευαῖς.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ε' ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. Τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Κλαυδίου, Διοδώρου Οὐίκτωρος, Οὐίκτωρίνου, Παππίου, Νικηφόρου καὶ Σεραπίωνος μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Τῷ πρῶτῷ. Τὸ Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, εἶτα ὁ

Ὅρθρος

Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὸ προσταχθὲν*» (τρὶς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Σήμερον ἅπασα κτίσις*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν· «*Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀπεστάλη Γαβριὴλ*» (ζῆτει τῇ 25ῃ Μαρτίου ἐν τῷ Ὅρθρῳ). Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανὼν: τῆς Θεοτόκου· «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*», μέχρι καὶ τῆς ε' ᾠδῆς. Ἀπὸ δὲ τῆς ζ' ᾠδῆς συνάπτονται εἰς αὐτὸν καὶ τὰ δύο τετραῶδια τῆς ἡμέρας, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια ἐκάστου τετραῶδιου· «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τοῦ α' τετραῶδιου, ὁ στίχος· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*» καὶ εἰς τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Μεθ' ἕκαστον δὲ θεοτοκίον τοῦ β' τετραῶδιου, φάλλονται καὶ τὰ ἕτερα δύο τροπάρια, μετὰ τῶν ἐν τῷ Τριῶδιῳ στίχων.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κάθισμα· «Ὁ μέγας στρατηγός» (ἄπαξ).

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ», ὁ οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης» καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» (εἰς τὴν δ' ὠδὴν· «Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ»)¹⁰.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Θεοτόκου· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» (δίς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Κεκρυμμένον μυστήριον» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, «Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθὲν».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ).

Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (ζήτει τῇ 8ῃ Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Ὁρθρω).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. **Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας,** Εὐτυχίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μιχαὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Μάκρη.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Η'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

10. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως εἰς μὲν τὰς ὠδὰς α' - ε' φαλοῦν αἱ καταβασίαι τοῦ Ἀκαθίστου, εἰς δὲ τὰς ὠδὰς ς' - θ' οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' τριωδίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὸ προσταχθέν».

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ὁσίας· «Σὲ μὲν διεκώλυε» εἰς 4.

Δόξα τῆς ὁσίας· «Ἐθαυματούργησε, Χριστέ».

Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῆς ὁσίας· «Τὰ τῆς ψυχῆς θηρεύματα».

Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῆς ὁσίας· «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· «Τῆς μετανοίας». Καὶ νῦν· «Τῆς σωτηρίας»· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων».

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς ὁσίας εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ὁσίας, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτῆς· «Τὰ σκιρτήματα πάντα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Εἰς ἵλὸν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν».

Ἄφ' ἑ' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τῆς ὁσίας· «Υπόδειγμα μετανοίας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς».

Εὐαγγέλιον τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν νηστειῶν· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα· «Ἐν σοί, μητερ, ἀκριβῶς».

Ἄντι κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ὁ κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 κατανυκτικὰ τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Σὲ τὸν βασιλέα καὶ δεσπότην» (ζῆτει ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

«Πτωχεύσας ὁ πλούσιος» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Μάρτυς ἀθλοφόρε ἔνδοξε» (7ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ ἄδυτον». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἀπόστιχα: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Θαυμαστὴ τοῦ Σωτῆρος» (δίς) καὶ τὸ μαρτυρικόν· «Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε», μετὰ τῶν στίχων· «Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου» καί· «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων».

Ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ πρὸ τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκόπου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὀσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

8. ΤΡΙΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ, Ῥαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ νεοφανῶν μαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐψυχίου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Τῷ π ρ ω ι̅ . Τὸ Μεσονυκτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἔρραι καὶ

Ἄ Ἔσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεισιν» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει ψυχῆς», τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου» καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου· «Πολυώνυμον σύνταγμα» εἰς 4 (10ῃ Ἀπριλίου).

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ὡς πηγὴν ἀγιάσματος».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

10. ΠΕΜΠΤΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς, Γρηγορίου τοῦ Ε' πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἱερομάρτυρος.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἀντίπα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀντίπα εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*. Τῷ πρῶτῳ. Τὸ Μεσονυχτικόν, ὁ Ὅρθρος, αἱ Ἑσπερίαι καὶ

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστὴν*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν· «*Μάρτυρες Κυρίου*» καὶ τὰ 5 ἰδιόμελα εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον· «*Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν*» εἰς 7, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα: «*Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου*».

Καὶ νῦν: «*Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες*».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Τῷ ἑσπέρας. Ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον. Μετὰ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*», ψάλλεται ὁ κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Λάζαρον μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ*». Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρὰ*» (ζήτει εἰς τὸν κανόνα τῆς αὔριον), τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'), «*Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*», τὸ «*Πάντων προστατεύεις, ἀγαθὴ*».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ ἀνάστασις τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου, Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου, ἡ κοίμησις τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ ἐγκλείστου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ, δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῳ, Μεσονυχτικόν

Εἰς τὸ β' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», εἰς δὲ

τὸ γ', τὸ κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*». Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*» (τρὶς).

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «*Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας*».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ δὲ τὴν β', τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, ἢ μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «*Ὅτι ἠυλόγηταί σου*» καὶ τὸ κάθισμα· «*Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εὐθὺς τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

Κανόνες: οἱ δύο τοῦ Λαζάρου, ὁ α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «*Συμπαρέστησαν Χριστῶ*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον· «*Προγινώσκων τὰ πάντα*».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Λαζάρου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι· «*Ἰγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν*».

Εἰς τὴν θ', ἢ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «*Κυρίως Θεοτόκον*».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» (τρὶς) μετὰ τοῦ «*Ἰψοῦτε Κύριον*» καὶ τὰ δύο τοῦ Λαζάρου· «*Λόγω σου, Λόγε τοῦ Θεοῦ*» (δὶς) καὶ· «*Διὰ Λαζάρου σε Χριστὸς*» (ἅπαξ).

Αἶνοι: τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· «*Ἀνάστασις καὶ ζωὴ*».

Δόξα τοῦ Λαζάρου· «*Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα*».

Καὶ νῦν· «*Ἰπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*».

Ἄντὶ τοῦ τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε*».

Ἀπόστολος τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «*Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες*».

Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου· «*Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος*». Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος· «*Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν*».

Κοινωνικόν· «*Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον. Ἀλληλούϊα*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

«*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς, παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρὰ καὶ ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν*».

Κοντάκιον· «*Ἡ πάντων χαρά*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Εἵσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Χαῖρε καὶ εὐφραίνου*», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον ἡ χάρις*».

Ἀπολυτίκια: «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' στιχολογίαν· «Μετὰ κλάδων νοητῶς». Δόξα, καὶ νῦν· «Τεταρταῖον Λάζαρον». Μετὰ τὴν β'· «Ἐπὶ φίλῳ σου, Χριστέ». Δόξα, καὶ νῦν· «Αἰνέσατε συμφώνως». Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, «Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης)· «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Εὐθὺς (ἄνευ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι»), φάλλεται ὁ ν' φαλμὸς καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἡ χάρις».

Κανὼν: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον».

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «ᾠφθησαν αἱ πηγαί».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς ἀνωτέρω διετάχθη. Εἶτα ἡ καταβασία· «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφρανε ἡμῖν».

Ἐξαποστειλάριον: τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς) μετὰ τοῦ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Ἀμέσως ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν βαΐων ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπὸ τοῦ θρόνου, ἐὰν χοροστατῆ ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον).

Αἶνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Συνταφέντες σοι».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθείς».

Στίχ. «Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πάλου ὄνου καθεσθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Στίχ. «Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ».

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰσοδικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτικά. «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον. «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων. «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς. «Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν».

Κοινωνικόν. «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, εἴθισται νὰ γίνηται λιτανεία περὶξ τοῦ ναοῦ, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων φανῶν καὶ ἑξαπτερύγων, καὶ ἀκολουθούντων τῶν χορῶν ψαλλόντων τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν. «Ὁ πλεῖστος ὄχλος, Κύριε», τῶν ἱερέων κρατούντων τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς βαϊοφόρου καὶ τῶν πιστῶν φερόντων κλάδους φοινίκων καὶ ἐλαίας. Πληρωθείσης τῆς λιτανείας πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, ὁ ἱερεὺς βλέπων πρὸς δυσμὰς, ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν τῶν βαΐων. Εἶτα, ψαλλομένου τοῦ ἀπολυτικίου «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», ἐπιστρέφομεν ἐν τῷ ναῷ, ὅπου μετὰ τὸ

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» γίνεταί ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Βαΐων.

Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκια· «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Δόξα· «Συνταφέντες σοι».

Κοντάκιον· «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καὶ εὐφραίνου».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τοῖς Χερουβιμ ἐποχούμενος».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καὶ κλάδων».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ εὐθὺς ὁ τριῶδιος κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου ἄνευ εἰρμῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, λέγεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

«Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένους ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοί, Θεοτόκε, ἀμφότερα ὠκονομήθη· διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν».

Εἶτα, τὸ τρισάγιον καὶ τὰ

Ἀπολυτίκια· «Θεοτόκε Παρθένε» κτλ., ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Πρὸ τοῦ «Δί' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταρασθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ ἀποστόλων.

Ἦραχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς

Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαΐων ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τῶ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ

Ἦρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας

Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε*».

Ὁ ἀναγνώστης, τὸ τρισάγιον, «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν βασιλικὴν ἀκολουθίαν· «*Ἐπακούσαι σου*» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. (Τοῦτο ποιεῖ καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας, ἕως καὶ τῆς Μ. Πέμπτης). Εἶτα πάλιν τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἡ δέησις, τὸ «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ*» καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἶτα ψάλλεται τὸ «*Ἀλληλούϊα*» (γ') τετράκις (δις ἀργῶς καὶ δις συντόμως) εἰς ἦχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων· «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου*».

Τροπάριον· «*Ἴδου ὁ νυμφίος*» τρις (δις ἀργῶς καὶ ἅπαξ συντόμως). Τὸ τέλος τοῦ α' συμπληροῦται οὕτω· «*... προστασίαις τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*», τὸ τέλος τοῦ β'· «*... πρεσβείαις τοῦ (ἁγίου τοῦ ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς*», καὶ τοῦ γ'· «*... διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον: «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπανάγων ὁ Ἰησοῦς*».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριώδιον μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν α' ᾠδὴν: ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἑξαποστειλάριον: «*Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω*» (τρις).

Αἵνοι: τὰ 2 ἰδιόμελα· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*» (δις) καί· «*Φθάσαντες πιστοὶ*» (δις).

Δόξα, καὶ νῦν, «*Κύριε, ἐρχόμενος*».

Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον*», μετὰ τῶν στί-

χων· «*Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου*» καί· «*Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ*».

Δόξα, καὶ νῦν, «*Δευτέραν Εὐαν*».

Τὸ «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «*Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητὸς ..., Ἐπουράνιε βασιλεῦ*», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι μετὰ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ· «*Κύριε καὶ Δέσποτα*» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος*».

Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρῃ πρωῖ, Ὑῶραι (λιταὶ)

Ἄντὶ τῶν τροπαρίων ἐκάστης ὥρας, Δόξα· «*Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς Ὑῶρας. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «*Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο*», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς. Ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος*». Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια: τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· «*Δευτέραν Εὐαν τὴν Αἰγυπτίαν*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «*Κατευθυνθήτω*» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «*Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ*».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «*Ἐρχόμενος ὁ Κύριος*».

Τῆ Μεγάλῃ Δευτέρῃ ἐσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μετὰ τὴν θ' ὠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «*Τὸν προδηλωθέντα*». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «*Δί' εὐχῶν*», τὸ σταυροθεοτοκίον· «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ*».

15. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Τῆς τῶν δέκα παρθένων παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τῇ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Μετὰ τὸ πέρασ τῶ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ

Ὅρθρος τῆς Μεγάλῃς Τρίτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι τὸ τροπάριον· «Ἴδου ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «... πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον: «Συμβούλιον ἔλαβον».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς ἢ αἵτησις, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ

Διώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον: «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 2 ἰδιόμελα· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» (δῖς) καί· «Ὁ τῆς ψυχῆς ῥαθυμία» (δῖς).

Δόξα, καὶ νῦν· «Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα· «Δεῦτε πιστοί», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου» καί· «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὥραν, ψυχῆ, τοῦ τέλους», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὅρθρῳ τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας.

Τῇ Μεγάλῃ Τρίτῃ πρωῒ, Ὑμνοὶ (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, ἀλλά, μετὰ τὸ τρισά-

γιον, τὸ κοντάκιον· «Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἑσπέρια: τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· «Ἴδού σοι τὸ τάλαντον».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῆ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας, Μέγα Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὴν δοξολογίαν, φάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ ἀ' χορός), μετὰ τῶν εἰρῶν καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ὥδῃν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί». Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

16. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων.

Τῆ Μεγάλῃ Τρίτῃ ἑσπέρας. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, φάλλεται ὁ

Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Τετάρτης

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι τὸ τροπάριον· «Ἴδού ὁ νυμφίος». Τὸ τέλος ὁμῶς τοῦ ἀ' συμπληροῦται οὕτω· «... δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς».

Καθίσματα: τὰ 3 τοῦ Τριωδίου δις ἕκαστον.

Εὐαγγέλιον· «Ἐμαρτύρει ὁ ὄχλος».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, φάλλεται τὸ

τριώδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτή, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρὶς).

Αἶνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σὲ τὸν τῆς Παρθένου υἱόν».

Δόξα· «Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε».

Καὶ νῦν· «Ἡ βεβουθισμένη».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται», μετὰ τῶν στίχων· «Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου», «Εὐφρανθήημεν ἀνθ' ὧν ἡμέρων» καί, «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν: «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἵπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ὅρθρω τῆς Μεγάλης Δευτέρας.

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωῖ, Ὑραι (λιταὶ)

Τελοῦνται κατὰ τὴν τάξιν τῆς Μεγάλης Δευτέρας, ἀλλὰ, μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἵπὲρ τὴν πόρνην, ἀγαθέ», τὸ ὁποῖον λέγεται καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς. Εἶτα τελεῖται

Ὁ Ἐσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων

Ἐσπέρια: τὰ 6 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν (στιχηρὰ καὶ δοξαστικά) καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἕτερον ἰδιόμελον· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον, τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ «Κατευθυνθήτω» καὶ εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ».

Καθ' ἐξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν φωτιζομένων.

Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, Μικρὸν Ἀπόδειπνον

Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τὸ τριώδιον τῆς ἡμέρας (ἄρχεται ὁ β' χορός), ἄνευ εἰρωῶν μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, λέγεται καὶ ὁ εἰρμὸς αὐτῆς·

«Ἀσπόρου συλλήψεως, ὁ τόκος ἀνερμῆνευτος· μητρὸς ἀνάνδρου, ἄφθορος ἢ κύησις· Θεοῦ γὰρ ἡ γέννησις, καινοποιεῖ τὰς φύσεις. Διό σε πᾶσαι αἱ γενεαί, ὡς θεόνυμφον μητέρα, ὀρθοδόξως μεγαλύνομεν».

Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης· «Τὸν ἄρτον λαβὼν» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τὸ σταυροθεοτοκίον· «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον, Χριστέ».

17. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἱεροῦ νιπτῆρος, τοῦ μυστικοῦ δείπνου, τῆς ὑπερφυοῦς προσευχῆς καὶ τῆς προδοσίας αὐτῆς, Συμεῶν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου τοῦ Νοταρᾶ.

Σημείωσις. Τῇ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας τελεῖται τὸ μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Μετ' αὐτὸ δὲ ψάλλεται ὁ

Ὅρθρος τῆς Μεγάλῃς Πέμπτης

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὅρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι καὶ τοῦ «Ἀλληλουῖα». Εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὸ

Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εὐθὺς τὸ

Εὐαγγέλιον· «Ἐγγίζεν ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων».

Ὁ ν' φαλμὸς χῶμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται ὁ

Κανὼν, μετὰ τῶν εἰρωῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς· ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ψάλλονται τὰ καθίσματα· «Ὁ λίμνας καὶ πηγᾶς». Δόξα· «Ταπεινούμενος δι' εὐσπλαγχνίαν». Καὶ νῦν· «Συνεσθίων, Δέσποτα».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς· ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Ἐξαποστειλάριον· «Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Συντρέχει λοιπόν».

Δόξα, καὶ νῦν· «Ὅν ἐκήρυξεν ἀμνόν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον τὸ κατὰ τοῦ Χριστοῦ», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «Ὁ τρόπος σου δολιότητος».

Καὶ νῦν· «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον, μεθ' ὃ φάλλεται τὸ τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» (ἄπαξ).

Εἶτα, τὸ τροπάριον τῆς προφητείας· «Ὁ ῥαπισθεὶς ὑπὲρ γένους» (χῦμα), ἡ προφητεία, ἡ ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσας ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Σημείωσις. Κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προθέσεως, ἐξάγεται καὶ δεῦτερος ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τὸν καθαγιασμόν, ἀποξηραίνεται καὶ φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ανάγκας.

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα τῶν αἰνῶν· «Συντρέχει λοιπόν» (στιχηρὰ καὶ δοξαστικὸν) εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν· «Γέννημα ἐχιδνῶν».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹¹. «Φῶς ἰλαρόν», τὰ προκείμενα καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας.

Εἶτα, ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ φάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος.

Ἀπόστολος τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου».

Εὐαγγέλιον τῆς Μεγάλῃς Πέμπτῃς· «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας».

Ἄντι τοῦ χερουβικῦ· «Τοῦ δειπνοῦ σου τοῦ μυστικῦ». Μετὰ τὴν φρά-

11. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

σιν· «... οὐ φίλημά σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἣν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Ἄλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι ...».

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἵποισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα».

18. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ ἅγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννου ὀσίου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Τῆ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ἐσπέρας, Ὁρθρος τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» κτλ., ὡς προδιετυπώθησαν εἰς τὸν Ὁρθρον τῆς Μεγάλῃς Δευτέρας, μέχρι καὶ τοῦ «Ἀλληλούϊα». Εἶτα ἡ αἵτησις καὶ τὸ

Τροπάριον· «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταὶ» (τρὶς).

Εὐθύς ἀναγινώσκεται τὸ **Α' Εὐαγγέλιον** (τῆς Διαθήκης). Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ (καὶ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου Εὐαγγελίου, πλὴν τοῦ ιβ'), ψάλλεται τὸ «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου, Κύριε, δόξα σοι».

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ α', β' καὶ γ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Β' Εὐαγγέλιον**.

Ἀκολούθως, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ δ', ε' καὶ ζ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ποῖός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Γ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀμέσως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ζ', ἠ' καὶ θ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Δ' Εὐαγγέλιον**.

Εὐθύς, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ι', ια' καὶ ιβ' ἀντίφωνον, τὸ κάθισμα· «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ε' Εὐαγγέλιον**.

Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται τὸ ιγ' καὶ ιδ' ἀντίφωνον.

Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ἐκφωνοῦντος ἐμμελῶς τὸ α' τροπάριον τοῦ ιε' ἀντιφώνου· «Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α' καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον

λέγει τρίς). Τὸ αὐτὸ τροπάριον ψάλλεται ἀκολούθως ὑπὸ τοῦ ἀ' χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ὁμως ναοὺς γίνεται ἡ ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ στίχον φαλμωδία τούτου). Καὶ εὐθὺς ψάλλονται τὰ λοιπὰ τροπάρια τοῦ ιε' ἀντιφώνου, τὸ κάθισμα· «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ζ' Εὐαγγέλιον**.

Ἐῖτα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλονται οἱ **Μακαρισμοὶ** καὶ τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ζ' Εὐαγγέλιον**.

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ **Η' Εὐαγγέλιον**.

Ἐῖτα, ἀρχομένου τοῦ ἀ' χοροῦ, ψάλλεται τὸ τριῶδιον, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Μετὰ τὴν ε' ᾠδὴν, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Τριωδίου*.

Ἐξαποστειλάριον· «*Τὸν ληστὴν αὐθημερόν*» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Θ' Εὐαγγέλιον**.

Αἶνοι: τὰ 3 ἰδιόμελα· «*Δύο καὶ πονηρά*» εἰς 4.

Δόξα· «*Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου*».

Καὶ νῦν· «*Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **Ι' Εὐαγγέλιον**.

Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ΙΑ' Εὐαγγέλιον**.

Ἀπόστιχα: τὰ 4 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἡ κτίσις*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα· «*Κύριε, ἀναβαίνοντός σου*».

Καὶ νῦν· «*Ἦδη βάπτεται κάλαμος*» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ **ΙΒ' Εὐαγγέλιον** ὑπὸ τοῦ διακόνου ἀπ' ἄμβωνος (ἢ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ ἱερέως).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ ἀ' χορὸς· «*Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι*».

Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ

Ἀπολυτίκιον· «*Ἐξηγόρασας ἡμᾶς*» (τρὶς).

Ἐῖτα, ἡ ἔκτενης καὶ ἡ ἀπόλυσις· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωῒ, Μεγάλαι Ὑραι

Ὑρα Α': Ὁ ἱερεὺς· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν*

..., Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεὺς: «Ὅτι σοῦ ἐστιν». Ὁ ἀναγνώστης: «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα, Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ'), «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα: «Σταυρωθέντος σου, Χριστέ». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθύς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως:

Ὁ α' χορὸς τὸ α' ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ τὸ καταπέτασμα» ἄνευ στίχου.

Ὁ β' χορὸς τὸν στίχον· «Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καὶ τὸ β' ἰδιόμελον· «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν».

Ὁ α' χορὸς «Δόξα».

Ὁ β' χορὸς «Καὶ νῦν».

Ὁ γ' χορὸς τὸ γ' ἰδιόμελον· «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένους Ὁρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχήν· «Χριστὲ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὁρα Γ': Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα· «Κύριε, κατέκρινάν σε». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν. Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Μετὰ τὴν εὐχήν· «Δέσποτα Θεέ», ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὁρα ς': Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὁρα. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ». Καὶ νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν». Καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α' Ὁρα τάξιν. Εἶτα λέγον-

ται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς*» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνῶν. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων*», ἐπισυνάπτεται ἡ Ὑμνῶν Θ': «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» καὶ τοὺς τρεῖς ψαλμούς. Εἶτα· «*Δόξα, καὶ νῦν*» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνῶν. Δόξα· «*Βλέπων ὁ ληστής*». Καὶ νῦν· «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς*». Καὶ ψάλλει ὁ β' χορὸς τὸ ἰδιόμελον· «*Θάμβος ἦν κατιδεῖν*». Ὁ α' χορὸς τὸν στίχον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ...*» καὶ τὸ ἰδιόμελον· «*Ὅτε σε σταυρῶ προσήλωσαν*», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος· «*σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι*» λέγει ὁ β' χορὸς. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «*Δόξα*». Ὁ β'· «*Καὶ νῦν*». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον· «*Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου*», λέγων ἐκ γ' τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθῶς λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «*Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς*» κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὑμνῶν. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «*Δέσποτα, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἡ ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμοὺς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*». «*Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων*» καὶ ἀκολουθεῖ

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς (τῆς Ἀποκαθηλώσεως)

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα· «*Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο*» εἰς 6.

Δόξα: «*Ὡ! πῶς ἡ παράνομος συναγωγὴ*».

Καὶ νῦν: «*Φοβερὸν καὶ παράδοξον*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον· «*Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου*» (τρὶς) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Εἶτα, τὰ ἀναγνώσματα καὶ ὁ

Ἀπόστολος: «*Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ*».

Εὐαγγέλιον: «*Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς*».

Υπάρχοντος διακόνου, τὸ Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τὸ σημεῖον· «*Ὁψίας δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος*», εἰς τῶν ἱερέων, φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον καὶ ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα, προσέρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος, καὶ ποιεῖ τὴν ἀποκαθηλώσιν. Εἰς τὸ «*Λαβὼν τὸ σῶμα*», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τὸ σῶμα τοῦ

Ἐσταυρωμένου καὶ μεταφέρει αὐτὸ ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τὸ ἅγιον Βῆμα. Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ὁ ἄ χορός· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά, μεθ' ἃ οἱ χοροὶ ἐκ τῆς βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ ἄρχονται ψάλλειν τὰ ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν καί, κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων, γίνεται ἡ ἔξοδος καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου ἐντὸς τοῦ ναοῦ καὶ ἡ τοποθέτησίς του εἰς τὸ πρὸς τοῦτο ἐτοιμασθὲν κουβούκλιον.

Ἡ πομπὴ ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων τῶν λαμπαδούχων, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν καὶ τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς, ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καὶ φελόνιον (τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ ἀριστερᾷ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον), αἶροντες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὸν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τὸ κουβούκλιον. Εἶτα ἀποθέτουσιν αὐτὸν εἰς τὸ κουβούκλιον, ραίνουσι δι' ἀνθέων καὶ ῥοδοστάγματος καὶ τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἐπιτάφιον, τῶν χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ κουβουκλίου, τὸ Δόξα, καὶ νῦν· «Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον».

Εἶτα τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτικά: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις γυναιξί».

Ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

19. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ θεόσωμος ταφὴ καὶ ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Παφνουτίου ἱερομάρτυρος.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας,

Ὁρθρος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου (Ἐπιτάφιος Θρῆνος)

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον, τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα· «Ὅτε κατήλθες». Καὶ νῦν· «Ταῖς μυροφόροις».

Καθίσματα· «Σινδόνι καθαρά». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Δεῖξον ἡμῖν, ὡς προεῖπας». Καὶ νῦν· «Ἐξέστησαν χοροί».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καί, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, φάλλεται ὁ

Κανών, μετὰ τῶν εἰρωμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ φάλλεται τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, οἱ ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τὸ «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ» καὶ θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον. Ἀκολουθῶς ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν χορῶν εἰς στάσεις τρεῖς τὰ Ἐγκώμια.

Εἰς τὸ τέλος τῆς α' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ β' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς β' στάσεως, μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις. Εἶτα φάλλεται ἡ γ' στάσις, κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν Ἐπιτάφιον.

Εἰς τὸ ἐγκώμιον τῆς γ' στάσεως· «Ἐρράναν τὸν τάφον», τὸ ὁποῖον φάλλεται τρεῖς, ὁ ἱερεὺς ραίνει τὸν Ἐπιτάφιον διὰ ῥοδοστάγματος.

Μετὰ τὰ Ἐγκώμια, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ εὐθὺς φάλλονται ἀργῶς τὰ **ἀναστάσιμα εὐλογητάρια**, μεθ' ἃ καὶ πάλιν μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλάριον· τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρὶς) μετὰ τοῦ· «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» μόνον.

Αἶνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα· «Σήμερον συνέχει τάφος».

Δόξα· «Τὴν σήμερον μυστικῶς».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», γίνεται ἡ ἔξοδος

καὶ ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου¹².

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τὸν ναόν, ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ πρὸ τῆς Ὡραίας Πύλης· «*Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία*» καὶ εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τὸ Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*» καί· «*Ὁ εὐσχήμων*». Πρὸς τὸ τέλος τοῦ τροπαρίου τούτου, καὶ εἰς τὴν φράσιν· «*... κηδεύσας ἀπέθετο*», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς.

Εὐθύς, ὁ ἀναγνώστης τὸ τροπάριον τῆς προφητείας, τὴν προφητείαν καὶ τὸν Ἀπόστολον, καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ

Ἀπόλυσις· «*Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός. Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν*» κτλ., ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ πρῶτῃ, Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἐσπέρια: τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου· «*Τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας· «*Σήμερον ὁ ἄδης στένων βοᾷ*» εἰς 4.

Δόξα: «*Τὴν σήμερον μυστικῶς*».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου¹³. «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· «*Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν*». Εὐθύς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα.

Α' ἀνάγνωσμα: «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*».

Δ' ἀνάγνωσμα: «*Ἐγένετο λόγος Κυρίου*».

ΙΕ' ἀνάγνωσμα: «*Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου*».

Μετὰ τὰ ἀναγνώσματα καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλεται εἰς ἦχον α'· «*Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας*».

12. Κατὰ τὴν περιφορὰν τοῦ Ἐπιταφίου, ψάλλεται ὑπὸ τινων τὸ ἰδιόμελον· «*Τὸν ἥλιον χρύψαντα*».

13. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἐσπερινοῦ.

Εἶτα, μεθ' ἕκαστον στίχον τοῦ Ὑμνου τῶν τριῶν Παίδων, οἱ χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ τὸ «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε».

Εἶτα ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ» καὶ φάλλεται Ἄντι τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν». Μετὰ τὸ πέρας τοῦ Ἀποστόλου, ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς, ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης, περιέρχεται ὅλον τὸν ναὸν φάλλων εἰς ἦχον βαρύν, ἄντι τοῦ «Ἀλληλούϊα», τὸ «Ἀνάστα ὁ Θεός», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου· «Ὁψὲ Σαββάτων».

Καθ' ἐξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ χερουβικοῦ· «Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία». Μετὰ τὴν φράσιν· «... πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας», γίνεται ἡ εἴσοδος τῶν τιμίων δώρων, μεθ' ἧν ὁ β' χορὸς συμπληροῖ τὸν ὕμνον· «Τὰ πολυόμματα Χερουβίμ ...».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν· «Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν, Κύριος καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, λέγεται τὸ κάτωθι:

Ἦχος πλ. β'.

«Μνήσθητι, εὐσπλαγγνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ὅπισθάμβωνος εὐχή· «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

20. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ ζωηφόρος ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Περὶ τὴν 11ην μ.μ., ἄρχεται ἡ Παννυχὶς τοῦ Πάσχα.

Ὁ ἱερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός ..., Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν ..., Βασιλεῦ οὐράνιε» καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισαγίον, τὸ «Κύριε ἐλέησον» (ιβ').

Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ ἀμέσως φάλλεται ὁ κανὼν· «Κύματι θαλάσσης», μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς.

Ἄπο γ' ᾠδῆς: ἄνευ συναπτῆς, φάλλει ὁ α' χορὸς τὸ κάθισμα· «Τὸν τάφον σου, Σωτήρ» (ἄπαξ).

Ἄφ' ς' ᾠδῆς: ἄνευ συναπτῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος.

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ ἀναγνώστης λέγει τὸ τρισάγιον καὶ ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατῆλθες». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενῆ· «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός», μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι ἐλεήμων» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως

Μετὰ ταῦτα, ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων τὸ ἐξῆς·

Ἦχος πλ. α'.

«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς καὶ δοξάσατε Χριστὸν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται δις ὑπὸ τῶν χορῶν. Εἶτα ὁ ἱερεὺς, κρατῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ τὸ τρίκηρον, ἐξέρχεται τοῦ ναοῦ μετὰ τῶν χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, προπορευομένων λαμπάδων, ἐξαπτερύγων καὶ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως, ψάλλων τὸ κάτωθι·

Ἦχος πλ. β'.

«Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· Καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ Β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσι, ὁ ἱερεὺς, λαβὼν θυμιατὸν καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν

Εὐαγγέλιον καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ἐκφωνεῖ· «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων».

Καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν. Τοῦτο ψάλλεται καὶ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν συντόμως, τοῦ ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς 4 στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός», καθὼς καὶ τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Ἀκολούθως ψάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μέχρι τῆς φράσεως· «... θάνατον πατήσας», τὸ δὲ ἐπίλοιπον ἀποπληροῖ ὁ χορός. Εἶτα ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι», ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν καὶ ψάλλεται ὁ

Κανὼν τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστήσει σου, Κύριε». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ ἀκολούθως τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ) καὶ γίνεται μικρὰ συναπτὴ καὶ ἐκφώνησις ὡς ἐξῆς·

Εἰς τὴν α' ᾠδὴν· «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».

Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν· «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Καὶ ψάλλεται ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον».

Εἰς τὴν δ' ᾠδὴν· «Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Εἰς τὴν ε' ᾠδὴν· «Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται».

Εἰς τὴν ς' ᾠδὴν· «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Καὶ ψάλλεται τὸ κοντάκιον καὶ ἀναγινώσκονται ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς).

Εἰς τὴν ζ' ᾠδὴν· «Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου».

Εἰς τὴν η' ᾠδὴν· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα». Ὁ διάκονος· «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα».

Καὶ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως·

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου». «ὦ θείας! ὦ φίλης!».

Στίχ. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη». «ὦ θείας! ὦ φίλης!».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος». «ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου». «ὦ Πάσχα τὸ μέγα».

Καταβασία: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνῇ Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου ...».

Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (ἅπαξ), ἢ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» (τρὶς).

Αἶνοι, τὰ 4 ἀναστάσιμα τοῦ ἀ΄ ἤχου· «Ἵμνουμέν σου, Χριστέ» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς Λόγος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν ψάλλεται τὸ ἀπολυτικίον αὐτοῦ· «Ἡ τοῦ στόματός σου»¹⁴.

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία», ψάλλεται δεκάκις τὸ «Χριστὸς

14. Ἐνταῦθα εἶναι ἡ ἀρχικὴ καὶ κανονικὴ θέσις τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Λόγου τούτου, ὡς μαρτυρεῖται ὑπὸ πάντων τῶν *Τυπικῶν* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Αἰτία τῆς μεταθέσεως αὐτοῦ εἰς τὸ τέλος τῆς Λειτουργίας ὑπῆρξε, πιθανώτατα, ἡ βραδύτης τῆς προσελεύσεως τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸν ναόν, εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ ἀκολουθία τοῦ Πάσχα ἐτελεῖτο κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνάς ὥρας τῆς Κυριακῆς, ὥστε οἱ προσερχόμενοι νὰ μὴ στεροῦνται τῆς ἀκροάσεως τοῦ ὠραιοτάτου τούτου Λόγου.

Ἀνέστη», ὡς καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὁρθρου. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα, ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν».

«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός».
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Στίχ. «Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν».
«Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰσοδικόν· «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν εἴσοδον· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἄπόστολος τοῦ Πάσχα· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην».

Εὐαγγέλιον τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς εἰς ἦχον β').

Ἀπόλυσις, γίνεται διαλογικῆ ὡς ἀκολούθως·

Ὁ ἱερεύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν». «Εὐλογία Κυρίου ...». «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν ..., ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος».

Ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν λαόν· «Χριστὸς ἀνέστη».

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη».

Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Εἶτα.

Ὁ ἱερεύς· «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει».

Ὁ λαός· «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν».

Ὁ ἱερεύς· «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» (ὄλον).

Ὁ λαός· «Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α΄ ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Α΄ ἐβδ. Ἰωάννου.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀναστασίου ὁσίου Σιναΐτου τοῦ Κυπρίου. Ἦχος β΄.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ Θ΄ Ὦρα τοῦ Πάσχα

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, ἀντὶ τῶν Ὦρῶν, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ κάτωθι ἀκολουθία, γνωστὴ ὡς Θ΄ τοῦ Πάσχα (ἅπαντα λέγονται χῦμα):

«Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (γ΄), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (γ΄), «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς». Δόξα: «Ὡς ζωφόρος». Καὶ νῦν: «Τὸ τοῦ Υἱίστου», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄). Δόξα, καὶ νῦν: «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Δι' εὐχῶν».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρὶς καὶ εἶτα γίνεται ἡ ἀπόλυσις οὕτως:

Ὁ ἀναγνώστης: «Χριστὸς ἀνέστη» (γ΄). «Δόξα, καὶ νῦν, Κύριε, ἐλέησον (γ΄). Εὐλόγησον». Ὁ ἱερεὺς: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐπισφραγίζων διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, πρὸ τῆς ἀπολύσεως, λέγεται καὶ ἡ εὐχή: «Εὐλόγητὸς εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, εἰς τὰ τροπάρια διὰ τὸ Πεντηκοστάριον).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας, Μέγας Ἐσπερινὸς (τῆς Ἀγάπης)

Μετὰ τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιατῶν πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διευπώθη ἐν τῷ Ὁρθρῳ.

Εἶτα λέγονται τὰ εἰρηνικὰ καὶ ἄρχονται οἱ χοροὶ τῶν κεκραγαρίων εἰς ἦχον β΄, ἄνευ τῆς στιχολογίας «Θοῦ Κύριε».

Ἐσπέρια: τὰ 6 ἀναστάσιμα: «Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα».

Δόξα· «Τὸν σωτήριον ὕμνον».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀμέσως· «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ

Εὐαγγέλιον· «Οὔσης ὀψίας» (Κυριακῆ τοῦ Πάσχα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Εἶτα, ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Εὐθύς, ὡς εἴθισται ἐν Κύπρῳ καθ' ὄλην τὴν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα, γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων. Εἰσερχόμενοι δὲ ἐν τῷ ναῷ, γίνεται (ἀνευ δεήσεως) ἀσπασμὸς τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ Σωτήρ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

Ἀπόλυσις, διαλογικῆ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τοῦ Πάσχα

[ἐν τοῖς καθεδρικοῖς ναοῖς, παρόντος ἀρχιερέως]

Ἀναγινωσκομένης τῆς Θ' τοῦ Πάσχα ἐν τῷ συνοδικῷ, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων ἱερέων καὶ διακόνων, ἐνδεδυμένων τὰς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Θ', τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ κρουομένων χαρμωσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ ἀρχιερεὺς, κρατῶν τὴν ἀρχιερατικὴν ῥάβδον καὶ ἱερὸν Εὐαγγέλιον μικροῦ σχήματος μετὰ παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειρὰν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, τῶν ἑξαπτερύγων, τῶν λαμπαδούχων, τῶν χορῶν, τῶν διακόνων καὶ τῶν ἱερέων στοιχηδόν, κρατούντων ἀνημμένους λαμπάδας. Δύο διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἕτεροι δύο φέροντες κιβωτοὺς καὶ θυμιατά, περιστοιχίζουσι τὸν ἀρχιερέα.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τὸν ἱερὸν ναόν, ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εὐθύς εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τὸ «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ οὕτως ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ὁ ἀρχιερεὺς παραμένει κατὰ τὰ εἰρηνικὰ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ λέγει τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχιζόμε-

νος ὑπὸ τῶν διακόνων, φερόντων κιβωτοὺς καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾶ τὸν ναὸν κατὰ τὰ κεκραγάρια.

Μετὰ τὴν θυμίασιν, ὁ ἀρχιερεὺς, προπορευομένων τῶν διακόνων κρατούντων δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν δεσποτικὸν θρόνον, ὅπου οἱ διάκονοι ποιῶσι σχῆμα καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα.

Εἰς τὴν εἴσοδον, ὁ ἀρχιερεὺς ψάλλει τὸ «Φῶς ἰλαρὸν» ἐκ τοῦ θρόνου, συμφαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας». Τῶν χορῶν ἐπαναλαμβάνοντων τὸ προκείμενον, εἰσέρχεται οὗτος εἰς τὸ ἱερὸν Βῆμα, ἀκολουθούντων τῶν ἱερέων, ὅπου ἀπὸ τῆς καθέδρας ἀναγινώσκει ἑλληνιστὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπὸ ἱερέων καὶ διακόνων.

Εἰς τὰ ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῆ ὑπὸ τοῦ χοροῦ τὸ «Ἡ ἀνάστασίς σου», ὁ κληρὸς ἐξέρχεται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἴσταται στοιχηδὸν εἰς τὸν σωλέαν. Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ψάλλει τὸ «Πάσχα ἱερὸν», συμφαλλόντων τῶν ἱερέων. Ψάλλομένων τῶν ὑπολοίπων ἀποστίχων, ἡ ὄλη πομπή, κατὰ τὴν ἰδίαν σειρὰν, ἐξέρχεται ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τὸν ναὸν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ συνοδικῷ μετὰ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ ἀπόλυσις καὶ ψάλλεται ὁ πολυχρονισμὸς τοῦ ἀρχιερέως.

Μετὰ ταῦτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκδύεται τὴν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ ἀνταλλάσσει τὸν ἀναστάσιμον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινὰ αὐγά.

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα

Ὁρθρος

Μετὰ τὴν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἅπασαν τὴν ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καὶ λαβὼν θυμιατὸν θυμιᾶ πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς διετυπώθη ἐν τῷ Ὁρθρω τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα. Εἶτα τὰ εἰρηνικὰ καί, μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα ὡς διετυπώθη ἐν τῇ Κυριακῇ. Μετὰ τὴν ζ' ὥδῃν, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρις κτλ. Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 4 ἀναστάσιμα στιχηρά· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις» καὶ

τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς καὶ εὐθὺς ἄρχεται ἡ

Θεία Λειτουργία

Ψάλλονται ἅπαντα ὡς καὶ ἐχθές, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Σημείωσις. Κατὰ τὸν ἀνωτέρω τύπον τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα, ἀλλ' ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἡ εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ (διότι δὲν λέγεται Εὐαγγέλιον), καὶ ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ δι' ἐκάστην ἡμέραν ὀριζόμενα προκείμενα. Ἐναλλάσσονται δὲ οἱ ἤχοι καθ' ἐκάστην, ἦτοι τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας καὶ τῇ Τρίτῃ πρωὶ ψάλλονται τὰ τοῦ γ' ἤχου, τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωὶ τὰ τοῦ δ' ἤχου κ.ο.κ. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

22. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀναστασιουπόλεως τοῦ Συκεώτου. Ἦχος γ'.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου. Ἦχος δ'.

Πανηγυρίζουσιν ὁ καθεδρικὸς ναὸς Ἁγίου Γεωργίου Παραλιμνίου καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀλαμάνου, Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου (παρὰ τὸ χωρίον Τροῦλλοι Λάρνακος) καὶ Συμβούλου (Ἁγίου Γεωργίου).

Ἑσπερινὸς¹⁵

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Γεωργίου·

«Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν».

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

15. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου, ὁ ἔσπερινὸς διαφοροποιεῖται κατὰ τὰ ἐξῆς: Ἑσπέρια, ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ἄνευφημοῦσι λαοί», πρὸ τῶν ὁποίων λέγονται οἱ στίχοι· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει», «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου» καὶ «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα». Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον· «Φωνή μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Νευέτω δίκαια». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ». Εἶτα, αἱ δεήσεις τῆς λιτῆς καὶ ἡ προσκύνησις τῶν εἰκόνων, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

(Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, τὸ τελευταῖον «Χριστὸς ἀνέστη» ψάλλει ὁ ἱερεὺς, μεθ' ὃ ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν» καὶ ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα» τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, εἰς ἦχον β'). Εἶτα ἡ ἀπόλυσις, διαλογικὴ ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Ἦορθρος

«Δόξα τῇ ἀγίᾳ» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐπτάκις (τρίς ἄνευ στίχων καὶ τετράκις μετὰ τῶν στίχων). Δόξα· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς». Καὶ νῦν· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά.

Κάθισμα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον τοῦ ἁγίου· «Γεωργήσας ἐμμελῶς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

«Κατεπλάγησαν ἀγνή, πάντες ἀγγέλων οἱ χοροί, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας τὸ φρικτόν· πῶς ὁ τὰ σύμπαντα συνέχων νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι· καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ μητέρα, εὐφημοῦντες δοξάζουσι».

Ἄναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἦχου.

Προκείμενον: «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει» (τρίς) μετὰ τοῦ στίχου· «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου».

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων».

Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» τρίς (ἄνευ τοῦ ν' ψαλμοῦ)

καὶ εὐθύς· «Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου». «Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Εἶτα ὁ στίχος· «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιδί ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ» καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου· «Σήμερον ἡ οἴκουμένη πᾶσα».

Τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ') καὶ ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς».

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἐκάστην ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἄπαξ), ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Εὐσεβείας τοῖς τρόποις». Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «Τὸν ἐπίγειον πλοῦτον». Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς θεοτοκίον·

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Σοφίαν καὶ Λόγον.

«Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σε καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος, ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνουσί σε πόθῳ, καὶ πίστει πανύμνητε».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εὐθύς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων καὶ ἡ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (ἄπαξ), ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἁγίου· «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν» καὶ πάλιν τὸ τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας».

Αἶνοι: τὰ 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Δεῦτε τὴν παν-

έορτον φαιδράν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει» καί· «Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου». Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἐντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες».

Ἐντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε».

Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

24. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἐλισάβετ ὀσίας τῆς θαυματουργοῦ. Ἦχος πλ. α'.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ¹⁶. Ἦχος πλ. β'.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ζωοδόχου Πηγῆς (Παναγίας Γλωσσᾶ, παρὰ τὸ χωρίον Κελλάκι Λεμεσοῦ) καὶ Παναγίας Ἀμιροῦς (παρὰ τὸ χωρίον Ἄψιου Λεμεσοῦ).

16. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀποστόλου, προστίθενται εἰς τὴν κατωτέρω διάταξιν καὶ τὰ ἐν τῷ Κυρίῳ Μηναιῶ εὐρισκόμενα ἀναγνώσματα, λιτή, ἀπόστιχα, καθίσματα, ἐντίφωνον καὶ Εὐαγγέλιον, ψαλλόμενα κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἑσπερινὸς

«Δόξα τῇ ἀγία», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς· «Ἐένα καὶ παράδοξα» καὶ τὰ 3 πρῶτα τοῦ ἀποστόλου· «Τῶν θεηγόρων λογίων».

Δόξα: τοῦ ἀποστόλου «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις».

Καὶ νῦν τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Ἀγάπησω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Μετὰ τὰ πληρωτικά, γίνεται ἡ μνημονευθεῖσα λιτανεία καὶ ὁ μετ' αὐτὴν ἀσπασμὸς τῶν εἰκόνων, ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτῆρ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγὴ», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

«Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Δεῦτε τῆς οὐρανόμου μυσταγωγίας»¹⁷.

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὸ ἐξῆς ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς·

Ἦχος α΄.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμοὺς ἀειζώους, ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῶ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Εὐθύς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου· «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Ἀπόλυσις, ἡ διαλογικὴ τοῦ Πάσχα.

17. Εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου, λέγεται τὸ δοξαστικὸν αὐτῆς· «Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι».

Ὅρθρος

«Δόξα τῇ ἀγία» καὶ τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἐπτάκις (τρὶς ἄνευ στίχων καὶ τετράκις μετὰ τῶν στίχων). Δόξα· «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστά». Καὶ νῦν· «Ὁ ναός σου, Θεοτόκε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη». Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά καὶ οἱ

Κανόνες: τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Μεθ' ἐκάστην ὠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (ἄπαξ), ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις, ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα, τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Εἰς ὕψος ἀνελθών». Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «Ὡς ἀστέρα μέγαν σε». Καὶ νῦν, τὸ τῆς Θεοτόκου· «τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωηράν».

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εὐθύς, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ αἱ λοιπαὶ ὠδαὶ τῶν κανόνων.

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἡ τῆς Θεοτόκου καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγαλυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (ἄπαξ), ἡ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις.

Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας», τοῦ ἀποστόλου· «Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου» καὶ τῆς Θεοτόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 2, τὰ 3 πρώτα προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Ἰδὼρ τὸ τῆς πηγῆς» καὶ τὰ 3 τοῦ ἀποστόλου· «Αἰγύπτου φωστήρ ὁ φαεινός», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ» καί· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ». Εἶτα τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις»¹⁸.

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἶτα· τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε» «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις καὶ τὰ εἰρηνικά.
Ἄντίφωνο καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Μετὰ τὴν εἴσοδον, «Χριστὸς ἀνέστη», «Ὁ ναὸς σου, Θεοτόκε», «Ἀπόστολε ἅγιε» καὶ ἡ ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες»

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τοῦ ἀπ. Μάρκου· «Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα».

Εὐαγγέλιον τῆς Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ».

Τὰ λοιπὰ ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασειας, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτήτορος μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδη Κύπρου. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἁγίου Καλανδίωνος καὶ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τὰ ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ, Συμεὼν ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Ἑωθινὸν Α΄

Σημείωσις. Ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου ἐσημειώθη, κατὰ τὴν σήμερον δὲν τελοῦνται μνημόσυνα.

18. Εἰς ναὸν τῆς Θεοτόκου, λέγεται τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων· «Τίς λαλήσει».

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα Ἑσπερινός

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθὺς ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εὐθὺς ὁ ἀναγνώστης τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν»¹⁹. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὰ εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης, Χριστέ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐπαινέι, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών».

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

Τὸ «Νῦν ἀπολύεις» καὶ τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρὸς» κτλ.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» (τρις).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέστη» (τρις χῦμα) καὶ εὐθὺς (ἄνευ τοῦ «Βασιλεῦ οὐράνιε»)· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς». Δόξα, καὶ νῦν· «Πάτερ ἡμῶν», «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἀΰχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

19. Ἀπὸ τῆς σήμερον, μετὰ τὴν ἐναρκτήριον εὐλογίαν πάσης ἀκολουθίας, λέγεται τρις τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (εἰς μὲν τὸν Ἑσπερινόν, τὸν Ὅρθρον καὶ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν ψάλλεται, εἰς δὲ τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μεσονυκτικὸν καὶ τὰς Ὁρας λέγεται χῦμα). Τοῦτο ἀντικαθιστᾷ τὸ εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἢ τὸ τρισάγιον ἢ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Τὸ μὲν τρισάγιον καὶ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν ἀκολουθιῶν ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Πέμπτης τῆς Ἀναλήψεως, τὸ δὲ «Βασιλεῦ οὐράνιε» ἀπὸ τοῦ ἀποδείπνου τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁρθρος

«Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς» καὶ εὐθύς φάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις (ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν). Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν· «Παναγία Τριάς» κ.λπ., τὰ τροπάρια· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ἡ δέησις καὶ ὁ ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.

Τὰ εὐλογητάρια δὲν φάλλονται.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών» τρις μετὰ τοῦ στίχου·

«Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».

Εὐαγγέλιον: τὸ Α΄ ἑωθινὸν καὶ ἡ τάξις αὐτοῦ.

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν΄ ψαλμὸς φάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶτα· «Δόξα· Ταῖς τῶν ἀποστόλων». «Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς».

Κανὼν: ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (τρις) μετὰ τοῦ «Ἰψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» καὶ τὰ 2 τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» (δις) καὶ· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» (ἅπαξ).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Θεία Λειτουργία

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρὶς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἄπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Τὸ τρισάγιον.

Ἄπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα· «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς· «Σὲ τὴν φαιρινὴν λαμπάδα».

Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, εἰς τὸν Ὅρθρον στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ εἰς τὴν Λειτουργίαν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς προλαβούσης ἑορτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἄποστολοι Β' ἑβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Β' ἑβδ. Ἰωάννου.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἑννέα μαρτύρων, Μέμνονος ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μέμνονος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΤΡΙΤΗ. Ἰάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ο' ἀποστόλων.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἄπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

- 1. ΠΕΜΠΤΗ.** Ἱερεμίου προφήτου, Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (†1790).
Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Παναρέτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.
- 2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.** Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ (Πέμπτη Β΄ ἔβδ. ἐσπέρας καὶ Παρασκευῇ Β΄ ἔβδ. πρωΐ).

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπιστάς». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἄφαι, Θωμᾶ, τῆς πλευρᾶς». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μακάριος εἶ σύ». Μετὰ τὴν β΄, τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν). Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸν πολυέλεον). Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

«*Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου*». Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Β' ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα, Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων²⁰, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Λουκᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

20. Ὅπου οἱ ἅγιοι ἐορτάζονται ἐπισημῶς, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν φάλλεται ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναίων* μετὰ τῆς τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, οὕτως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (Σαββάτῳ Β' ἑβδ. πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «*Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς*» καὶ τὰ 3 τῶν ἁγίων, μετὰ στίχων καταλλήλων. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (ἡ τὸ «*Θεοτόκε Παρθένε*», ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία).

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὰ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Μετὰ τὴν β', τῶν ἁγίων. Δόξα, τῶν αὐτῶν ἕτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων*». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἐπέστη ἡ ζωὴ*» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Εἶτα τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*», ὁ ν' φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναίῳ*. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἰδὼν μου τὴν πλευρὰν*» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὸν πολυέλεον). Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἁγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ α' τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ β' τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, ἀναστάσιμα 3 καὶ τῶν ἁγίων 3. Δόξα, τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἁγίων. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Τιμοθέου καὶ Μαύρας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. «Ἐπέστη ἡ ζωὴ» (Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Ἀφ' ε' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς. «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» καὶ. «Σήμερον ἔαρ μυρίζει». Αἴνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον. «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν. «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων Μυροφόρων γυναικῶν, Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας καὶ Νικοδήμου, Πελαγίας μάρτυρος.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Κοντάκιον. «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων. «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος».

Δόξα τῶν Μυροφόρων. «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, τὸν τάφον σου».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἡγίου. «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἡ λιτὴ τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «*Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστὲ Σωτῆρ*»
καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*».

Καὶ νῦν: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Ἀπολυτίκια: «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα· «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Καὶ νῦν·
«*Ταῖς Μυροφόροις*»²¹.

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ
στίχου· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τῶν Μυροφόρων²²
ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῶν Μυροφόρων· «*Τὰ μύρα θερμῶς*». Δόξα,
καὶ νῦν, τῶν αὐτῶν· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός*».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Μυροφόρων καὶ τὸ συναξάριον
τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι: «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ
Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐξῆς²³.

21. Ἐὰν θὰ γίνῃ ἀρτοκλασία, τὰ ἀπολυτίκια λέγονται οὕτως· «*Ὅτε κατῆλθες*»,
«*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*». Δόξα· «*Ταῖς Μυροφόροις*». Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε Παρθένε*».

22. Ἐκ τοῦ κανόνος τῶν Μυροφόρων (καθὼς καὶ τῶν ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν
τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ), δέον νὰ ψαλοῦν τὰ 4 τελευταῖα
τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς, ἦτοι τὸ τριαδικόν, τὸ θεοτοκίον καὶ τὰ δύο προηγούμενα
αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἑορτῆς.

23. Ἡ ἀκριβὴς τάξις προβλέπει ὅπως εἰς τὴν θ' ᾠδὴν (καθὼς καὶ εἰς τὴν θ' τῶν
ἐπομένων τριῶν Κυριακῶν τοῦ Παραλύτου, τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ),

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα
καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον
ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην».
«Φωτίζου, φωτίζου».

Στίχ. «Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα,
ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου».
«Ὡ θείας! Ὡ φίλης!».

Στίχ. «Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει,
ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη».
«Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου
καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».
«Συμφώνως, Παρθένε».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Χαίρε, Παρθένε, χαίρε· χαίρε, εὐλογημένη· χαίρε,
δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου».
«Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Καταβασία: «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
ὕπνώσας» καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε».

Αἵνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στί-
χων αὐτῶν²⁴.

ψαλῆ ἢ θ' τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν 4 πρώτων μεγαλυναρίων, ἢ τῆς Θεοτόκου καὶ ἢ τῶν
Μυροφόρων (ἢ τῆς Κυριακῆς) μετὰ τῶν στίχων ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὰ 2 τελευταῖα
τροπάρια προτάσσονται τὰ «Δόξα» καὶ «Καὶ νῦν», μετὰ τῶν 2 τελευταίων μεγα-
λυναρίων τοῦ Πάσχα. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».
(Τῆ Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον»).

24. Ἡ τάξις τοῦ Πεντηκοσταρίου δὲν προβλέπει τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα οὔτε τὸ
«Ἀναστάσεως ἡμέρα», ἀλλὰ τῆ μὲν Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων καὶ τοῦ Παραλύτου
μόνον τὰ 8 ἀναστάσιμα στιχηρὰ, τῆ δὲ Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τοῦ Τυφλοῦ
τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ ιδιόμελα τῆς Κυριακῆς. Δόξα, τὸ τῆς Κυριακῆς. Καὶ νῦν·
«Ἵπερευλογημένη».

Δόξα τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων· «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ἰωάννου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Εἰρήνης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων ἑσπέρας καὶ Δευτέρα Γ' ἐβδ. πρωῒ). Ὅπου ὁμως ἡ ἁγία ἐορτάζεται λαμπρότερον, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν, ὡς ἀκολουθως.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἁγίας. Ἡ λιτὴ τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἐρόραναν μύρα μετὰ δακρύων» (Δευτέρα Γ' ἐβδ. πρωῒ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας. Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Μετὰ φόβου ἦλθον αἱ γυναῖκες». Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τῆς ἁγίας. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τὰ δύο τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῃαι γενόμεναι» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν). Μετὰ τὴν β΄, τὰ δύο τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὰ δύο τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα θερμῶς τῷ τάφῳ» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῇ πρωτῷ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας, ἕκαστος εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς, τὰ δύο καθίσματα τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν). Ἄφ' 5΄ ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀγίας καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἀγίας καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τῆς ἀγίας. Δόξα, τῆς ἀγίας. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τῆς ἀγίας καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν Μυροφόρων· «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

6. ΤΡΙΤΗ. Ἰὼβ τοῦ δικαίου καὶ πολυάθλου, Σεραφεῖμ ὀσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς, Σοφίας ὀσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικόν, τὰ σταυρώσιμα ἐκ τῆς 14ης Σεπτεμβρίου.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου²⁵,

25. Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὄνοματι τοῦ ἀποστόλου, ἢ μὲν ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ἀρσενίου καταλαμβάνεται, ἢ δὲ τοῦ ἀποστόλου ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς ἀγίου Ἰωάννου Λευκωσίας καὶ ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου παρὰ τὸ χωρίον Φικάρδου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων (Τετάρτη Γ' ἔβδ. ἐσπέρας καὶ Πέμπτη Γ' ἔβδ. πρωΐ).

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὰ 3 τοῦ ὀσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου (εἴθισται νὰ ἀναγινώσκονται ἐμμελῶς). Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τί τὰ μύρα τοῖς δάκρυσι» (Πέμπτη Γ' ἔβδ. πρωΐ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐρῶσαν μύρα μετὰ δακρύων». Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα, Σωτήρ, γυναῖκες» (Πέμπτη Γ' ἔβδ. πρωΐ). Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τὰ μύρα θερμῶς τῷ τάφῳ» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ

Ὡς ἐκ τούτου, ἡ τάξις διαφοροποιεῖται κατὰ τὰ ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένη» καὶ ἡ ἀρτοκλασία.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καθίσματα, μετὰ τὴν ἀ' στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αἱ Μυροφόροι ὀρθρῖαι» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν β' στιχολογίαν). Κανόνες, τῶν Μυροφόρων καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς. Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου.

Μηναίω. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῆ πρωΐ) μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς 6, ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ὥδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ὁσίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς*» (Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ὥδῆν). Ἀφ' ε' ὥδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια, τοῦ ἀποστόλου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «*Γυναῖκες ἀκουτίσθητε*». Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ ἐν τοῦ ὁσίου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «*Ὅτε κατῆλθες*», «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*», «*Ταῖς Μυροφόροις*», τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων· «*Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡσαΐου προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίω*, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν Μυροφόρων.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Γ' ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων, Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ ζηλωτοῦ.

Ἐν τῷ *Ἐσπερινῷ*. Ἐσπέρια, τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες*». Εὐθύς καὶ ἄνευ εἰσόδου· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ «*Καταξίωσον*» καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, τὸ α' ἀναστάσιμον· «*Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς*» καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου (τὸ α' μετὰ στίχου· «*Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἀγίων*», τὰ δὲ δύο ἐπόμενα μετὰ τῶν τοῦ *Μηναίου*). Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον τὸ φῶς*». Ἀπολυτίκια· «*Ὅτε κατῆλθες*»,

«Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῶν Μυροφόρων (Κυριακῆ πρωτῆ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4. Καταβασαίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς» (Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἀποστόλου καὶ τῆς ἑορτῆς· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε». Αἶνοι, τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Δοξολογία μεγάλη, μεθ' ἣν τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς Μυροφόροις», τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῶν Μυροφόρων· «Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετος», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τοῦ Παραλύτου). Τῶν γενεθλίων, ἦτοι τῶν ἐγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Μωκίου ἱερομάρτυρος, Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Ε'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», «Ὁ εὐσχήμων», «Ταῖς μυροφόροις».

Δόξα· «Ἀπόστολε ἅγιε Σίμων».

Κοντάκιον· «Τὸ Χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου· «Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω» εἰς 3.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῆ στοᾶ τοῦ Σολομῶντος».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐπὶ τῆ προβατικῆ κολουμβήθρα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ναὸς καὶ πύλη». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ ὁ τοῦ Παραλύτου ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ Παραλύτου· «Ρῆμα παράλυτον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὠραιότητα».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Παραλύτου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν

κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τοῦ Παραλύτου· «Ἐπέστη ὁ φιλάνθρωπος».

Αἶνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Παραλύτου· «Κύριε, τὸν παράλυτον».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Συμφώνως, Παρθένε».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Ἰωάννου.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐπιφανίου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τῶν μεθεόρτων τοῦ Παραλύτου (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου ἐσπέρας καὶ Δευτέρᾳ Δ' ἐβδ. πρωτῆ). Ὅπου ὅμως ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐορτάζεται λαμπρότερον, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ φάλλεται ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*, ὡς ἀκολούθως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου. Δόξα, τοῦ

αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα». Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ αγίου. Ἡ λιτὴ τῆς αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Δευτέρα Δ' ἐβδ. πρωῖ, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ». Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τοῦ αγίου· «Θείας πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πάρεσιν εὐραντο». Μετὰ τὴν β', τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ῥῆμα παράλυτον» (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πάρεσιν εὐραντο». Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ αγίου. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Κυπρίῳ Μηναίῳ. Κανόνες, ὁ τοῦ Παραλύτου (Κυριακῇ πρωῖ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ αγίου εἰς 6. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ αγίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ῥῆμα παράλυτον» (Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ αγίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι· «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ αγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ὁ φιλόνηθρος». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ αγίου. Δόξα, τοῦ αγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἄταφος νεκρὸς ὑπάρχων». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ αγίου.

Ἐν τῇ Λειτοουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Θείας πίστεως» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ αγίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.

13. ΤΡΙΤΗ τῆς Δ' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου, Γλυκερίας μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Κανόνες, ὁ τοῦ Παραλύτου (Κυριακῆ πρωΐ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ Μηναίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ Μηναίου. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ Μηναίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ρῆμα παράλυτον» (Κυριακῆ τοῦ Παραλύτου, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναίου καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἑξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς· «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος» (δίς). Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

14. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ, Θεράποντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια».

Κοντάκιον· «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν».
Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντος».
Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» (τρὶς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον.
 Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.
Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, ἀμφοτέρω μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκὸς ἐν τῷ μέσῳ». Δόξα, καὶ νῦν· «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ».
Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναιίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς· «Θάλασσαν ἔπηξας».
 Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».
Ἑξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων» (δύο).
Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ἡ σοφία καὶ δύναμις» εἰς 4.
Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Φωτισθέντες, ἀδελφοί».
 Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
Κοντάκιον· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».
Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Κατέφυγον οἱ ἀπόστολοι».
Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης».
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ κανόνος· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».
Κοινωνικόν· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὅρθρῳ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Θάλασσαν ἔπηξας» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου, Ἀχιλλίου ἐπισκόπου Λαρίσης, Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ Κυρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Πανηγυρίου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας ἀποστόλων, Ἀθανασίου ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως, Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοφάνους εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τῆς Σαμαρείτιδος). Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς».

Κοντάκιον· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἀναστάσιμα, τὰ 3 προσόμοια τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν» καὶ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη».

Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ»

καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς».
Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, καὶ
 νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
 Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ
 ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἀγαλλιάσθω σήμερον». Τὰ
 τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ
 ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν·
 «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».
Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
 Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
 Εὐαγγελίου.
Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ
 στίχου· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
 εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῆς Σα-
 μαρείτιδος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.
Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς
 νομικῆς», εἶτα τὸ κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός».
 Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τῆς σοφίας χορηγός».
Ἀφ' ε' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τὸ συναξά-
 ριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι: τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».
 Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν
 κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Εἶτα, ἡ καταβα-
 σία· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου».
Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἅγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
 ὑπνώσας», τῆς Σαμαρείτιδος· «Σαμάρειαν κατέλαβες» καὶ τῆς Μεσο-
 πεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης παραγέγονας».

Αἶνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας».

Καὶ νῦν· «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Εὐφραίνου, ἀγάλλου».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε' ἐβδ. **Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια** Ε' ἐβδ. **Ἰωάννου.**

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνου, τῶν ἱγ' ὀσιομαρτύρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἱγ' ὀσιομαρτύρων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

20. ΤΡΙΤΗ. Θαλλελαίου μάρτυρος.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς Ε' ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν μεγάλων θεοστέπων βασιλέων καὶ ἰσαποστόλων.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Πύργου Τηλλυρίας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς (Τρίτη Δ'

έβδ. έσπέρας) και τὰ 3 τῶν άγιών. Δόξα, τῶν άγιών. Και νῦν, τῆς έορτῆς. Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας και τὰ αναγνώσματα τῶν άγιών. Ἡ λιτὴ τῶν άγιών. Δόξα, τῶν άγιών. Και νῦν, τῆς έορτῆς· «Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῶ» (Τετάρτη τῆς Μεσοπεντηκοστῆς έσπέρας). Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς έορτῆς. Δόξα, τῶν άγιών. Και νῦν, τῆς έορτῆς. Ἀπολυτίκια, τῆς έορτῆς. Δόξα, τῶν άγιών. Και νῦν, τῆς έορτῆς²⁶.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ. Καθίσματα, μετὰ τὴν α΄ και β΄ στιχολογίαν, τὰ τῶν άγιών. Δόξα, και νῦν, τὰ τῆς έορτῆς. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν άγιών. Δόξα, και νῦν, τῆς έορτῆς· «Ἐστηκῶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ» (ζῆτει μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον και τὸ Εὐαγγέλιον τῶν άγιών. Εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα και τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς έορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν και τῶν θεοτοκίων εἰς 4, και ὁ τῶν άγιών εἰς 4. Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον και ὁ οἶκος τῆς έορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν άγιών. Δόξα, και νῦν, τῆς έορτῆς· «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ». Ἀφ' ε΄ ὠδῆς, τὸ κοντάκιον και ὁ οἶκος τῶν άγιών και τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι τῆς έορτῆς· «Θάλασσαν ἔπηξας». Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα ἡ καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια, τῆς έορτῆς, τῶν άγιών και πάλιν τῆς έορτῆς. Αἶνοι, τὰ 3 προσόμοια τῆς έορτῆς και τὰ 3 πρῶτα τῶν άγιών. Δόξα, τῶν άγιών. Και νῦν, τῆς έορτῆς. Δοξολογία μεγάλη και τὸ ἀπολυτίκιον τῆς έορτῆς.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα και εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια, τῆς έορτῆς, τῶν άγιών και τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῆς έορτῆς τῆς νομικῆς». Ἀπόστολος και Εὐαγγέλιον τῶν άγιών. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ β΄ κανόνος τῆς έορτῆς· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοινωνικόν, τῆς έορτῆς· «Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Χριστὸς ἀνέστη», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

22. ΠΕΜΠΤΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ.

26. Ἐὰν θὰ γίνῃ ἀρτοκλασία, Και νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μιχαὴλ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ τῆς Ε΄ ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος, Συμεὼν ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει, Κυριακοῦ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐρύχου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Συμεὼν καὶ Κυριακοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Δόξα, τοῦ ἁγίου Συμεὼν. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ*». Εἴσοδος οὐ γίνεται. Ἀπολυτίκια· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «*Ἵπομονῆς στῦλος γέγονας*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Κανόνες, ὁ τῆς Σαμαρείτιδος (Κυριακῆ πρωτῆ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανὸς*» (Κυριακῆ τῆς Σαμαρείτιδος, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ζ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ ἁγίου καὶ τῆς ἑορτῆς· «*Σαμάρειαν κατέλαβες*». Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*», «*Ἵπομονῆς στῦλος γέγονας*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Σαμαρείτιδος· «*Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι*». Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ (τοῦ Τυφλοῦ). Ἡ γ' εὐρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν Η'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα· «Υπομονῆς στῦλος γέγονας».

Κοντάκιον· «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα, τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ· «Ὁ Τυφλὸς γεννηθεὶς» εἰς 3 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Μάκαρ, Ἰωάννη Πρόδρομε».

Δόξα τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα· τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· «Σὲ τὸν σαρκωθέντα» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν».

Καὶ νῦν τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἥλιε».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ Προδρόμου· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τοῦ Τυφλοῦ· «Ὅλον τὸν βίον ὁ Τυφλός». Καὶ νῦν· «Νεῦσον παρακλήσεσι». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα· μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Ἡρώδης, Πρόδρομε». Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, οἰκτίριμον» (Δευτέρα ς' ἐβδ. πρῶτῃ).

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς 2 μετὰ
στίχου· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», ὁ τοῦ Τυφλοῦ ἄνευ τῶν
εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα
σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου εἰς 4 μετὰ στίχου·
«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἄπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, εἶτα τὸ κάθισμα
αὐτοῦ· «Ἐπεφάνη σήμερον». Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τυφλοῦ· «Ὁ τῶν ὄλων
Δεσπότης».

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ
Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν
κανόνων, ὡς διετάχθη τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων²⁷. Εἶτα ἡ καταβα-
σία· «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ «Ἄγιος Κύριος» κτλ., εἶτα τὸ τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ
ὑπνώσας» τὸ α' τοῦ Τυφλοῦ· «Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμούς», τὸ
τοῦ Προδρόμου· «Ἐν τῇ εὐρέσει, Πρόδρομε» καὶ τὸ β' τοῦ Τυφλοῦ·
«Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν».

Αἶνοι: τὰ 3 πρῶτα ἀναστάσιμα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου· «Χαί-
ροις ἡ ἱερά κεφαλὴ» καὶ τὰ στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων
αὐτῶν²⁸.

Δόξα τοῦ Τυφλοῦ· «Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας σου, Χριστέ».

Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα», τοῦ
ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

27. Ὅρα ὑποσημείωσιν 23, σελ. 195. Σήμερον δὲ προστίθεται καὶ ἡ θ' τοῦ Προδρόμου.

28. Ὅρα ὑποσημείωσιν 24, σελ. 196. Σήμερον, εἰς τοὺς αἶνους, λέγονται ἀναστά-
σιμα 4, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τυφλοῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Προδρόμου, μετὰ τῶν
στίχων τῶν ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ δύο τελευταῖα.

Κοντάκιον. «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*».

Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου. «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ. «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα ..., Φωτίζου, φωτίζου*».

Κοινωνικόν. «*Σῶμα Χριστοῦ*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Σημείωσις. Σήμερον τελεῖται τὸ μνημόσυνον τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ς' ἑβδ. **Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια** ς' ἑβδ. **Ἰωάννου.**

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κάρπου ἀποστόλου ἐνὸς τῶν Ο', Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Συνεσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

27. ΤΡΙΤΗ τῆς ς' ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Τυφλοῦ²⁹, Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Θεράποντος, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Ἐν τῷ *Ἐσπερινῷ*. Εἵσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ *Ὁρθρῳ*. Κανόνες, ὁ τοῦ Τυφλοῦ (Κυριακῆ πρωτῆ) μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τοῦ *Μηναίου* εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ς', ἢ καὶ θ' ᾠδῆς τοῦ *Μηναίου*. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα τοῦ *Μηναίου*. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. «*Ὁ τῶν ὄλων Δε-*

29. Ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* ὑπάρχουσι δύο τάξεις ἀποδόσεως τῶν ἑορτῶν τοῦ Τυφλοῦ καὶ τοῦ Πάσχα. Κατὰ τὴν πρώτην, τὴν καὶ παλαιότεραν, ἡ ἀπόδοσις ἀμφοτέρων τῶν ἑορτῶν γίνεται τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' ἑβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἤχου, κατὰ τὸν συνήθη τύπον τῶν ἀποδόσεων τῶν ἑορτῶν τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Κατὰ τὴν δευτέραν τάξιν, ἡ μὲν ἀπόδοσις τοῦ Τυφλοῦ γίνεται τῇ Τρίτῃ τῆς ς' ἑβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ πλ. α' ἤχου, ἡ δὲ ἀπόδοσις τοῦ Πάσχα μόνη τῇ Τετάρτῃ τῆς ς' ἑβδ. μετὰ τῶν ἀναστασίμων τοῦ α' ἤχου, κατὰ τὸν τύπον τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Πάσχα. Ἐν τῷ παρόντι ἀκολουθεῖται ἡ ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* β' τάξις.

σπότης» (Κυριακῆ τοῦ Τυφλοῦ, μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Ἀφ' ἧς ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, εἶτα ὁ εἰρμὸς τοῦ *Μηναίου* καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «*Τοὺς νοερούς μου ὀφθαλμοὺς*» καί· «*Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν*». Αἶνοι, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῶμα καὶ τὰ πληρωτικά. Ἀπόστιχα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Τὸ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Ἀπολυτίκια· «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Τυφλοῦ· «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Χριστὸς ἀνέστη*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

28. ΤΕΤΑΡΤΗ τῆς ἧς ἑβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα, Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐν τῇ Θ' Ὡρα. Ἀπολυτίκιον· «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*». Κοντάκιον· «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «*Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ*», τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις, ὡς ἐν τῷ Ὄρθρω τοῦ Πάσχα καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἑσπέρια, τὰ 6 ἀναστάσιμα τοῦ ἀ' ἤχου· «*Τὰς ἑσπερινὰς ἡμῶν εὐχάς*». Δόξα· «*Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον*». Καὶ νῦν· «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἰσοδος. «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· «*Τῷ πάθει σου, Χριστέ*» καὶ τὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» (τρὶς) καὶ εὐθύς ἡ ἀπόλυσις διαλογικῶς, ὡς καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς προδιετυπώθη.

Ἐν τῷ Ὄρθρω. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, παραλειπομένου τοῦ συναξαρίου τοῦ *Πεντηκοσταρίου*, τοῦ *Κατηχητικοῦ Λόγου* τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ τοῦ ἀπολυτικίου αὐτοῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Τελεῖται ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, ἀλλ' Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

29. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Ϛ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Θεοδοσίας μάρτυρος.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας, ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἑσπερινὸς

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεός».

Ὁ ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν.

Ἑσπέρια: τὰ 5 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐτέχθη ὡς αὐτὸς ἠθέλησας» μετὰ τῶν στίχων·

«Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἑναρξιν τῶν ἀκολουθιῶν λέγεται τὸ τρισάγιον· «Ἅγιος ὁ Θεός» καὶ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», ὅχι ὅμως καὶ τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ ὁποῖον ἐπανέρχεται ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς», εὐθὺς τὸ τρισάγιον, ὁ ν' ψαλμὸς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθη ἐν δόξῃ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: «*Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ*» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «*Ἀνέβῃ ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος*» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«*Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως*».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς: τὸ Γ' ἑωθινὸν (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης).

Τὸ «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «*Ταῖς τῶν ἀποστόλων*». Καὶ νῦν: «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ἐν οὐρανοῖς*».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων: «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «*Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν*» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*.

Καταβασίαι: «*Θεῖω καλυφθεῖς*».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων, ὁ μὲν α' ὡς ἀνωτέρω διετάχθη, ὁ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου: «*Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον ...*», τὸ ὁποῖον λέγεται εἰς πάντα τὰ τροπάρια πλὴν τοῦ θεοτοκίου, πρὸ τοῦ ὁποίου λέγεται μόνον τὸ «*Καὶ νῦν*».

Εἶτα ἡ **καταβασία**: «*Χαίροις, ἄνασσα*».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς: «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*» (τρὶς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «*Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «*Ἐτέχθῃς ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον: «*Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ*».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «*Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χειρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ*

ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐπέταξε λαοὺς ἡμῖν καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται
ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Στίχ. «Ὅρη Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ βορρᾶ,
ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Στίχ. «Εὐφρανθήτω ὄρος Σιών, καὶ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες
τῆς Ἰουδαίας, ἔνεκα τῶν κριμάτων σου, Κύριε».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Στίχ. «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
«Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ».

Στίχ. «Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ
τὸ πρόβλημά μου».
«Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ».

Εἰσοδικόν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθῆς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς
οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα».

Ἄπολυτίκιον. «Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον. «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἄποστολος τῆς ἑορτῆς· «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Σὲ τὴν ὑπὲρ
νοῦν».

Κοινωνικόν. «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.
Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν μὲν τῷ
Ὅρθρω δὲν λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς
ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθῆς» (ἐφ' ὅσον
ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ,
τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν
ἔστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθῃς ἐν δόξῃ».
Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰσαακίου ὀσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἑρμείου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, Ἰουστίνου μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἐτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῶ.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 3 ἀναστάσιμα, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη» καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ἐκ γαστροῦ ἐτέχθης».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τὸ μυστήριον».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς Ἀναλήψεως εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν», ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας», εἶτα τὸ κάθισμα τῶν πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι». Δόξα, τῶν αὐτῶν· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς».

Ἀφ' ς' ὥδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεὶς».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἰ' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν πατέρων· «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε».

Αἶνοι: τὰ 4 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταία·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμούς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ἰωάννου.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικηφόρου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.

3. ΤΡΙΤΗ. Λουκιλιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Πάππου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πάππου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μητροφάνους ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Δωροθέου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Τύρου.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ τῆς Ζ΄ ἐβδομάδος. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως, Ἰλαρίωνος ὁσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὅρθρω τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος, τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, Θεοδότου ιερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς».

Ἑσπερινὸς (ἄνευ εἰσόδου)

Ἑσπέρια: τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν κεκοιμημένων· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν».

Δόξα «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι».

Καὶ νῦν «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εὐθύς· «Φῶς ἰλαρὸν» χῦμα καί, ἀντὶ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» τρις ἐκ γ', εἰς ἤχον πλ. δ', μετὰ τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Εἶτα τὸ «Καταξίωσον» καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὸ μαρτυρικόν· «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε» καὶ τὰ δύο νεκρώσιμα· «Ἐτίμησας εἰκόνι σου» καί· «Ἴνα μοι τὸ ἀξίωμα», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος κανὼν τοῦ πλ. β'

(τῆς παννουχίδος)· «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» εἰς 4 μετὰ στίχου εἰς τὸ α' τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς· «Πρεσβείαις, Κύριε, τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς τὸ β'· «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται», εἰς τὸ γ'· «Δόξα Πατρὶ» καὶ εἰς τὸ δ'· «Καὶ νῦν».

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ κάθισμα· «Ἀληθῶς ματαιότης». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παναγία Θεοτόκε».

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν, τὸ κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἀγίων» καὶ ὁ οἶκος· «Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις».

Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ὁ εἰρμὸς αὐτῆς· «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον». Εὐθὺς τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ· «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα».

Εἶτα ἡ ἐκτενής· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς» καὶ ἡ ἐκφωνήσις· «Ὅτι ἐλεήμων».

Καὶ εὐθὺς τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω (ᾄρα σελ. 81-82).

Ἀπόλυσις, ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου

Ὅρθρος

Ἄντι τοῦ «Θεὸς Κύριος», τὸ «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» τετράκις εἰς ἦχον πλ. δ', τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ τρία ἐπόμενα μετὰ τῶν ἐξῆς·

«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε».

«Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται».

«Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν».

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου· «Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, τὸ νεκρώσιμον. Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὰ **νεκρώσιμα εὐλογητάρια** καὶ ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ (ἄνευ ὀνομάτων).

Εἶτα τὸ κάθισμα· «Ἀνάπαυσον, Σωτὴρ ἡμῶν». Δόξα, τὸ τέλος αὐτοῦ

«Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Κανών: ὁ τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχων εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα τροπάρια· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε» καί· «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν».

Ἄπο γ΄ ᾠδῆς: τὸ κάθισμα· «Ὁ τὰ πάντα ποιήσας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς».

Ἄφ' ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος· «Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν».

Ἐξαποστειλάρια: τὸ νεκρώσιμον· «Μνήμην τελοῦντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια· «Φοβερὸν τὸ τέλος».

Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται».

Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Ἐχων ἀκατάληπτον» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Ὡφθης ἐνδιαίτημα».

Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι» καὶ τὸ τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ νεκρώσιμον· «Μετὰ τῶν ἀγίων».

Ἀπόστολος, ὁ εἰς κοιμηθέντας· «Οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμημένων» (ζήτησι ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἀποστόλου).

Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (τὸ ΙΑ΄ ἑωθινόν).

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν τοῦ Σαββάτου· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, ψάλλεται τὸ ἐξῆς:

Ἦχος πλ. β΄.

«Μνήσθητι, εὖσπλαγχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Μετὰ τὸ «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψάλλονται τὰ τροπάρια· «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» καὶ γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων.

«Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου³⁰, Καλλιόπης μάρτυρος.

Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας».

Κοντάκιον· «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὰ 3 τοῦ α΄ ἤχου· «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» εἰς 4 καὶ τὰ 5 τοῦ β΄ ἤχου· «Εἶδομεν τὸ φῶς» εἰς 6.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, λαοί, τὴν τρισυπόστατον».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἄγνοοῦντα τὰ ἔθνη, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (τρῖς).

30. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοδώρου καταλιμπάνεται. Ὅπου ὅμως ἑορτάζεται, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται εἰς τὴν 10ην τοῦ μηνὸς καὶ ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανέρχεται μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυχτικοῦ καὶ τῆς Θ' ὥρας.

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τὸ τρισάγιον, ὁ ν' ψαλμὸς, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ» (τρῖς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἄναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου».

Εὐαγγέλιον, τὸ Θ' ἑωθινὸν· «Οὔσης ὀφίας», μέχρι τοῦ «ἅν τινων κρατῆτε κεκράτηνται» (ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης).

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς φάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βασιλεῦ οὐράνιε».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἔρασταί» (ἅπαξ).

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Πόντῳ ἐκάλυψεν» καί· «Θεῖῳ καλυφθεῖς».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων κατὰ τὴν ἀνωτέρω τάξιν. Εἶτα, αἱ καταβασίαι· «Μὴ τῆς φθορᾶς» καί· «Χαίροις ἄνασσα».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Τὸ πανάγιον Πνεῦμα» (δις) καί·
«Φῶς ὁ Πατήρ» (ἅπαξ).

Αἶνοι: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Παράδοξα σήμερον» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Βασιλεῦ οὐράνιε».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ευλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα,
καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι,
ᾧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου
καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Μνησθεὶη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Στίχ. «Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν
τὴν βουλήν σου πληρώσαι».

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

Στίχ. «Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. «Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν δέησιν
τῶν χειλέων αὐτοῦ, οὐκ ἐστέρησας αὐτῷ».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Στίχ. «Ὅτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου».

«Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰσοδικόν. «Ἰψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν
τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς
σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Κοντάκιον. «Ὅτε καταβάς».

Ἄντι τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντη-
κοστῆς».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ α' κανόνος· «Μὴ τῆς φθορᾶς».

Κοινωνικόν. «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.
Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ
στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας, ἄρχεται ὁ **Μέγας Ἐσπερινὸς**
τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** Α' ἐβδ. **Ματθαίου**.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. «*Εὐλόγητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν*», τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», ὁ προοιμιακὸς καὶ ἡ μεγάλη συναπτὴ, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ*. Ἑσπέρια, τὰ 3 ἰδιόμελα. «*Παράδοξα σήμερον*» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν. «*Βασιλεῦ οὐράνιε*». Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ μέγα προκειμένον. «*Τίς Θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς α' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ ἡ ἐκτενής. Μετὰ τὰς δύο εὐχὰς τῆς β' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ καὶ τὸ «*Καταξίωσον*». Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς εὐχὰς τῆς γ' στάσεως, ἡ μικρὰ συναπτὴ, τὰ πληρωτικὰ καὶ ἡ κεφαλοκλισία. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα. «*Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν*» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν. «*Δεῦτε, λαοί, τὴν τρισυπόστατον*». Ἀπολυτίκιον. «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*» (τρῖς). Ἀπόλυσις. «*Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν*».

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον. «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*» καὶ ἡ ἀπόλυσις. «*Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν*».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Πεντηκοσταρίῳ* δις ἕκαστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κάθισμα. «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*» (ἄπαξ). Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναίου* καὶ τοῦ *Πεντηκοσταρίου*. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί. «*Θεῖω καλυφθεῖς*». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων ὡς ἐχθές. Εἶτα, ἡ καταβασία. «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια. «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*» (δὶς) καί. «*Φῶς ὁ Πατήρ*» (ἄπαξ). Αἶνοι, τὰ 3 ἰδιόμελα. «*Ἐν τοῖς Προφήταις*» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν. «*Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον. «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον. «*Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ*». Κοντάκιον. «*Ὅτε καταβάς*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἰς τὸ «*Ἐξαίρετως*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος. «*Χαίροις, ἄνασσα*». Κοινωνικόν. «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, δεόμεθα, φιλόνητοπε. Ἀλληλούϊα*». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ*

φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασίαι· «Θεῖω καλυφθεῖς» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς», τὸ ὁποῖον ἐφεξῆς λέγεται εἰς πᾶσαν θείαν Λειτουργίαν. Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

10. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Βαρνάβα ἀποστόλου, ἰδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν IB'), Βαρνάβα ὀσίου τοῦ ἐν Βάσῃ, Λουκᾶ ἀρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως τῆς Κριμαίας τοῦ ἱατροῦ.

Σήμερον τελεῖται συνοδικὸν συλλεΐτουργον.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Βαρνάβα τοῦ ἐν Βάσῃ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Βαρνάβα ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν, μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς (Τρίτη μετὰ τὴν Πεντηκοστήν ἐσπέρας καὶ Τετάρτη μετὰ τὴν Πεντηκοστήν πρωΐ), ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου (εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς). Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε τὸ Πνεῦμά σου» (Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, δοξαστικὸν λιτῆς). Ἀπόστιχα, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τοῖς προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν». Ἀπολυτίκια, τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τὸ ἕτερον. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»³¹. Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ

31. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος». Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

Ἐσπερινῶ. *Καθίσματα*, μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν, τὸ τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Καθὼς ἐπηγγείλατο*». Μετὰ τὴν β΄, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*». Μετὰ τὸν πολυέλεον, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Μετὰ τὴν ἔγερσιν, Χριστέ*» (Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὸν πολυέλεον). Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ προκείμενον καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Εἶτα, ὁ ν΄ φαλμὸς χῦμα καὶ τὰ μετ' αὐτόν, ὡς ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναιῶ*. Κανόνες, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος. Ἀπὸ γ' ῥόδης, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί*» (Κυριακῆ τῆς Πεντηκοστῆς, μετὰ τὴν γ' ῥόδην). Ἀφ' ς' ῥόδης, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ *Μηναιῶ*. Καταβασίαι· «*Θεῖω καλυφθεῖς*». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου καὶ τῆς ἑορτῆς· «*Τὸ πανάγιον Πνεῦμα*». Αἶνοι, τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου. Δόξα, τοῦ ἀποστόλου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου*».

Ἐν τῇ *Λειτουργίᾳ*. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «*Εὐλόγητὸς εἶ, Χριστέ*», «*Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «*Ὅτε καταβάς*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου (ζῆτει αὐτὰ ἐν τῷ *Κυπρίῳ Μηναιῶ*). Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν· «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*». Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήρια αὐτῶν ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καὶ ὁ ἐφησυχάζων θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ὀνουφρίου ὀσίου τοῦ Αἰγυπτίου, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ὀνουφρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ζήνωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τριφυλλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς, Ἐλισσαίου προφήτου, Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, Ἰουστίνου ὀσίου (Πόποβιτς).

Αἱ ἀκολουθίαι τελοῦνται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν ἐσπερίων στιχηρῶν (ψάλλονται τὰ 8 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν), τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὸ τρισάγιον, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Χαίροις ἀνασσα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἀμῶς προφήτου, Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Α΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Κοντάκιον· «Ὅτε καταβάς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 6 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Οἱ πνευματορρήτορες».

Δόξα τῶν ἁγίων· «Μαρτύρων θεῖος χορός».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἁγίων.

Ἡ λιτὴ τῶν ἁγίων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἁγίων· «Δεῦτε, πιστοί, σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τῶν ἁγίων· «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυχτικόν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 6 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων· «Προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν οὐράνιον πύλην».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀγίων καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Α΄ ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τῶν ἀγίων· «Τὸν Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος».

Αἶνοι: τὰ 4 πρῶτα ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων· «Τοὺς ἀγίους ὁ Κύριος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρῶύσατο αὐτούς».

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ».

Δόξα τὸ Α΄ ἔωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον. «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἀπόστολος τῆς Ἀ Κυριακῆς (τῶν Ἁγίων Πάντων). «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως».

Εὐαγγέλιον τῆς Ἀ Κυριακῆς Ματθαίου (τῶν Ἁγίων Πάντων). «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν. «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Β' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β' ἑβδ. Ματθαίου.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου, ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαίαι. «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ εισοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τὸ κοντάκιον. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἧτις διαρκεῖ μέχρι καὶ τῆς κη' Ἰουνίου.

Σήμερον πανηγυρίζει ὁ ἐπισκοπικὸς ναὸς τοῦ ἁγίου Τύχωνος ἐν τῇ κοινότητι Ἁγίου Τύχωνος, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀμαθοῦντος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τύχωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος καὶ Περρεγρίνου μαρτύρων, Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ μαρτύρων, Φιλωνίδου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κουρίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Φιλωνίδου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λεοντίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κύπρου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λεοντίου εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως εὑρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια, αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰούδα ἀποστόλου.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μεθοδίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πατάρων.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος τοῦ Ταρσέως.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐσεβίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων.

Ἦχος α΄. Ἐωθινὸν Β΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Τί σε ὀνομάσωμεν ἔνδοξε;».

Δόξα, καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἴδου πεπλήρωται».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Φαιδρύννας τὸν βίον σου*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε*».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Β' ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Ἄγγελος μὲν ἐκόμισε*».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Β' ἑωθινόν· «*Μετὰ μύρων προσελθούσαις*».

Καὶ νῦν· «*Ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος τῆς Β' Κυριακῆς· «*Δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη*».

Εὐαγγέλιον τῆς Β' Κυριακῆς Ματθαίου· «*Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἔβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἔβδ. Ματθαίου.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητριανοῦ διακόνου καὶ Ἀθανασίου ἀναγνώστου τῶν Κυπρίων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν τριῶν Κυπρίων μαρτύρων εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

24. ΤΡΙΤΗ. Τὸ Γενέσιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Ἑσπέρια, τὰ 7 ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου εἰς 8. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' ἰδιομέλου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ».

«Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκεύαστο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, οἱ δύο τοῦ Προδρόμου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον».

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Δαυῖδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σαμφῶν ὀσίου τοῦ Ξενοδόχου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφύμων πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων.

Ἦχος β. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «*Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν*» εἰς 6.

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «*Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως*».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*».

Εἴσοδος. «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἀποστόλων (εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς).

Ἡ λιτὴ τῶν ἀποστόλων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «*Ἐορτὴ χαρμόσυνος*».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, τῶν ἀποστόλων· «*Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν ἀ' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἀποστόλων· «*Κορυφαίους ὀφθέντας*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Πέτρου ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*» καὶ ὁ τοῦ Παύλου εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ Παύλου· «*Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον*».

Ἀφ' ς' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἀποστόλων καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογείται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τῶν ἀποστόλων· «Τῶν ἀποστόλων ἅπαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ μέγα καὶ παράδοξον».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἀποστόλων· «Ὁ οὐρανόθεν τὴν χάριν», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα».

Δόξα τῶν ἀποστόλων· «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῶν ἀποστόλων· «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ».

Εὐαγγέλιον τῶν ἀποστόλων· «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Δ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἑβδ. Ματθαίου.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ σύναξις τῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων τῶν **Δώδεκα**, Μαρίας μητρὸς τοῦ εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῇ Θ' Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι». Ἀντὶ κοντακίου, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, τὰ μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν τῆς 29ης Ἰουνίου. Κανόνες, ὁ τῶν κορυφαίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ ὁ τῶν Δώδεκα εἰς 6, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ΄ ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι ἅγιοι»). Ἀπολυτίκια· «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΡΙΤΗ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων, Κωνσταντίνου τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται στίχοι·

«Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».

«Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἐν Βλαχέρναις κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται στίχοι·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματος σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Ἀπολυτίκιον· «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» (ἄπαξ).

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ ἀπολυτίκιον δῖς. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Θεοτόκου, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Δυνατὸν νὰ λεχθοῦν αἱ καταβασαίαι· «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου. Κοινωνικόν· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

3. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακίνθου μάρτυρος.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνδρέου ἀρχιεπισκόπου Κρήτης τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Λαμπαδοῦ ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. «*Καὶ νῦν*», τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «*Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σισώη τοῦ Μεγάλου.

Ἦχος γ΄. Ἐωθινὸν Δ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν*».

Κοντάκιον· «*Ὡς τῶν ἀύλων οὐσιῶν*».

Ἐσπερινὸς

Ἐσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Φαιδρὰ ἐξανέτειλε*».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Σαρκὸς τὰς ἡδονάς». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοῦ σε καὶ τροφόν».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ΄ ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὸ Χαίρετε φθεγγάμενος».

Αἵνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τὸ Δ΄ ἑωθινόν· «Ὅρθρος ἦν βαθύς».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Δ΄ Κυριακῆς· «Ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας».

Εὐαγγέλιον τῆς Δ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοῦμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ε΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε΄ ἐβδ. Ματθαίου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῶ.

Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισήμως ἡ ἁγία Κυριακή, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς δύναται νὰ ψαλλῆ καὶ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

8. ΤΡΙΤΗ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Προκοπίου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ταυρομενίας.

10. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας με' μαρτύρων, Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Ἀθανασίου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου, Ὕλγας ἰσαποστόλου τῆς βασιλίσης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τῆς ἀθληφόρου».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου μαρτύρων.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν ἁγίων 630 θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451), ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου, Γολινδοῦχ μάρτυρος, Ἡλιοφώτου, Αὐξουθενίου, Ἐπαφροδίτου καὶ Εὐσθενίου ὁσίων (ἁγίων Ἡλιοφώτων).

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ε'

Ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων Ἡλιοφώτων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*. Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζήτηι ἐν τῷ *Μηναιῶ* μετὰ τὴν 17 Ἰουλίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν πατέρων· «Σὲ τὸν ἀπερίγραπτον».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφοτέροι
μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα
τῶν πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον·
«Ταχὺ δέξαι Δέσποινα».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων καὶ τὸ συναξάριον
τῆς ἡμέρας καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστὸς», τῶν
πατέρων· «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἐν δύο ταῖς
θελήσεσι».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ὅλην συγκρο-
τήσαντες» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν δια-
θήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τῶν ἀγίων πατέρων ὁ χορὸς».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «ὑπερδεδοξασμένος εἶ,
Χριστέ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Πιστὸς ὁ λόγος» (ζήτηι μετὰ τὴν
11ην Ὀκτωβρίου).

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Ἵμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ς' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ς' ἑβδ. Ματθαίου.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκύλα ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο', Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

15. ΤΡΙΤΗ. Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρτύρων.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἁγίων.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Πηδαχθόης.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Μαρίνης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αἰμιλιανοῦ μάρτυρος, Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτιδι (ἢ Ἀναρίτη) τῆς Πάφου, Φωτίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθηαίνου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ὁσίων Ὀνησιφόρου καὶ Φωτίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μακρίνης ὁσίας, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Δίου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ ς' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡλιὸν προφήτου τοῦ Θεσβίτου.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ς'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου· «Ὁ τὸν Θεοσβίτην Ἡλίαν» εἰς 4.

Δόξα τοῦ προφήτου· «Δεῦτε, τῶν ὀρθοδόξων».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ προφήτου.

Ἡ λιτὴ τοῦ προφήτου.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ προφήτου· «Προφήτα, κῆρυξ Χριστοῦ».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ προφήτου· «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ προφήτου, εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προφήτου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Ὡς προφήτης τοῦ ὄντως». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡς Παρθένον καὶ μόνην».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ ς' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τοῦ προφήτου· «Φῶς ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Φῶς ἡ τεκοῦσα, Παρθένε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου· «Ὅτε σύ, προφήτα θεσπέσιε» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πο-
νηρεύεσθε».

«Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα τὸ ς' ἑωθινόν· «Ἡ ὄντως εἰρήνη σύ, Χριστέ».

Καὶ νῦν: «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος», τοῦ
ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου· «Υπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας».

Εὐαγγέλιον τῆς ς' Κυριακῆς Ματθαίου· «Εμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Ματθαίου.

Σημείωσις. Σήμερον, θλιβεράν ἐπέτειον τῆς παρανόμου τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Κύπρον, τελεῖται **Παράκλησις** διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων, τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἀγνοουμένων καὶ τὴν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν·

Ὁ διάκονος: «Εὐλόγησον, δέσποτα».

Ὁ ἀρχιερεὺς: «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὁ ἀ' χορὸς: «Ἀμήν».

Ὁ ἀρχιερεὺς: «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου».

Ὁ ἀ' χορὸς: «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Ὁ β' χορὸς: Δόξα· «Τὸ μέγα κλέος τῆς Κύπρου».

Ὁ ἀ' χορὸς: Καὶ νῦν· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν ..., ἡ προστατεύουσα αἰεί».

- Ὁ β' χορός· «Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε».
- Ὁ α' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Πολλοῖς συνεχόμενος» (α' ᾠδή)
Μικροῦ Παρακλητικοῦ κανόνος).
- Ὁ β' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Παθῶν με ταράττουσι» (α' ᾠδή).
- Ὁ α' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Προστασίαν καὶ σκέπην» (γ' ᾠδή).
- Ὁ β' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Ἰκετεύω, Παρθένε» (γ' ᾠδή).
- Ὁ α' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Λύτρωσαι ἡμᾶς» (ε' ᾠδή).
- Ὁ β' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Ὡς τείχος καταφυγῆς» (ς' ᾠδή).
- Ὁ α' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Ῥοήν μου τῶν δακρύων» (θ' ᾠδή).
- Ὁ β' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν» (θ' ᾠδή).
- Ὁ α' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Λιμὴν καὶ προστασία» (θ' ᾠδή).
- Ὁ β' χορός· «Ὑπεραγία Θεοτόκε ..., Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι» (θ' ᾠδή).
- Ὁ α' χορός· «Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν».
- Ὁ β' χορός· «Δέσποινα καὶ μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ».
- Ὁ α' χορός· «Ψάλλομεν προθύμως».
- Ὁ β' χορός· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων».
- Ὁ α' χορός· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ».
- Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».
- Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν».
- Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) ...».
- Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὕρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».
- Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικὰς αὐτῶν ἐστίας».
- Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντμήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ

ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').

Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι ...».

Ὁ α' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεὸς ...».

Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ β' χορός· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).

Ὁ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερράγαμμένους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχὺς εἰς βοήθειαν καὶ βραδὺς εἰς ὀργήν· ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ ἐπετείῳ, καθ' ἣν ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς. Ἐπιλήσμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορευθήμεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν.

Τεσσαράκοντα ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρὸ τῶν ἐρειπίων καὶ ὀρώμεν τὸ μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν καὶ τοὺς πιστοὺς σου οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δὲ ἐδίωξαν βία ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καὶ νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καὶ ἰκετεύομεν· ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλίπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμὸς καὶ χλευασμὸς τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τὸ «Ἡμάρτομεν». Ἔπιδε εὐσπλάγχῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Ἀποδιώξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐχθροὺς καὶ πολεμίους, τοὺς καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενούντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖᾳ ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ συναΐσον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμιῶν

ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων ἐν σκηναῖς ἀγίων κατάταξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐν ὑπεροχῇ καὶ ἐξουσίᾳ ὄντας φώτιζε καὶ καθοδήγει, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιώσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῇ καὶ ἡσύχιον ὀδηγουμένη, δοξάζηται σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ἽΟ ἀ΄ χορός· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή».

ἽΟ ἀρχιερεύς· τὴν ἀπόλυσιν.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ὁσίων.

22. ΤΡΙΤΗ. Μαρίας μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου τῆς Μαγδαληνῆς, Μαρκελλῆς ὁσιομάρτυρος, Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοφίλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας Μαγδαληνῆς.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίου.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θύρσου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος.

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ὀλυμπιάδος διακόνου, Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β΄ καὶ γ΄ προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις».

«Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ».

Ἀπολυτίκιον. «Ζωὴν τὴν κυήσασαν» (ᾠπαξ).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας δίς. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον, τῆς ἀγίας· «Προγόνων Χριστοῦ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος, Ἑρμολάου, Ἑρμίππου καὶ Ἑρμοκράτους ἱερομαρτύρων.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἀγίας Παρασκευῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ πλ. ἀ' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου).

27. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Ζ'

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ, παρὰ τὸ χωρίον Ἀγροκηπιά.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Τὴν σπουδὴν σου τῇ κλήσει κατάλληλον».

Κοντάκιον· «Τὸν ναόν σου, πάνσεμνε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀγίου· «Ὁ ἐπάξιως κληθεὶς Παντελεήμων» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ἀγίου· «Ἐξέλαμψε σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀγίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἀγίου.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἀγίου· «Μητρικὴν ἀγαπήσας εὐσέβειαν».

Καὶ νῦν τὸ ὁμώχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τοῦ ἀγίου· «Ἀθλοφόρε ἅγιε». Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχον θεοτοκίον· «Σὲ τὴν μεσιτεύ-

σασαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὰς ἀχράντους χειράς σου».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 6.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Μαρτυρήσας γενναίως». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χοροὶ Ἰσραήλ».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον» καὶ τὸ τοῦ ἁγίου· «Παντελεῆμον πάνσοφε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ἐλεος Θεοῦ μιμούμενος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει».

Δόξα τὸ Ζ' ἑωθινόν· «Ἴδου σκοτία καὶ πρωΐ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἄθλοφόρε ἅγιε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι».

Εὐαγγέλιον τῆς Ζ΄ Κυριακῆς Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι *Η΄* ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια *Η΄* ἐβδ. Ματθαίου.

Σημεῖωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ» (ἐκτὸς τῆς 1ης Αὐγούστου, ὅτε λέγονται αἱ· «Σταυρὸν χαράξας»). Κοντάκιον ἐν τῇ Λειτουργίᾳ μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου τὸ «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» (ἐκτὸς τῆς 1ης Αὐγούστου, εἰς ἣν λέγεται τὸ «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ» καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου, εἰς ἣν λέγεται τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον»).

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ ἀποστόλων καὶ διακόνων, Εἰρήνης ὁσίας ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ὅπου ἑορτάζεται ἡ ἁγία Εἰρήνη, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, λέγονται ἐν τῷ Ὁρθρῷ αἱ καταβασαίαι· «Χοροὶ Ἰσραὴλ» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τὸ κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

29. ΤΡΙΤΗ. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν Ὁ ἀποστόλων.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Εὐδοκίμου τοῦ δικαίου, ἡ εἰς Κύπρον μετακομιδῆ τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου (ἐκ τῶν *ΙΒ΄*).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῶν ἑπτὰ μαρτύρων τῶν Μακκαβαίων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Παύλης εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Ἀπολυτίκια, τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ. Κανόνες, ὁ τοῦ Σταυροῦ μετὰ τῶν εἰρῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου» καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 8 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἀλλ' εἰς τὸ β' ἀντίφωνον λέγεται· «... ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς». Ἀπολυτίκια, τοῦ Σταυροῦ, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ». Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου· «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σταυροῦ (ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Στεφάνου· «*Βασίλειον διάδημα*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Παρθένε πανάμωμε*» (ζήτει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὰ κατ' ἦχον θεοτοκία, ἦχος δ').

Τυπικὴ διάταξις τῶν Παρακλητικῶν Κανόνων

Ὁ Μικρὸς καὶ ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν πρὸς τὴν Θεοτόκον, ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἀπὸ 1ης ἕως 13ης Αὐγούστου, ἐκτὸς Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μικροῦ, ἐκτὸς ἐὰν ἡ 1η Αὐγούστου συμπέσῃ ἐν Κυριακῇ, ὅποτε ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ Μεγάλου. Ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ τῇ βῆ Αὐγούστου ψάλλεται πάντοτε ὁ Μέγας.

Ὁ προεστὼς ἀναγινώσκει τὸν ρμβ' ψαλμόν· «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Εἶτα ψάλλεται τὸ «Θεὸς Κύριος» τετράκις μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ καὶ τὰ τροπάρια· «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν». Δόξα, τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Καὶ νῦν· «Οὐ σιωπήσομέν ποτε, Θεοτόκε». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Παρακλήσεως ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, μετὰ στίχου εἰς τὰ δύο πρῶτα· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Τῆς α', γ', ε', ζ' καὶ θ' ᾠδῆς ἄρχεται ὁ α' χορὸς, τῆς δὲ δ', ς' καὶ ἡ' ἄρχεται ὁ β'.

Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ». Ὁ ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου», «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς», «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ α' χορὸς τό κάθισμα· «Πρεσβεία θερμῇ» καὶ ὁ β' χορὸς ἄρχεται τῆς δ' ᾠδῆς.

Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν· «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων» καί· «Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου», καὶ ὁ ἱερεὺς πάλιν τὴν δέησιν ὡς ἀνωτέρω. Ὁ β' χορὸς τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν» καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ προκειμένον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» τρεῖς μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ». Εἶτα ἀναγινώσκειται ὑπὸ τοῦ ἱερέως τὸ εὐαγγέλιον τῆς Παρακλήσεως (ἐν τῇ Μικρᾷ τὸ «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» καὶ ἐν τῇ Μεγάλῃ τὸ «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά»).

Μετὰ τὸ εὐαγγέλιον, ὁ β' χορὸς τὸ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται τὰ Δόξα: «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τά· «Μὴ καταπιστεύσης με», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ» καί· «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων». Ὁ ἱερεὺς· «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου», οἱ χοροί· «Κύριε, ἐλέησον» ἰβ' (τετράκισ ἀνὰ τρίς), ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς» καὶ ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ ψάλλονται αἱ ζ', ἢ καὶ θ' ᾠδαί.

Ἀπὸ τοῦ μεγαλυναρίου· «Ἄξιόν ἐστιν», ὁ ἱερεὺς θυμῷ τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν. Πρὸ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων», ψάλλεται καὶ τὸ μεγαλυνάριον τοῦ ναοῦ.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς» ἢ τὸ τῆς ἡμέρας ἀπολυτίκιον, ἀναλόγως τῇ προβλέψει τοῦ Τυπικοῦ.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς μνημονεύει καὶ πάλιν ὡς ἀνωτέρω ἐπιλέγων καὶ τὴν δέησιν· «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» καὶ τὴν εὐχὴν· «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός». Εἶτα· «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός». Ὁ ἀναγνώστης· «Ἀμήν. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός». Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.

Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τῶν πιστῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ ἐξαποστειλάρια· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίτιδος (ἀγίας Φωτοῦς).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Φωτεινῆς εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ Ἡ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου ὁσίων.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Η'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Βασίλειον διάδημα».

Κοντάκιον· «Πρῶτος ἐσπάρης ἐπὶ γῆς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀγίων· «Οἱ ὄσιοί σου, Κύριε».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «ὑπὸ τὴν σῆν, Δέσποινα, σκέπην».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἀγίων εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κάθισμα τῶν ἀγίων· «Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος περιφανῶς».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον».

Ἀφ' ε' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Χοροὶ Ἰσραήλ».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τριάδος, κόρη, τέτοκας».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Η' ἑωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἄπολυτικά· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς Ἡ' Κυριακῆς· «Παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος».

Εὐαγγέλιον τῆς Ἡ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Θ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, ψάλλονται ἀντὶ τοῦ ἀπολυτικίου τῶν ἀγίων, ὡς μὴ ἐχόντων δοξαστικόν, τὰ τρία κατανοητικὰ τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς». Δόξα· «Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς». Καὶ νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην».

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἑπτὰ παιδῶν.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβὼρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» (ἄπαξ).

5. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου, Εὐσιγνίου μάρτυρος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον (δίς). Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ

τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Εἰς τὴν α', ἡ καὶ θ' ᾠδὴν, εἰς ἃς ὑπάρχει τριώδιον, λέγεται ὁ προεόρτιος, ὁ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τριώδιον εἰς 6 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἡ καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, μετὰ τῶν στίχων·

«Ἐλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου».

«Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν».

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον». Ἀπόστολος, ὁ προεόρτιος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτή τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ συλλαλήσας», μετὰ τῶν στίχων·

«Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ».

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Τῆ Τετάρτῃ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης» καὶ ἡ ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Θαβῶρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. **Δόξα:** «Ταῖς τῶν ἀποστόλων». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεὸς ..., Ὁ φωτί σου ἄπασαν» (ζῆτει εἰς τὴν λιτήν).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν ἀ' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 (ἐκτὸς τῆς δ' καὶ θ' ᾠδῆς, εἰς ἃς ψάλλονται καὶ οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος), μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Θαβῶρ» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ὡδὴ τῶν κανόνων, ὡς ἀνωτέρω προδιεγράφη. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον, Λόγε» (τρῖς).

Αἵνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς: ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α'

Στίχ. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύι αὐτοῦ,
περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἔρχεται,
ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β'

Στίχ. «Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών,
ὕπερ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς».

Στίχ. «Μήτηρ Σιών, ἔρει ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Στίχ. «Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Στίχ. «Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας».

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Εἰσοδικόν. «Θαβὼρ καὶ Ἐρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»³².

Ἄπολυτίκιον. «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Κοντάκιον. «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλῆσιν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη»³³.

Κοινωνικόν. «Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου πορευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς·

32. Τοῦτο εἶναι τὸ παλαιὸν εἰσοδικόν, τὸ ὁποῖον ὀρίζουν τὰ πλεῖστα *Τυπικὰ* καὶ τὸ *Μηναῖον*. Τὸ εἰς ἱερατικὰς φυλλάδας εὐρισκόμενον εἰσοδικόν· «Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς» εἶναι μεταγενέστερον.

33. Τοῦτο διατάσσεται ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν *Τυπικῶν*. Τὸ συνήθως ψαλλόμενον· «Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη» δὲν εἶναι εἰρμὸς θεοτοκίος, ἀλλὰ τὸ γ' τροπάριον τῆς ζ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ συνιστᾷ νεωτέραν πρᾶξιν.

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει». Δόξα, καὶ νῦν τὸ κοντάκιον αὐτῆς· «Ἐπι τοῦ ὄρους μετεμορφώθης» καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἢ

Εὐχὴ εἰς μετάληψιν σταφυλῆς

Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὠριμοτάτην στάσιν ἐλθεῖν ἠδύοκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασιν δῶρον εἰς ἐξιλασμὸν ἁμαρτιῶν, διὰ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀγίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

«Ἀμήν. Εἴη τὸ ὄνομα» καὶ ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ».

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, εἰς ὃν γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ», μετὰ τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασαί· «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἢ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου, Μικάλλου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Δομετίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μικάλλου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον μεθέορον.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Αιμιλιανού επισκόπου Κυζίκου, Εύτυχίου όσιου, κτήτορος τῆς ἐν Κύπρῳ μονῆς τῶν Ἱερέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐτυχίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (ἄπαξ).

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαθίου ἀποστόλου.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λαυρεντίου μάρτυρος τοῦ ἀρχidiaκόνου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Κοντάκιον· «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «*Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε*» (6η Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Ἄνθρακά σοι ἔδωκε*» (10η Αὐγούστου).

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «*Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν τὴν σὴν*» (6η Αὐγούστου).

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Πέτρῳ καὶ Ἰακώβῳ καὶ Ἰωάννῃ*» (6η Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρώῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει».

Καθίσματα· τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (10ῃ Αὐγούστου), ἤτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Μετεμορφώθης, Ἰησοῦ», διὰ δὲ τὴν β'· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς· τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Τὸν οὐράνιον πλουτόν». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος».

Ἀφ' ς' ὥδῆς· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια· τὸ θ' ἀναστάσιμον· «Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα» καὶ τὸ μεθέορτον· «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου, Κύριε».

Αἶνοι· ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρὸ τοῦ τιμί-ου Σταυροῦ σου» (6ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἔθεμελίωσας».

«Θαβῶρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα, τὸ θ' ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Ἀπόστολος τῆς Θ' Κυριακῆς· «Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί».

Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἡνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητάς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Γ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (ἄπαξ).

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐπλου μάρτυρος τοῦ διακόνου, τὸ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαῦμα τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν θαύματος τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει» (ἄπαξ).

12. ΤΡΙΤΗ. Φωτίου καὶ Ἀνικήτου μαρτύρων.

Σημείωσις. Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἐν τῇ 13ῃ Αὐγούστου ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Φωτίου καὶ Ἀνικήτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ ἐσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς

λιτῆς. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» (τρὶς, διὰ τὴν ἀπόδοσιν).

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως, Μαξίμου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωτῷ. Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ αὐτῆς, ἐξαιρουμένων τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Τῷ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῶν προεορτιῶν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται ὁ Μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «*Λαοὶ προσκικτήσατε*» (ἄπαξ).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μιχαίου προφήτου, Μαρκέλλου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀπαμείας τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (δίς). Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα. Εἶτα τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τῶν στίχων· «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου*».

«*Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου*».

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσορροιατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωτίσσης καὶ Χρυσοκουρδαλιωτίσσης.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Λαοὶ προσκιρτήσατε».

Κοντάκιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Θεαρχίῳ νεύματι», ὀκτάηχον δίχορον.

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν, λαοί», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου».

«Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει» (τρῖς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ὅτε ἡ μετὰστασις».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «Μακαρίζομέν σε».

Ἀφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Πεποικιλιμένη τῇ θείᾳ δόξῃ».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων, μετὰ τῶν μεγαλυναρίων πρὸ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν τροπαρίων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὰ δύο δὲ τελευταῖα τροπάρια προτάσσεται τοῦ μεγαλυναρίου τὸ «Δόξα» καὶ τὸ «Καὶ νῦν». Εἶτα ἡ καταβασία· «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Ἑξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ Κοιμήσει σου» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Στίχ. «Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών».

«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.*»

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Στίχ. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκηνώμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».

«*Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός.*»

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ὁ μονογενής.*»

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου».

«*Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν.*»

Στίχ. «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;».

«*Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν.*»

Στίχ. «ὦ Κύριε, ἐγὼ δοῦλος σός, ἐγὼ δοῦλος σός
καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου, διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου».
«Ἐν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον. «Ἐν τῇ γεννήσει».

Κοντάκιον. «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. «Τοῦτο φρονεῖσθω».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ α' κανόνος. «Αἱ γενεαὶ
πᾶσαι ..., Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι».

Κοινωνικόν. «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ
Ὅρθρῳ φάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ κατα-
βασίαι. «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ
στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ
κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδῆ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἦτοι τοῦ ἁγίου Μανδηλίου, Διομήδους
μάρτυρος, Δημητρίου τοῦ νέου μάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μανδηλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια
Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Ἀπολυτίκια. «Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον. «Τὴν
ἄχραντον εἰκόνα σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Καθίσμα-
τα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ* καὶ ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ τῆς εἰκόνας εἰς 4 μετὰ στίχου. «Δόξα σοι, ὁ
Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4. Καταβασίαι οὐ λέγονται,
ἀλλὰ φάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ὠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ὠδῆς,

τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρημὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, καὶ οἱ φαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῶμα. Εἶτα τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῶμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Ἀπολυτίκια, τῆς ἑορτῆς, τῆς εἰκόνας καὶ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου Μανδηλίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

17. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μύρωνος μάρτυρος.

Ἦχος α'. Ἑωθινὸν Γ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐν τῇ γεννήσει». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Κοντάκιον· «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» (15ῃ Αὐγούστου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου· «Ὅτε ἀθείας ἡ πυρὰ» (17ῃ Αὐγούστου).

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, φιλεόρτων τὸ σύστημα» (15ῃ Αὐγούστου, δοξαστικὸν λιτῆς).

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἐξεδήμησας» (15ῃ Αὐγούστου).

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν τῇ γεννήσει».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (17ῃ Αὐγούστου), ἦτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «Ἀπὸ τοῦ σκῆνους σου»³⁴, διὰ δὲ τὴν β΄· «Ἐν χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς».

Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδης: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Τὴν ἐν πρεσβείαις», εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «Μυριπνόις ἄσμασι». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Τὴν σεπτὴν μετάστασιν».

Ἀφ' ς' ὥδης: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ἰ' ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα» καὶ τὸ μεθέορτον· «Μετὰ βροντῆς ἐν νεφέλαις».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου» (15ῃ Αὐγούστου) εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου».

«Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν· ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».

Δόξα τὸ Ἰ' ἑωθινόν· «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, μετὰ τοῦ· «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

34. Εἰς τὸ Μηναῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, κάθισμα μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν ὀρίζεται τό· «Εἰς τὰ οὐράνια».

Ἀπολυτίκια. «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἐν τῇ γεννήσει», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον. «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Ἀπόστολος τῆς Ἰ Κυριακῆς· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους».

Εὐαγγέλιον τῆς Ἰ Κυριακῆς Ματθαίου· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΑ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἑβδ. Ματθαίου.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σαμουὴλ προφήτου, Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων, Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου καὶ ἁγίου Λουκίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Θαδδαίου ἀποστόλου, Βάσσης μάρτυρος.

22. ΠΑΡΑΚΕΥΗ. Ἀγαθονίκου μάρτυρος.

Σημεῖωσις. Σήμερον συμφάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λούππου, διὰ τὸ κατὰ τὴν κγ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Λούππου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Σημεῖωσις. Ἐφεξῆς, μέχρι καὶ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασαί· «Σταυρὸν χαράξας». Κοντάκιον δὲ μέχρι καὶ

τῆς 12ης Σεπτεμβρίου, ψάλλεται τὸ «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης καὶ τῆς 7ης Σεπτεμβρίου, καθ' ἃς ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν ΙΑ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*὘ν τῇ γεννήσει*».

Κοντάκιον· «*Τὴν ἐν πρεσβείαις*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Μάρτυς Εὐτυχῆ μακάριε*».

Δόξα καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου*». Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*ᾠ θαύματος καινοῦ*».

Ἀπολυτίκια τὸ ἀναστάσιμον· «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Ὅτε κατῆλθες*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Φέγγος ἤστραψας*». Δόξα καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Θεία γέγονας*».

Ἄφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θεῖαν ἔγερσιν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἦ φοβερὸν μυστήριον».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα·

Δόξα, τὸ ΙΑ' ἐωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος τῆς ΙΑ' Κυριακῆς· «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς».

Εὐαγγέλιον τῆς ΙΑ' Κυριακῆς Ματθαίου· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεῖαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Ματθαίου.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἐπάνοδος τῶν λειψάνων τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου, Τίτου ἀποστόλου, Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας Κωνσταντίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ κοινωνικὸν τῶν ἀποστόλων.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας μαρτύρων.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ποιμένος ὁσίου, Φανουρίου μάρτυρος τοῦ νεοφانوῦς.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Μωυσέως ὁσίου τοῦ Αἰθίοπος, Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρκαδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀποτομή τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Νηστεία.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῶ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται».

«Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου καὶ Παύλου τοῦ νέου τοῦ Κυπρίου, πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Βριένης ὁσίας τῆς ἐν Κύπρῳ.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἦχος γ'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «*Μνήμη Δικαίου*».

Κοντάκιον· «*Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξὸς ἀποτομή*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Ἡ σορὸς ἡ κατέχουσα*» εἰς 4.

Δόξα τῆς Θεοτόκου· «*Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον*».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «*Φρένα καθάραντες καὶ νοῦν*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου· «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς Θεοτόκου, ἥτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «*Τὴν ζώνην τὴν σεπτὴν*», διὰ δὲ τὴν β΄· «*Τῆς τιμίας ζώνης σου*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῆς Θεοτόκου ἀμφοτέροι ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, εἶτα τὰ καθίσματα αὐτῆς· «*Τὰ καταθέσια τῆς σῆς*». Δόξα, καὶ νῦν· «*Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί*».

Ἀφ΄ ς΄ ὥδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Α΄ ἀναστάσιμον· «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*» καὶ τὰ δύο τῆς Θεοτόκου· «*Ὁ πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*» καί· «*Κυρία πάντων πέλουσα*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «*Ὡς ὑπέρλαμπρον στέφανον*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:

«*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*».

«*Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ: ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος*».

Δόξα, τὸ Α΄ ἑωθινόν· «*Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Θεοτόκε ἀειπάρθενε», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου· «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή».

Εὐαγγέλιον τῆς IB' Κυριακῆς Ματθαίου· «Νεανίσκος τις προσῆλθε».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἐβδ. Ματθαίου.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοῖ τοῦ νέου ἔτους, Συμεὼν ὀσίου τοῦ Στυλίτου καὶ ἀρχιμανδρίτου, τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν, Καλλίστης μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β', γ' καὶ δ' ἰδιομέλου, προτάσσονται οἱ στίχοι·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

«Εὐλόγησεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας μόνον³⁵ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6

35. Οἱ βουλόμενοι, ὅμως, ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὸν ὅσιον Συμεῶν, δυνατὸν ν' ἀκολουθήσωσι τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, ἡτοῖ μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ πολυέλεος καὶ τὰ μετ' αὐτὸν καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;». Εἶτα, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὀσίου· «Πάντα μοι παρεδόθη» (ζήτει ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς 5ης Δεκεμβρίου) καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα» (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἰδιόμελον· «Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα» εἶναι τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὄχι τοῦ ὀσίου).

καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν ἁγίων γυναικῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρόγητῶ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου). Ἀπολυτίκια, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρόγητῶ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν) ἢ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς Ἰνδίκτου³⁶. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλουῖα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. ΤΡΙΤΗ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάμαντος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

36. Ὅπου ἑορτάζεται ὁ ὁσιος, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυδώρου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μιουσέως προφήτου τοῦ θεόπτου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ζαχαρίου προφήτου πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, θαῦμα παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τοὺς κανόνας τοῦ ἀρχαγγέλου λέγεται ὁ στίχος· «Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σώζοντος μάρτυρος, Σώζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἀσπρογιᾶ) τῆς Πάφου, τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος Σμύρνης.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Β'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νέου μάρτυρος Σώζοντος εὑρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν».

Κοντάκιον· «Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «*Τῆς παγκοσμίου τῶ κόσμῳ*» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου· «*Σθένει δυναμούμενος*».

Δόξα τὸ προεόρτιον· «*Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν*».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἡ παγκόσμιος χαρά*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῇ πρώῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*».

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια, ἦτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «*Τεχθεῖσα παραδόξως*», διὰ δὲ τὴν β΄· «*Τὰ οὐράνια πάντα*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Σωθεῖς διὰ πίστεως*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*».

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β΄ ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Ἀγάλλου, κτίσις ἅπασα*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ»
εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα τὸ Β΄ ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί»,
τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μα-
ρία».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν
γράμμασιν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν οὐρανόν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ
Εὐαγγέλια ΙΔ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.*

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ,
ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου καὶ ἡ ἱερὰ μονὴ Παν-
αγίας Ἁγίας Νάπας.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, Θ' Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα· «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἡ παγκόσμιος χαρά», μετὰ τῶν στίχων:

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε» (τρῖς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῶμα. Δόξα· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρὰ*» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἄπὸ γ΄ ὠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «*Πύλην ἀδιόδευτον*».

Ἄφ΄ ς΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν δύο κανόνων, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*» καί· «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγάλλονται τὰ πέρατα*» καί· «*Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι*».

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «*Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ*».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ,*
εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ*».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ*
ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ὦμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν
εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω,
ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν».
«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος».
«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».
«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «Τούτῳ φρονείσθω ἐν ὑμῖν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ β' κανόνος· «Ἄλλότριον
τῶν μητέρων ἢ παρθενία».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρω

ψάλλονται οί κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εισοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν ἁγίων, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν· «Χάρις τῷ λυτρωτῇ» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων, Ἡσαΐου ὀσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ἡσαΐου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρας ὀσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου ὀσίου τοῦ μαγείρου.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιβ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος, Κουρνούτου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀγροκηπίᾳ.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν

δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κορνηλίου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδους καὶ Σταυροῦ Μίνθης.

Σήμερον οὐδέν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν». Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος».

Κοντάκιον· «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίροις, ὁ ζωηφόρος Σταυρός», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος». **Εὐαγγέλιον** τῆς ἑορτῆς: «Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα» (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης).

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα: «Σύ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανὼν ὁ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἄπαξ).

Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι: «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ: «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: «Σταυρός, ὁ φύλαξ» (δὶς) καὶ: «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἄπαξ).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ΄).

Ἡ τάξις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερυγίων καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσιν ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἴσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς

ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἶτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον θυμιᾶ κύκλω αὐτοῦ, φάλλων τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δίς.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἱαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν καὶ ὑψοῖ αὐτὸν λέγων μεγαλοφώνως· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρεῖς διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἄνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ*». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων*». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ) ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν

λαόν, ψάλλον τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλον τὸ «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς. (Ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα»).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἄντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός,
καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλε-
σιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἄντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Στίχ. «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Στίχ. «Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο,
ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Στίχ. «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν. «Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον. «Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», ὁ α' εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος· «Μυστικὸς εἶ,
Θεοτόκε».

Κοινωνικόν. «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω
τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι *ΙΕ'* ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** *ΙΕ'* ἐβδ. *Ματθαίου*.

Σημειώσεις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν μὲν τῷ Ὅρθρω στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Μετὰ τὰ ἑξαποστειλάρια, οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, πνεύματα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

16. ΤΡΙΤΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστewς, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου παρὰ τὸ χωρίον Πολιτικόν.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ἡρακλειδίου, Αὐξιβίου καὶ Ἀναστασίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. (Ἐὰν ὅμως ἑορτάζηται ὁ ἅγιος, Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ, Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*». Δόξα· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι διὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον», διὰ δὲ τὴν β'· «Μόνον ἐπάγη».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ εἶτα ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν

εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»³⁷.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» καί· «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἅπαξ ἕκαστον).

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον προέρχεται».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ἵψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ἵψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ β' εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

37. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα φαλῆ εἰς ἦχον πλ. β', μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι 1ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, ὡς μὴ φαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοῦς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου, τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης, Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίας Θέκλης παρὰ τὸ χωρίον *Μοσφιλωτή*.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θέκλης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου»³⁸.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἐορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ εὗρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου³⁹, Χαρίτωνος ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Ε΄

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Νεοφύτου, Χαρίτωνος καὶ Αὐξεντίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡσπερ ἄστρον μέγιστον».

38. Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου τύχη ἐν Κυριακῇ.

39. Ὅπου ὁ ἅγιος Νεόφυτος ἐορτάζεται ἐπισημῶς, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν μετὰ τῶν ἀναστασίμων (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 23 ἑξ.).

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Δεῦτε, πιστοί, συνελθόντες» (Κύπρια Μηναία) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Πάθη τὰ τοῦ σώματος».

Δόξα τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Δεῦτε, τῶν Κυπρίων ὁ δῆμος».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Τῶν Λευκάρων τὸ κλέος». Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Ἡ σεπτὴ σου σήμερον». Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παρθένε πανάμωμε».

Ἀφ' ς΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ πρῶτον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων», τοῦ ἁγίου

Χαρίτωνος: «Ἀθλήσει μὲν τὸ πρότερον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Βουλῆς μεγάλης ἄγγελον».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Κύπρος Χριστοῦ εὐωδία» καὶ τὰ δύο πρῶτα τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Δόξα τὸ Ε΄ ἐωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων, Χριστέ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Τῶν Λευκάρων τὸ κλέος», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Ις΄ Κυριακῆς· «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν».

Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν. Ἀπόστολοι ΙΖ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

30. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ ὀσίου τοῦ μελωδοῦ, τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Κουκουζέλου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Σκέπης ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος⁴⁰.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ἡ ἁγία Σκέπη, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

2. ΠΕΜΠΤΗ. Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης τῆς παρθενομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Διονυσίου ἱερομάρτυρος τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἱεροθέου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Θεοδώρου ὀσίου τοῦ Ταμασέως, Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ ἐν *Καλοπαναγιώτῃ*.

40. Προκρίνεται ἡ «Ἀσματικὴ ἀκολουθία τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου», ἔκδοσις Ἱεροῦ Ἑσυχαστηρίου Ἁγίας Σκέπης, Βίγλα Μεγίστης Λαύρας, Ἅγιον Ὄρος 1988.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Θεοδώρου καὶ Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ διαλαμφάντων ἁγίων⁴¹, Χαριτίνης μάρτυρος, Ἑρμογένους ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν ς'

Ἡ ἀκολουθία πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ διαλαμφάντων ἁγίων εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν) καὶ εἰς τὴν «*Ἀσματικὴν αὐτῶν ἀκολουθίαν*», ἣν ἐξέδωκεν ἡ ἱερὰ μονὴ Σταυροβουνίου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἑρμογένους εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*». Δόξα· «*Μνήσθητι, Κύριε*».

Κοντάκιον· «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ 4 προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Δόξα τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «*Σήμερον εἰς ἐν συνέλθωμεν*».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἱλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Ἡ λιτὴ τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «*Διελθόντες νομίμως*».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*». Δόξα, τῶν ἐν Κύπρῳ ἁγίων· «*Τοὺς ἐν Κύπρῳ ἁγίους*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

41. Κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἔχει καθιερωθῆ νὰ ἐορτάζηται ἡ μνήμη «*Πάντων τῶν ἐν τῇ νήσῳ Κύπρῳ διαλαμφάντων ἁγίων*». Ὡς ἐκ τούτου, φάλλεται μὲν ἡ ἀναστάσιμος ἀκολουθία μετὰ τῆς τῶν ἁγίων, ἡ δὲ τοῦ *Μηναιίου* καταλιμπάνεται.

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «Ἡ νῆσος Κύπρος». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Σὺν τοῖς ἀγίοις».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτῶν· «Ἱεράρχαι, ὅσιοι». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκον ἄχραντον».

Ἀφ' ε' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ε' ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «Χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Σωματωθεὶς, πανάμωμε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων· «Τί ὑμᾶς καλέσωμεν, ἄγιοι;», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ».

«Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Δόξα τὸ ε' ἑωθινόν· «Ἡ ὄντως εἰρήνη σύ, Χριστέ».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια. «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τοὺς ἐν Κύπρῳ ἀγίους», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῶν ἐν Κύπρῳ ἀγίων. «Οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγονίσαντο» (ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων).

Εὐαγγέλιον τῆς Β΄ Κυριακῆς Λουκᾶ. «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν». Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΗ΄ ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** Γ΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θωμᾶ ἀποστόλου, Κενδέου ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Ἁγίου Κενδέου παρὰ τὸ χωρίον Αὐγόρου Ἀμμοχώστου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κενδέου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Κενδέας, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

7. ΤΡΙΤΗ. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων, Πολυχρονίου ἱερομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Σεργίου καὶ Βάκχου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυχρονίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πελαγίας ὁσίας, Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Σολίᾳ τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτέμονος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ Ἀλφαίου, Ἄνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας τῆς συμβίας αὐτοῦ ὁσίων.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἄνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Ὅπου ὅμως ἐορτάζονται οἱ ἅγιοι Ἀνδρόνικος καὶ Ἀθανασία, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων.

10. ΠΑΡΑΚΕΥΗ. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλίππου ἀποστόλου ἐνὸς τῶν ἑπτὰ διακόνων, Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας τοῦ ποιητοῦ καὶ Γραπτοῦ, Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων, Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ τῆς Κύπρου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ζηναΐδος καὶ Φιλονίλλης καὶ τοῦ ὁσίου Ἰωνᾶ εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὅμως ἐορτάζονται αἱ ἅγιοι Ζηναῖς καὶ Φιλονίλλη ἢ ὁ ὄσιος Ἰωνᾶς, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων ἢ τοῦ ὁσίου.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΛΟΥΚΑ. Τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ' Οἰκου-
μενικῆς Συνόδου, Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἀνδρονίκου μαρτύρων, Θεοσεβί-
ου ὁσίου τοῦ Ἀρσινόϊτου, Ἐπικτήτου ὁσίου.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Ζ'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεοσεβίου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυ-
πρίων Μηναιῶν* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐπικτήτου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.
Τὴν ἀκολουθίαν τῶν πατέρων ζητεῖ ἐν τῷ *Μηναιῶ* μετὰ τὴν 11ην
Ὀκτωβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τῶν πατέρων· «Τὰς ἑπτὰ
συνόδους».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὰς μυστικὰς σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

Εἵσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος». Δόξα, τῶν πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς τῶν πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεοτόκε ἡ προστασία». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν πατέρων· «Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων εἰς 4, μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῶν πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῶν πατέρων.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τῶν πατέρων· «Πατέρες οὐρανόφρονες» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Πρεσβείαις, ὑπεράγαθε».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις».

Δόξα τῶν πατέρων· «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορὸς».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων· «Τέκνον τίτε, πιστὸς ὁ λόγος».

Εὐαγγέλιον τῆς Δ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Δ' ἐβδ. Λουκᾶ.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κάρπου καὶ Παπύλου μαρτύρων, Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΤΡΙΤΗ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καὶ Κελσίου μαρτύρων, Κοσμᾶ ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ τοῦ ποιητοῦ, Θεράποντος ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λουκιανοῦ ὁσιομάρτυρος πρεσβυτέρου τῆς μεγάλης Ἀντιοχείας.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Λογγίνου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου, τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὡσηὲ προφήτου, Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν τῇ Κρίσει, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λουκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἰωὴλ προφήτου, Οὐάρου μάρτυρος, Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν Η'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μνάσωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστά».

Κοντάκιον· «Μαθητῆς γενόμενος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ προφήτου· «Τὸ θεῖον

Πνεῦμα ἐκκέχυται» καὶ τὰ 3 τοῦ μάρτυρος· «Ἄθλους θεασάμενος».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἢ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ προφήτου εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ μάρτυρος εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ προφήτου· «Τῶν μολυσμῶν προκαθαρθεῖς». Δόξα, τοῦ μάρτυρος· «Τοὺς ἄθλους τῶν σεπτῶν». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε ἀγνή».

Ἀφ' 5' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Η' ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τριάδος, κόρη, τέτοκας».

Αἵνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Η' ἔωθινόν· «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα».

Καὶ νῦν: «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς ΙΘ' Κυριακῆς· «Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Κ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ε' ἐβδ. Λουκᾶ.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία, Ματρώνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γερασίμου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου, Σωκράτους ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου Ἀγκύρας, Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνῃ Μόρφου, Χριστοδούλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ΄ τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Σωκράτους, καὶ Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ Παίδων, Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐλαλίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Ἰακώβου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, ἐνῶ πολλαχοῦ εἴθισται σήμερον νὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία αὐτοῦ.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου μαρτύρων καὶ νοταρίων.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΛΟΥΚΑ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου σεισμοῦ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν Θ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ἀγωνισάμενοι καλῶς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 6 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος».

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ *Μηναίου*.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἐχει μὲν ἡ θειοτάτη σου».

Καὶ νῦν τὸ ὁμώγηον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Μέγαν εὐρατο». Καὶ νῦν, τοῦ σεισοῦ· «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν»⁴².

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Τὸν συμπαθέστατον». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Θεομακάριστε».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἕωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ σεισοῦ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα

42. Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ἀπολυτίκια λέγονται τὸ ἀναστάσιμον, τοῦ σεισοῦ. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε».

τοῦ ἁγίου· «*Εὐσεβείας τοῖς τρόποις*». Δόξα, τὸ ἕτερον· «*Βασιλεῖ τῶν αἰώνων*». Καὶ νῦν, τοῦ σεισμοῦ· «*Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς*».

Ἄφ' 5' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Θ' ἀναστάσιμον· «*Συγκεκλεισμένων, Δέσποτα*», τοῦ ἁγίου· «*Μάρτυς Χριστοῦ, Δημήτριε*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Τὸν σαρκωθέντα Κύριον*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «*Δεῦρο, μάρτυς Χριστοῦ*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται*».

«*Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει*».

Δόξα τοῦ ἁγίου· «*Τὸν λόγχαις κληρωσάμενον*».

Καὶ νῦν: «*ὑπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», «*Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν*», «*Μέγαν εὐρατο*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Προστασία τῶν Χριστιανῶν*».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «*Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*».

Εὐαγγέλιον τῆς 5' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΑ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια 5' ἐβδ. Λουκᾶ.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νέστορος μάρτυρος.

28. ΤΡΙΤΗ. Τερεντίου, Νεονίλλης καὶ τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν μαρτύρων, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου, Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου. (Ἐθνικὴ ἑορτή).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Διομήδους εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*. Ἐπέτειος τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ὑπερησπίσατο γενναίως μαχομένη ὑπὲρ τῶν πατρίων ἐδαφῶν.

Τυπικὴ διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940

- Ὁ διάκονος· «Εὐλόγησον, δέσποτα».
- Ὁ ἀρχιερεὺς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».
- Ὁ ἀ' χορὸς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».
- Ὁ β' χορὸς· Δόξα καὶ νῦν· «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ».
- Οἱ χοροί· Τὴν δοξολογίαν.
- Ὁ διάκονος· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
- Ὁ ἀ' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν».
- Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῶ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- Ὁ ἀ' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ».
- Ὁ ἀ' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- Ὁ β' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (γ').
- Ὁ διάκονος· «Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- Ὁ ἀ' χορὸς· «Κύριε, ἐλέησον» (ἄπαξ).
- Ὁ ἀρχιερεὺς· «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός».
- Ὁ διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἦ ὁ ἀΐ χορός· «Κύριε, ἐλέησον».

Ἦ ἀρχιερεὺς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τὸ ἡμέτερον ἔθνος αἰεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος τούτου, ὁ τὴν κραταιάν σου προστασίαν καὶ βοήθειαν χορηγήσας τούτῳ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι κατὰ τὸν δεινὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον ἐνισχύσας τοῦτο κατὰ πολεμίου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, καὶ δουλωθὲν στηριξίας, διασώσας τε καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ αἰεὶ ἐλεύθερον τὸ ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριζε τοῦτο καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάγχυν ὄμματί σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδιώξον ἀπ' αὐτῆς ἐχθροὺς καὶ ἐπιβούλους, τοὺς παντειοτρόπως καταδυναστεύοντας καὶ ἐξουθενοῦντας τὸν λαόν σου καὶ βεβηλοῦντας τοὺς ναοὺς σου. Σύντριψον τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ ταπεινώσον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν. Σύντμησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Δός, Κύριε, ἰσχὺν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐν ἐξουσίαις ὄντας κατεύθυνον κατὰ τὸ σὸν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν βοήθει καὶ ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερομένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχή καὶ ἡσύχιον καὶ αὐθις ὀδηγουμένη, δοξάζηταιί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

- Ὁ ἀρχιερεὺς (ἢ ὁ ἱερεὺς)· τὴν ἀπόλυσιν.
 Ὁ χορός· «Τὸν δεσπότην καὶ ἀρχιερέα».
 Ὁ ἐντεταλμένος· τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας.
 Ὁ χορός· τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.
 Ὁ ἱερεὺς· «Δι' εὐχῶν».

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας, Ἀβραμίου ὀσίου.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ζηνοβίου ἱερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, Θεράποντος ὀσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντα.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἀγίων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Θεράποντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου καὶ Ναρχίσσου, ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων, Ἐπιμάχου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἀναργύρων τῶν ἐξ Ἀσίας, Δαυΐδ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδιφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ἐωθινὸν Γ΄

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὠρα

Ἀπολυτίκιον· «Ἅγιοι ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί».

Κοντάκιον· «Οἱ τὴν χάριν λαβόντες».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων· «Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα» εἰς 4.

Δόξα τῶν ἁγίων· «Σήμερον ἡ πενταυγής».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν ἁγίων· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ».

Καὶ νῦν τὸ ὁμώγηον θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα,

τῶν ἁγίων· «Ἄθλοφόροι Κυρίου». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων εἰς 6.

Ἀπὸ γ΄ ὥδης· τὸ κάθισμα τῶν ἁγίων· «Κατεπλάγησαν ποτέ». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Ἀκινδύνως τὸν δρόμον». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον».

Ἀφ΄ ς΄ ὥδης· τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια· τὸ Γ΄ ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα», τῶν ἁγίων· «Ἀκίνδυνον πηγάζετε» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας».

Αἴνοι· τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τὸ Γ΄ ἑωθινόν· «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον».

Καὶ νῦν· «Υπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Τὸ παιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἄθλοφόροι Κυρίου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς ΚΑ΄ Κυριακῆς· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος».

Εὐαγγέλιον τῆς Ε΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΒ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ζ' ἐβδ. Λουκᾶ.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκεφιμᾶ, Ἰωσήφ καὶ Ἀειθαλᾶ μαρτύρων, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Λύδδῃ ναοῦ Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου, ἥτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου ἱερομαρτύρων, Γεωργίου ὁσίου τοῦ Καρσλίδου.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπισκόπου Ῥώμης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Λίνου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ, Δημητριανοῦ ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) τῆς Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Δημητριανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ' μαρτύρων, Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατῆγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ παρὰ τὸ χωρίον Ἀναλύνοντας Λευκωσίας καὶ ὁ καθεδρικός ναὸς Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ τῆς ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν ἱερᾶς μητροπόλεως Κυρηνείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἁσωμάτων λέγεται ὁ στίχος· «Ἅγιοι ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», μετὰ τῶν ἐξῆς παραλλαγῶν:

Εἰς τὴν α' ᾠδὴν: «... ταύτης τὴν εἴσοδον».

Εἰς τὴν γ' ᾠδὴν: «... κὰν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου».

Εἰς τὴν ε' ᾠδὴν: «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν: «... τὰ ἱερά εἰσόδια τῆς Θεομητόρος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῶν ἁσωμάτων. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ἀλληλουῖα».

Σημείωσις. Αἱ σημεριναὶ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς ὡς διευπλώθησαν ἀνωτέρω μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου. Τὸ δὲ κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός» ψάλλεται μέχρι καὶ τῆς 25ῆς Νοεμβρίου, πλὴν τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον· «Εὐφροσύνης σήμερον».

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ θαυματοουργοῦ, Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων, Ματρώνης ὁσίας, Συμεὼν ὁσίου τοῦ μεταφραστοῦ⁴³.

Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν ΙΑ'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Νεκταρίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

43. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται καὶ ψάλλονται ἡ ἀναστάσιμος καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Νεκταρίου ἐκ τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν*.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκιον· «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν ἀρχιστράτηγοι».

Κοντάκιον· «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Σήμερον φαιδρῶς ἐξέλαμψεν».

Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

Ἡ λιτὴ τοῦ ἁγίου.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἁγίου· «Ἐχει μὲν ἡ οὐράνιος Ἱερουσαλήμ».

Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχηον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Σηλυβρίας τὸν γόνον». Καὶ νῦν, τὸ ὁμώχηον θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδόξων δογμάτων». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Μαгнаδόχον σε στάμμον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἁγίου εἰς 4 ἕκαστος.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου, εἶτα τὸ κάθισμα αὐτοῦ· «Ἀρετῆς διανύσας». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν ὑπέριμμον στάμμον».

Ἄφ' ἑ' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Κυπρίου Μηναίου.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμβρίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ ΙΑ' ἀναστάσιμον· «Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν», τὰ δύο τοῦ ἁγίου· «Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου» καί· «Θεοπρεπῶς βιώσας» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Θεοχαρίτωτε κόρη».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου· «Ἀσματικῶς συνελθόντες», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα:
«Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».

«Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται».

Δόξα τὸ ΙΑ' ἑωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Σηλυβρίας τὸν γόνον», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου· «Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε» (Κύπρια Μηναιᾶ).

Εὐαγγέλιον τῆς Ζ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, ᾧ ὄνομα Ἰάειρος».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΓ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου ἐκ τῶν Ὁ' ἀποστόλων, Ὁρέστου μάρτυρος, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ Καππαδόκου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

11. ΤΡΙΤΗ. Μηνᾶ μεγαλομάρτυρος, Βίκτωρος, Βικεντίου καὶ Στεφανίδος μαρτύρων, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Στουδίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ παρὰ τὸ χωρίον Βάβλα Λάρνακος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μηνᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωάννου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τοῦ Ἐλεήμονος, Νείλου ὁσίου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῶ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἱεράρχου»⁴⁴.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξὺ τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμβρίου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Εὐφημιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὑδρας.

44. Τὸ ἐν τῷ *Μηναιῶ* ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» ἀρμολογεῖ μόνον ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Εὐφημιανοῦ εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Πλήρης ἀκολουθία τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

16. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινὸν Α'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «*Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου*».

Κοντάκιον· «*Ἐξ ὕψους, σοφοί*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «*Ὁ ἐμβατεύων καρδίας*» εἰς 4.

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «*Καλοῦντι Χριστῷ*».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «*Ἐκ πυθμένος κακίας*».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «*Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστά*». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἀποστόλου εἰς 4.

Ἄπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου, εἶτα τὸ κάθισμα
αὐτοῦ· «Ὁ πρῶτος τοῦ Χριστοῦ». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Τὸν χρυσοῦν κα-
ταλείψας». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τὴν οὐράνιον πύλην».

Ἄφ' ς' ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ὡς διευτυπώθησαν τῇ 8ῃ Νοεμ-
βρίου.

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Α' ἀναστάσιμον· «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν», τοῦ
ἀποστόλου· «Τοῦ τελωνείου τὸν ζυγόν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Τὰς παν-
αγίας χειράς σου».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «Ἐλαμψας,
ἀπόστολε» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς
οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ».

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τὸ στερέωμα».

Δόξα τὸ Α' ἑωθινόν· «Εἰς τὸ ὄρος τοῖς μαθηταῖς».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστά»,
τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «Λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ
Θεῷ» (ζήτησι τῇ Τρίτῃ Δ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν). Προκείμενον δὲ λέγεται τὸ «Εἰς
πᾶσαν τὴν γῆν» μετὰ τοῦ στίχου· «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται»).

Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου· «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΔ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' ἐβδ. Λουκᾶ.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας τοῦ θαυματουργοῦ, Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γενναδίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

18. ΤΡΙΤΗ. Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ μαρτύρων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀβδιοῦ προφήτου, Βαρλαάμ μάρτυρος.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ ναῷ εισόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Γρηγορίου ὀσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Σωζομένου ὀσίου τοῦ ἐν Γαλατεία τῆς Καρπασίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σωζομένου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰσοδος οὐ γίνεται.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, δις ἕκαστον καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων εἰς 4 ἕκαστος. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ *Μηναίου*. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Ἐξαποστειλάρια, ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, καὶ οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα. Εἶτα τὸ «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*, μετὰ τῶν στίχων·

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Εἶτα τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον, τῶν ἁγίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τὸ προεόρτιον· «Εὐφροσύνῃς σήμερον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Μαχαιρᾶ καὶ αἱ ἱεραὶ μοναὶ Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης, Παναγίας Ἀμασγοῦς καὶ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου παρὰ τὸ χωρίον Καμπιὰ Λευκωσίας.

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Χαρὰν προμνηστεύεται».

Κοντάκιον· «Εὐφροσύνῃς σήμερον».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν» καὶ τὰ 3 ἕτερα· «Τῶν ἁγίων εἰς ἅγια».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε».

Εἴσοδος. «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Παρασκευῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς» (ζήτησις εἰς τὴν λιτήν).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β' ἄνευ εἰρμῶν εἰς 8, μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια ἀμφοτέρων· «Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «Ἀναβόησον, Δαυῖδ».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἶτα ἡ καταβασία: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλᾶριον τῆς ἑορτῆς: «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε» (τρῖς).

Αἶνοι: τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Λαμπαδηφόροι παρθένοι».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,
ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται,
ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου
τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ·
ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ, ἁγιωσύνη
καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστὸς ἐν δικαιοσύνῃ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν,
ἐν χροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη».

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

Στίχ. «Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,
αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι».

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

Στίχ. «Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».
«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

Εἰσοδικόν. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον. «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

Κοντάκιον. «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ α' κανόνος. «Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

Κοινωνικόν. «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημειώσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ φάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

2. Αἱ καταβασαί. «Χριστὸς γεννᾶται» φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλήμονος ἀποστόλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀφίας, Ἀρχίππου καὶ Ὀνησίμου, Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Σωζομένου οσίου τοῦ ἐν Ποταμίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σωζομένου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὅμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Σωζόμενος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων⁴⁵.

Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινὸν Β'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον. «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ».

45. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου καταλιμπάνεται.

Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Ἑσπερινός

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν» (21η Νοεμβρίου) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου· «Γνώμην αὐτεξούσιον» (23η Νοεμβρίου).

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε» (21η Νοεμβρίου).

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν» (21η Νοεμβρίου).

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (23η Νοεμβρίου), ἧτοι διὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Δικαίων ὁ καρπός», διὰ δὲ τὴν β'· «Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ β' τῆς ἑορτῆς ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὥδῆς: τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ὁ καθαρώτατος ναός», εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου· «Λαμπρύνεις τὰ πέρατα». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ μεθέορτον· «Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ».

Ἀφ' ς' ὥδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', στιχολογείται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια, τὸ Β' ἀναστάσιμον· «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ μεθέορτον· «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» (21ῃ Νοεμβρίου), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Ἄπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἄπενεχθήσονται σοι».

«Ἄπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως».

Δόξα τὸ Β' ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τοῦ «ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν» εἰς τὸ β'.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος, τῆς ΚΔ' Κυριακῆς· «Χριστός ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν».

Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου».

Εἰς τὸ «Ἐξαίρετως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΕ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ' ἐβδ. Λουκᾶ.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης καὶ Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἱερομαρτύρων.

Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Αἰκατερίνης μεγαλομάρτυρος τῆς πανσόφου, Μερκουρίου μάρτυρος⁴⁶.

46. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μερκουρίου καταλιμπάνεται. Ὅπου ὅμως ἑορτάζεται

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». Δόξα· «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*».

Κοντάκιον· «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον, πιστοί, χορεύσωμεν*» καὶ τὰ 3 τῆς ἀγίας· «*Σήμερον τέρεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια*».

Δόξα τῆς ἀγίας· «*Χαρμονικῶς τῆ πανηγύρει*».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «*Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε*».

Εἴσοδος· «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀγίας.

Ἡ λιτὴ τῆς ἀγίας.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ*» (21ῆ Νοεμβρίου), μετὰ τῶν στίχων:

«*Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι*».

«*Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως*».

Δόξα τῆς ἀγίας· «*Βίον ἄυλον ἐξησχημένη*».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*».

Ἀπολυτίκια· τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*». Δόξα, τῆς ἀγίας· «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*». Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς· «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Ἀπόλυσις· «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός*».

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

καὶ ὁ ἅγιος, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ λέγονται τὰ ἐν τῷ Μηναιῷ ἀπόστιχα αὐτοῦ (ἀντὶ τῶν τῆς ἑορτῆς), ἐν δὲ τῷ Ὅρθρω, κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ τῆς ἀγίας εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἀγίας. Δόξα, τοῦ ἀγίου. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποστειλάρια, τῆς ἀγίας, τοῦ ἀγίου καὶ τῆς ἑορτῆς.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀΐψωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς».

Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας: «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «Ταῖς τῆς ἀθληφόρου». Καὶ νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Βίον ἄυλον ἐξησκημένη» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινῷ).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (21ῆ Νοεμβρίου), ὁ μὲν ἀ΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, ὁ δὲ β΄ ἄνευ τῶν εἰρμῶν, τῶν τριαδικῶν καὶ τῶν θεοτοκίων εἰς 4, καὶ ὁ τῆς ἁγίας εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἁγίας: «Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως». Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς».

Ἀφ΄ ς΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἁγίας καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασία: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας, ὡς διετάχθη ἀνωτέρω. Εἶτα ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον».

Ἐξαποστειλάρια: τῆς ἁγίας: «Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα» καὶ τῆς ἑορτῆς: «Τοῦ ἱεροῦ σε σήμερον».

Αἵνοι: τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Λαμπαδηφόροι παρθένοι» (21ῆ Νοεμβρίου) καὶ τὰ 3 τῆς ἁγίας: «Μνήμη τὴν πανίερον».

Δόξα τῆς ἁγίας: «Βίον ἄυλον ἐξησκημένη».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας».

Θεῖα Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἄπολυτία· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», «Τὴν πανεύφημον νύμφην» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Ἀπόστολος τῆς ἀγίας· «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῆς τοῦ α' κανόνος τῆς ἑορτῆς·

«Ἄγγελοι, τὴν εἴσοδον τῆς Παρθένου ..., Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, Ἄλυπίου τοῦ Κιονίτου, Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Στυλιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Σημεῖωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, κοντάκιον ψάλλεται τὸ «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον», πλὴν τῆς 9ης Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἀγίας Ἄννης· «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη».

27. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Ἰακώβου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Στεφάνου ὁσιομάρτυρος τοῦ νέου, Εἰρηνάρχου μάρτυρος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παραμόνου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Φιλουμένου τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ ἐξ Ὁρούνης τῆς Μόρφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Φιλουμένου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

30. ΚΥΡΙΑΚΗ. Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐωθινὸν Γ'

Πανηγυρίζει ἡ ἱερά μονὴ Ἀποστόλου Ἀνδρέου, κειμένη εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς κατεχομένης Κύπρου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «Ἀπόστολοι, μάρτυρες». Δόξα· «Μνήσθητι, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ» καὶ τὰ 3 τῶν ἀποστίχων· «Χαίροις ὁ λογικὸς οὐρανός».

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν».

Καὶ νῦν τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου· «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου (εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς).

Ἡ λιτὴ τοῦ ἀποστόλου.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν συναίμονα Πέτρου».

Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον· «Ἰωσήφ, εἶπέ ἡμῖν».

Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες». Δόξα, τοῦ ἀποστόλου· «Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: μετὰ τὴν ἀ΄ καὶ β΄ στιχολογίαν, τὰ ἀναστάσιμα. Μετὰ δὲ τὸν πολυέλεον, τὸ τοῦ ἀποστόλου· «Τὸ ἀπόστολον πάντες». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἡχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ ἀποστόλου εἰς 4 ἕκαστος, μετὰ στίχου· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα

τοῦ ἀποστόλου· «Ὡς πρωτόκλητον πάντων». Δόξα, τὸ ἕτερον· «Τῶν εἰδώλων τὰ θράση». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε». Ἄφ' ἑ' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον. **Καταβασίαι**· «Χριστὸς γεννᾶται». **Εἰς τὴν θ'**, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. **Ἐξαποστειλάρια**: τὸ Γ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», τὰ δύο τοῦ ἀποστόλου· «Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος» καὶ· «Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας». **Αἶνοι**: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἀποστόλου· «Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ». «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα». **Δόξα**, τοῦ ἀποστόλου· «Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως». **Καὶ νῦν**· «Ἵπερευλογημένη». **Δοξολογία** μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.
Ἀπολυτίκια· «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὡς τῶν ἀποστόλων πρωτόκλητος», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.
Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».
Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους».
Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου· «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν».
 Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».
 Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Κς' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΑ' ἐβδ. Λουκᾶ.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

- 1. ΔΕΥΤΕΡΑ.** Ναοὺμ προφήτου, Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος.
- 2. ΤΡΙΤΗ.** Ἄββακοὺμ προφήτου, Μυρόπης μάρτυρος, Ἄββακοὺμ ὀσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάση.
- 3. ΤΕΤΑΡΤΗ.** Σοφονίου προφήτου, Θεοδούλου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου.
- 4. ΠΕΜΠΤΗ.** Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου ὀσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κασσιανοῦ ὀσίου τοῦ ἐν Αὐδήμου.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Βαρβάρας εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναια*.

Ἡ ἐν τῷ *Μηναιῷ* ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἑσπέρια· «Καὶ νῦν· Τίς μὴ μακαρίσει σε» καὶ γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ὀσίου». Ἀπολυτίκια, τῆς ἁγίας· «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν». Δόξα, τοῦ ἁγίου· «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ». Καὶ νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἁγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ'

έορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας). Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σάββα ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Σάββα εὐρίσκεται καὶ εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «*Καὶ νῦν· Δέσποινα πρόσδεξαι*»⁴⁷.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' έορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἀμμοχώστου καὶ ὁ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐπισκοπειοῦ.

Πανηγυρίζουσιν ὡσαύτως αἱ ἱεραὶ μοναὶ Ἁγίου Νικολάου τῶν Γάτων παρὰ τὸ χωρίον Ἀκρωτήριον Λεμεσοῦ καὶ Ἁγίου Νικολάου παρὰ τὸ χωρίον Ὁροῦντα Μόρφου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' έορτῆς. Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀγίου. Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

47. Τὸ ὀριζόμενον θεοτοκίον· «*Ἀνύμφευτε Παρθένε*» ἀρμόζει μόνον ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου τύχη ἐν Κυριακῇ.

7. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἦχος α'. Ἐωθινὸν Δ'

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἀμβροσίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως».

Κοντάκιον· «Ἐν τοῖς μύροις, ἅγιε».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: τὰ 7 ἀναστάσιμα καὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου·
«*Ἡγεμονίας τὸν θρόνον*».

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἰλαρὸν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Ἴδου πεπλήρωται*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, καὶ
νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Ἀπόλυσις· «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστίν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια· «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ
Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ' ὠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Λόγους ζωῆς, Πάτερ σοφέ*».
Δόξα, τοῦ αὐτοῦ· «*Τὸν προφήτην Ἠλίαν*». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «*Τὴν οὐράνιον πύλην*».

Ἀφ' ς' ὥδῃς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*» καὶ τὸ θεοτοκίον· «*Τὸ Χαίρετε φθεγξάμενος*».

Αἶνοι: τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα: τὸ Δ' ἑωθινόν· «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», τοῦ ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Ἀπόστολος τῆς Κς' Κυριακῆς· «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*».

Εὐαγγέλιον τῆς Γ' Κυριακῆς Λουκᾶ· «*Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς*».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν· «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΖ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΒ' ἐβδ. Λουκᾶ.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου, Παταπίου ὁσίου, Τυχικοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο', Δαμιανοῦ καὶ Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπων Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Τυχικοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύλληψις τῆς Θεοτόκου ὑπὸ τῆς ἀγίας Ἄννης καὶ ἡ ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κουτζοβένδη ναοῦ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Κανόνες, ὁ τῶν ἐγκαινίων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ οἱ δύο τῆς ἀγίας εἰς 4 ἕκαστος, ἀμφότεροι μετὰ στίχου· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας). Ἀπολυτίκια, τῆς ἀγίας, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τῆς ἀγίας· «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου, Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Πανηγυρίζει ἡ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν μονὴ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος παρὰ τὴν Τρεμετουσιάν.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εὐρίσκεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Καταβασίαι· «Χριστὸς γεννᾶται».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων, Λουκίας μάρτυρος τῆς παρθένου, Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων, κτητόρων τῆς ἱερᾶς μονῆς Μαχαιρᾶ.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ὁσίων ζῆτει εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν κατὰ σάρκα Προπατόρων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρῥιανοῦ μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ἦχος β΄. Ἐωθινὸν Ε΄

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζήτηε ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Οἱ μάρτυρες σου, Κύριε». Δόξα· «Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ». Κοντάκιον· «Φωστὴρ ἐφάνης λαμπρότατος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· ἀναστάσιμα 6 καὶ τὰ 4 προσόμοια τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων σήμερον».

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας».

Καὶ νῦν τὸ ἀ΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα».

Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον· «Ἀσπύρωσ ἐκ θείου Πνεύματος».

Ἀπολυτίκια· τὸ ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας».

Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας».

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν Προπατόρων εἰς 4 μετὰ τοῦ αὐτοῦ στίχου.

Ἄπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοὴ τῶν Προπατόρων· «Εἰς δρόσον τοῖς παισί».

Ἄφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν Προπατόρων καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων.

Καταβασίαι: «Χριστὸς γεννᾶται».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὰ δύο τῶν Προπατόρων· «Πατέρων μνήμην σήμερον» καὶ· «Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Ἄγνή, Παρθένε, ἄχραντε».

Αἵνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν Προπατόρων· «Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας».

«Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε, ἅπαντες, πιστῶς πανηγυρίσωμεν».

Καὶ νῦν: «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΗ' ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΓ' ἑβδ. Λουκᾶ.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

16. ΤΡΙΤΗ. Ἀγγαίου προφήτου, Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μοδέστου εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Δανιὴλ τοῦ προφήτου καὶ τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων Ἀνανίου, Ἀζαρίου καὶ Μισαήλ, Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπόστολος τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν Παίδων καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Διονύσιος, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βονιφατίου μάρτυρος.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Προεόρτια τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου, αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν ψάλλονται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*, κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν·

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἴσοδος οὐ γίνεται. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' στιχηροῦ, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος».

«Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην».

Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*», ψάλλεται τὸ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον ὠρισμένον τριῶδιον (ἢ διῶδιον ἢ κανὼν) τῆς ἡμέρας, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ

στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν, ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἐκ γ'. (Ἐὰν δὲ ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας ἔχη δοξαστικόν, ἀπολυτίκια λέγονται τὸ προεόρτιον. Δόξα, τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν, πάλιν τὸ προεόρτιον). Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ προεόρτιος (ἢ οἱ προεόρτιοι) μετὰ τῶν εἰρμῶν (ὁ πρῶτος) καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', ἠ' καὶ θ' ᾠδῆς. Ἀπὸ γ' καὶ ζ' ᾠδῆς, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἄνευ ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον (τὸ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἔχη δοξαστικόν) καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Διὰ τὴν σήμερον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. (Διὰ τὴν σήμερον· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ»).

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, Ἰουλιανῆς μάρτυρος τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

Ἦχος γ'. Ἐωθινὸν ζ'

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ». Δόξα· «Καὶ τρόπων μέτοχος».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Παρθένε πανάμωμε, Θεοῦ» καὶ τὰ 3 τῶν πατέρων· «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον».

Δόξα τῶν πατέρων· «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν».

Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν πατέρων· «Χαίρετε, προφήται τίμοι».

Καὶ νῦν τὸ προεόρτιον· «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια». Δόξα, τῶν πατέρων· «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου. Δόξα, τὸ τῆς λιτῆς ἰδιόμελον τῶν πατέρων· «Βολίδες ἀστράπτοντες». Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «Ἄκουε, οὐρανέ». Τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον· «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια (21ῆ Δεκεμβρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν α' στιχολογίαν· «Ὁ ἀπρόσιτος Θεός», διὰ δὲ τὴν β'· «Θαῦμα παράδοξον».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ τῶν πατέρων μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς μὲν τὸ α' τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ προεόρτιος εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ ἡ ὑπακοή τῶν πατέρων· «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε».

Ἄφ' 5' ᾠδῆς: τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος· «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*» καί· «*Τῆς σῆς, Παρθένε, κυήσεως*», τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Καταβασίαι: «*Χριστὸς γεννᾶται*».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ 5' ἀναστάσιμον· «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*», τῶν πατέρων· «*Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Εὐφραίνου, Βηθλεέμ*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν πατέρων· «*Ἄρόν σου τὴν φωνήν*» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«*Εὐλόγητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας*».

«*Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἱερουσαλήμ*».

Δόξα τῶν πατέρων· «*Τῶν νομικῶν διδασκάλων*».

Καὶ νῦν· «*Ἵπερευλογημένη*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «*Σήμερον σωτηρία*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «*Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

Εἰς τὸ «*Ἐξαιρέτως*», «*Ἄξιόν ἐστιν*».

Κοινωνικόν: «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον*».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν*».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΚΘ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΔ' ἐβδ. Λουκᾶ.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Ὅπου ὁμως ἐορτάζεται ἡ ἅγια, Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

23. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος.

Τῷ πρωτῷ. Μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου, εὐθὺς αἱ Μεγάλαι Ὁραὶ τῶν Χριστουγέννων, ὡς κατωτέρω.

Ὁρα Α΄.

Ὁ ἱερεύς· «Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ..., Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον. Ὁ ἱερεύς· «Ὅτι σοῦ ἐστίν». Ὁ ἀναγνώστης· «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα Δόξα, καὶ νῦν· «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς» (γ΄), «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα· «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη». Εὐθὺς οἱ χοροὶ ψάλλουν τὰ 3 ἰδιόμελα οὕτως·

Ὁ α΄ χορός· τὸ α΄ ἰδιόμελον· «Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου» (ἄνευ στίχου).

Ὁ β΄ χορός· τὸν στίχον· «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαϊμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος» καὶ τὸ β΄ ἰδιόμελον· «Νῦν προφητικὴ πρόρρησις».

Ὁ α΄ χορός· «Δόξα».

Ὁ β΄ χορός· «Καὶ νῦν».

Ὁ γ΄ χορός· τὸ γ΄ ἰδιόμελον· «Τάδε λέγει Ἰωσήφ».

Ψαλλομένων τῶν ἰδιομέλων, ὁ διάκονος (ἢ ἀπουσία τούτου ὁ ἱερεύς) θυμιᾷ τὸν ναὸν διὰ κατζίου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας Ὁρας.

Μετὰ τὸ δοξαστικόν, λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης τὸ Εὐαγγέλιον. Μετ' αὐτὸ ὁ ἀναγνώστης χῦμα· «Τὰ διαβήματά μου», τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον», «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, καὶ νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν ..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ». Ὁ ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν· «Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν». Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ώρα Γ΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος». Καὶ ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ώρα τάξιν, ἀλλ’ εἰς το β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος: «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ’ ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Μετὰ τὴν εὐχήν: «Δέσποτα Θεέ», ἀρχεται ἡ

Ώρα ς΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν,» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρῶρησίαν». Καὶ ἀρχομένου τοῦ α΄ χοροῦ, φάλλονται τὰ ἰδιόμελα κατὰ τὴν ἐν τῇ Α΄ Ώρα τάξιν, ἀλλ’ εἰς τὸ β΄ ἰδιόμελον ὁ στίχος: «Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος». Εἶτα λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ’ ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Μετὰ τὴν εὐχήν: «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων», ἀρχεται ἡ

Ώρα θ΄.

Ὁ ἀναγνώστης: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ τοὺς 3 ψαλμούς. Εἶτα: «Δόξα, καὶ νῦν» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α΄ Ώρα. Δόξα: «Ἀπεγράφετό ποτε». Καὶ νῦν: «Ὁ δι’ ἡμᾶς γεννηθεῖς». Καὶ φάλλει ὁ β΄ χορὸς τὸ ἰδιόμελον: «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης». Ὁ α΄ χορὸς τὸν στίχον: «Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόησα τὰ ἔργα σου καὶ ἐξέστην» καὶ τὸ ἰδιόμελον: «Ὅτε Ἰωσήφ», τοῦ ὁποίου τὸ τέλος: «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» φάλλει ὁ β΄ χορὸς. Εἶτα ὁ α΄ χορὸς: «Δόξα». Ὁ β΄: «Καὶ νῦν». Καὶ ὁ κανονάρχης, ἰστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὸ ἰδιόμελον: «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου», λέγων ἐκ γ’ τὸν πρῶτον καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον. Εἶτα οἱ χοροὶ φάλλουν τὸ ἰδιόμελον ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολούθως λέγονται τὸ προκείμενον, ἡ

προφητεία, ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, μεθ' ὃ ὁ ἀναγνώστης τὸ «Μὴ δὴ παραδώης» κτλ. ὡς ἐν τῇ Α' Ὠρᾷ. Μετὰ τὴν εὐχὴν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ», λέγονται χῦμα τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, παραλειπομένων τοῦ «Πιστεύω», τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» καὶ τοῦ «Εὐλογῆσω τὸν Κύριον», διότι θὰ λεχθοῦν εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν⁴⁸. Εἶτα γίνεται ἀπόλυσις καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία». Προοιμιακός. Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» εἰς 6, δευτεροῦντες τὰ δύο πρῶτα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου⁴⁹. «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Εὐθὺς ἀναγινώσκονται τὰ ἐξῆς ἀναγνώσματα·

Α' ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός». Μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ τροπάριον· «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ Γ' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ β' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Καὶ μάγους σοι προσήνεγκεν», ἀπαγγελιομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 5 στίχων. Εἶτα ὁ α' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Ἀμέσως ἀναγινώσκεται τὸ

Ζ' ἀνάγνωσμα· «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν». Μετ' αὐτὸ ἄρχεται ὁ β' χορὸς τοῦ τροπαρίου· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου» ὀλόκληρον (ζήτει τοῦτο μετὰ τὸ ς' ἀνάγνωσμα). Ἀκολουθῶς ὁ α' χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Μάγους ὀδηγήσας», ἀπαγγελιομένων πρὸ ἐκάστου τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 5 στίχων. Εἶτα ὁ β' χορὸς· «Δόξα, καὶ νῦν», τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. Εὐθὺς τὸ

Η' ἀνάγνωσμα· «Προσέθετο Κύριος».

Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός» καὶ ψάλλεται τὸ τρισάγιον.

48. Ἐν ταῖς ἐνορῖαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ συνήθως παραλείπονται.

49. Ὁ ἱερεὺς λέγει κατ' αὐτὴν τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τῆς Θεϊας Λειτουργίας καὶ οὐχὶ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἀπόστολος: «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως».

Εὐαγγέλιον: «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα».

Ὁ Χερουβικὸς ὕμνος καὶ καθ' ἐξῆς ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἐπὶ σοὶ χαίρει».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

«Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνα-
κλιθεὶς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, φάλλονται τὰ ιδιόμελα τῆς λιτῆς καὶ τῶν ἀποστίχων
τῆς ἑορτῆς. Εἶτα τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησις σου,
Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησις σου, Χριστέ» (τρὶς).

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: τὸ ἀ' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύρι-
ος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς: «Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν».

Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα: «Τὰ σύμπαντα σήμερον». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ».

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ἀμφοτέροι μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστος,
μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς: «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι διπλαῖ· «Χριστὸς γεννᾶται» καί· «Ἔσωσε λαόν».

Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἢ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυνοῦν ὡς ἐξῆς·

Τοῦ α' κανόνος

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων».

«Μυστήριον ξένον».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα».
«Ἐξαίσιον δρόμον».

Στίχ. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τεχθέντα βασιλέα».
«Νηγεγνὲς μάγων».

Στίχ. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν μάγων Θεὸν προσκυνηθέντα».
«Ἠκρίβωσε χρόνον».

Τοῦ β' κανόνος

Στίχ. «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκει τὸν Δεσπότην ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ».
«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Στίχ. [«Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Στίχ. «Δόξα· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος».
«Τύπους ἀφεγγεῖς».

Στίχ. «Καὶ νῦν· Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας».
«Πόθου τετευχώς».

Καταβασίαι. «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν ..., Μυστήριον ξένον» καί· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκει τὸν Δεσπότην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Ἐξαποστειλάριον τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» (τρῖς).

Αἵνοι: τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ Χριστός», μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν».

Εὐθὺς ἡ μεγάλη δοξολογία, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ

καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία», μεθ' ἣν τὸ ἀπολυτίκιον·
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Θεία Λειτουργία

Τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου,
ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα
εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα
διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον,
ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ,
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς».

Στίχ. «Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσιν,
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρων καὶ δίκαιος».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς».
Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου,
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Στίχ. «Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Στίχ. «Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου,
ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου».
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰσοδικόν. «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἐωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος
καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν
Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεῖς, ψάλλον-
τάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον. «Ἡ γέννησίς σου».

Κοντάκιον. «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' κανόνος· «Μεγάλυνον,
ψυχὴ μου ..., Μυστήριον ξένον».

Κοινωνικόν. «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Πληρωθήτω τὸ
στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι καὶ τῆς 4ης Ἰανουαρίου γίνεται κατάλυσις εἰς
πάντα. Τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων (5ῃ Ἰανουαρίου) τηρεῖται πλήρης νηστεία (ἀποχὴ
οἴνου καὶ ἐλαίου), ἐκτὸς ἐὰν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ὁπότε γίνεται κατά-
λυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐν τῇ Θ' Ὡρα. Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ». Εἴσοδος. «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον· «Τίς Θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπόστιχα, τὰ 3 ἰδιόμελα· «Παράδοξον μυστήριον», μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν· «Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον ποιμένες». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρῖς). Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς».

Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ. Μετὰ τὸν ν' φαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» (τρῖς). Καθίσματα, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοὶ» καί· «Τί θαυμάζεις, Μαριάμ;» δις ἕκαστον. Ὁ ν' φαλμὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ὡς ἐχθές. Ἀπὸ γ' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἡ Παρθένος σήμερον» καὶ τὸ καθίσμα· «Ἀγαλλιάσθω οὐρανός» (25ῃ Δεκεμβρίου, μετὰ τὴν γ' ὠδὴν). Ἀφ' ε' ὠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου (26ῃ Δεκεμβρίου) καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι, αἱ ἰαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ φάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἐχθές. Εἴτα, ἡ καταβασία· «Σήμερον ἡ Παρθένος τίκει τὸν Δεσπότην ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Ἐξαποστειλάριον· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς» (τρῖς). Αἶνοι, τὰ 4 ἰδιόμελα· «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι». Δόξα· «Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις». Καὶ νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστὸς» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν». Δοξολογία μεγάλη, ἀρχομένη ὡς ἐχθές διὰ τοῦ «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς 26ῆς Δεκεμβρίου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὠδῆς τοῦ β' κανόνος· «Σήμερον ἡ Παρθένος ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς». Κοινωνικόν· «Λύτρωσιν ἀπέστειλε». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ

ἽΟρθρω ψάλλονται οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, αἱ καταβασαίαι· «Ἐσωσε λαόν» (ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἑορταζόμενος ἅγιος) καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις, τῆς ἑορτῆς.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ Γραπτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἀγίου Στεφάνου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ὁσίου Θεοδώρου καταλιμπάνεται, ὡς μὴ ἔχοντος δοξαστικόν.

Ἐν τῷ Ὁρθρω. Κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ἀγίων, ἕκαστος εἰς 4. Καταβασαίαι, αἱ ἱαμβικαί· «Ἐσωσε λαόν». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ πρωτομάρτυρος. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον». Ἀπόστολος τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν». Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Τῶν δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῖδ τοῦ βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῶν ἀγίων δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν Ζ'

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ζῆτει ἐν τῷ *Μηναίῳ* μετὰ τὴν 26ην Δεκεμβρίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκια· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ». Δόξα· «Βασιλείον διάδημα».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα» (25ῃ Δεκεμβρίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τῶν θεοπατόρων: «Τὸν θεοπάτορα πάντες».

Δόξα τῶν θεοπατόρων: «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου: «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα τῶν θεοπατόρων: «Ἱερέων μνήμη».

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς: «Χορεύουσιν ἄγγελοι».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα, τῶν θεοπατόρων: «Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ». Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς, διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (28ῃ Δεκεμβρίου), ἥτοι διὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν: «Παράδοξον, πιστοί», διὰ δὲ τὴν β': «Αὐλῶν ποιμενικῶν».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Μνήστορος εἰς 4 μετὰ στίχου: «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τῶν ἁγίων Δαυὶδ καὶ Ἰακώβου εἰς 4 μετὰ στίχου: «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα: «Πατὴρ ὡς ἀληθῶς». Δόξα, καὶ νῦν: «Χορὸς τῶν προφητῶν».

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν θεοπατόρων καὶ τὸ συναξάρι-

ον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

Καταβασίαι αἱ ἱαμβικαί· «Ἔσωσε λαόν».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Ζ' ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τῶν θεοπατόρων· «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν» καὶ τὸ μεθέορτον· «Εἰκόνοσ ἧς μετέβαλον» (28ῃ Δεκεμβρίου).

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθροὺς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».

«Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

Δόξα: «Αἶμα καὶ πῦρ».

Καὶ νῦν: «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ Εὐαγγέλιον».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θεϊαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Εἰθισται εἰς τινὰς ναοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν Κυριακὴν νὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι Α' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια ΙΕ' ἐβδ. Λουκᾶ.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων ἁγίων νηπίων, Μαρκέλλου ὀσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων νηπίων.

30. ΤΡΙΤΗ. Ἀνυσίας μάρτυρος.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, Μελάνης ὀσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν τῇ Θ´ Ὡ ρ α . Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Ἐ σ π ε ρ ι ν ῶ . Ἐσπέρια, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος οὐ γίνεται, ἀλλ' εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα, τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς). Ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ Μ ε σ ο ν υ κ τ ι κ ῶ (τῷ καθ' ἡμέραν). Μετὰ τὸ α' τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καί, μετὰ τὸ β', τὸ κοντάκιον αὐτῆς.

Ἐν τῷ Ὁ ρ θ ρ ω . Τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐκτὸς τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐν τῇ Λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α . Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος. «Σήμερον ἡ Παρθένος ..., Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Πασχάλιον τοῦ ἔτους 2013

Ἰνδικτιῶνος 6
Ἡλίου κύκλοι 17
Σελήνης κύκλοι 16
Σελήνης θεμέλιον 29
Παραμονή Χριστουγέννων ἡμέρα Δευ-
τέρα
Κρεοφαγίας ἡμέραι 76
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται 24 Φεβρουαρίου
Ἐωθινὸν Ε΄ ἤχος πλ. α΄
Ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω 10 Μαρτίου
Ὁ Εὐαγγελισμὸς Δευτέρα Α΄ Νηστειῶν

Νομικὸν Φάσκα Μεγάλῃ Τρίτῃ
Λατίνων Πάσχα 31 Μαρτίου
Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 5 Μαΐου
Ἡ Ἀνάληψις 13 Ἰουνίου
Ἡ Πεντηκοστὴ 23 Ἰουνίου
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων 30 Ἰουνίου
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέ-
ραι 4
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Σάββατον
Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα
Δευτέρα

Πασχάλιον τοῦ ἔτους 2015

Ἰνδικτιῶνος 8
Ἡλίου κύκλοι 19
Σελήνης κύκλοι 18
Σελήνης θεμέλιον 21
Κρεοφαγίας ἡμέραι 54
Τὸ Τριώδιον ἄρχεται 1 Φεβρουαρίου
Ἐωθινὸν Α΄ ἤχος α΄
Ἡ Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω 15 Φεβρουα-
ρίου
Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῇ Τετάρτῃ τῆς Ε΄
Ἐβδ. τῶν Νηστειῶν
Νομικὸν Φάσκα Μεγάλῃ Τρίτῃ

Λατίνων Πάσχα 5 Ἀπριλίου
Τὸ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 12 Ἀπριλίου
Ἡ Ἀνάληψις 21 Μαΐου
Ἡ Πεντηκοστὴ 31 Μαΐου
Ἡ Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πάντων 7
Ἰουνίου
Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων
ἡμέραι 21
Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Δευτέρα
Ἡ παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων ἡμέρα
Τετάρτῃ

ΠΙΝΑΞ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Τυπικαὶ Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Γενικαὶ Διατάξεις	
Συστάσεις πρὸς τοὺς Ἱεροφάλλτας	11
Στίχοι προτασσόμενοι τῶν τροπαρίων	12
Εἰς τὸν Ἑσπερινὸν	12
Εἰς τὸν Ὅρθρον	13
Ἡ Λιτὴ	15
Ἡ Ἀρτοκλασία	15
Ἡ τάξις τοῦ ἐν Κυριακῇ ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου	16
Διπλαῖ Καταβασίαι	16
Τὰ ἐν Κυριακῇ Ἑξαποστειλάρια	17
Τὰ ἀντίφωνα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν	17
Α΄. Ἐν Κυριακῇ ἢ ἐν καθημερινῇ μεθ' ἑορτῆς	18
Β΄. Ἐν καθημερινῇ ἄνευ ἑορταζομένου ἀγίου	19
«Πληρωθήτω»	21
Περὶ τῆς χρήσεως τῶν <i>Κυπρίων Μηναίων</i> εἰς τὴν λατρείαν	22
Ἐὰν ἡ μνήμη ἀγίου τύχη ἐν Κυριακῇ	23
Ἐὰν ἡ μνήμη ἀγίου τύχη ἐν καθημερινῇ	25
Αἱ φῆμαι τῶν ἀρχιερέων	27
Κανόνιον ἔτους 2013	30
Ὁρολόγιον ἐνάρξεως ἱερῶν ἀκολουθιῶν	36
Μὴν Ἰανουάριος	37
Μὴν Φεβρουάριος	68

Μὴν Μάρτιος	89
Μὴν Ἀπρίλιος	142
Μὴν Μάϊος	192
Μὴν Ἰούνιος	220
Μὴν Ἰούλιος	242
Μὴν Αὐγούστος	257
Μὴν Σεπτέμβριος	283
Μὴν Ὀκτώβριος	306
Μὴν Νοέμβριος	321
Μὴν Δεκέμβριος	342
Πασχάλιον ἐτῶν 2012 καὶ 2014	365

Ο ΤΟΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ,
ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΤΟΥΣ 2014 ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕ-
ΤΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ
ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΥΓΔΟ-
ΝΙΑ, ΚΑΜΒΟΥΝΙΩΝ 7, 54621 ΘΕΣΣΑΛΟ-
ΝΙΚΗ, ΤΗΛ.: 2310231556 FAX: 2310231899,
e-mail: kagiasath@gmail.com ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΘΗΚΕ ΤΟΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟ
ΤΟΥ 2013 ΣΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑ,
ΑΣΠΡΟΒΑΛΤΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.:
2397023313 ΣΕ 5000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ. ΕΠΙΜΕ-
ΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ: ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ